CONV. NAZ.
PROV. DIOC.
162
D
65.
BIB. NAZ. NAPOLI

BIBL. NAZ.
VITT. EMANUELE III
162
D
65
NAPOLI

CONSTITUTIONES, ET DECRETA

Ab Illuſtriſſ. ac Reverendiſſ. Domino

D. JACOBO MARIA DE ROSSI

Epiſcopo Maſſæ Lubrenſis

Nunc primùm edita

IN DIOECESANA SYNODO;

Quæ celebrata fuit

Die Viſitationis Beatiſſimæ Mariæ Virginis 2. Menſis Julii Anno Domini 1725.

BENEDICTO XIII.

PONTIFICE MAXIMO.

ROMÆ ; Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ MDCCXXV.

SS. CATALDO EPISCOPO

Totius Diœceſis Tutelari

Amantiſſimo.

JACOBUS MARIA DE ROSSI

Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis.

FAto quodam calamitoſo alicui ſemper vitio conterminas inveniri virtutes, compertum ſanè eſt. Nuſquàm ab unius confinio ſe ſe ipſæ ſubducunt, quin ad alterius illicò fines acceſſum facere videantur. Metum omnem excutit Fortitudo, nihilque timet magis, quàm timorem; facilè tamen, dum humile formidinis litus, ſolicitaſque ſyrtes, ac brevia refugit, altum tenens, inſanis Audaciæ fluctibus obruitur. Nul-

lum Prudentiæ imminet a Temeritate periculum, & aureum illius nitorem proxima nonnunquam Aſtutiæ macula deturpat. Quid plura? Adhæret Religionis lateri ſuperſtitio, premit Patientiam Stupor, Magnanimitatem Superbia ſectatur; ac citius flumen invenietur nullis interclufum ripis, dies nocti conterminus nulli, quàm Virtus ita ab omni vitiorum confinio remota, ut hoſtem propè non ſentiat, ejuſque non doleat, non timeat vicinitatem: Medium premit iter Virtus; quacumque deflexerit, in vitia ruat oportet. Auream probat illa mediocritatem, quam ubi tranſgreditur, in turpitudinis, noxæque fines prodita Virtute divertit.

Quæ cum ità ſint, cum pomeridiana luce appareant clariora, ad Aras Tuas devolvor, Beatiſſime CATALDE, Tua ante Lipſana Paſtoralis hanc meæ Curæ teſſeram appenſurus, Synodum Diœceſanam. Quidquid ſanæ in ea doctrinæ, quidqnid Sanctitatis præſcribitur, Divinæ propemodum Sapientiæ, a qua, veluti fonte puriſſimo, Conciliorum Canonumque emanant Jura, dogmata haudquaquam excurrit, quinimò ſyllabatim penè ex ipſis effluxit integra. Etenim ſi ad tractanda mentium gubernacula plurimi unicuique valet Divina moderatrix Sapientia, quanto quidem magis variis eadem effuſa rivulis ad mites voluptatum illecebras eludendas, ad immites vitiorum turbines compeſcendos fas erit

Legum-

Legumlatori accedere ? Vereor tamen ; Sanctiſſime Præſul, vereor maximè, ne tanta offundatur animus caligine, ut minus intueatur, quæ propiora præſentes opes expoſcunt : provideat, ubi longæva patet ſubſidii egeſtas. Hunc ſanè metum & Pietati fovet propinqua laxitas, & integerrimæ cenſuræ crudelitas. Accedit ſubditorum amor, qui blandientis velut auræ ſibilo rectiſſimam Juſtitiæ lancem detorqueat ad fædam vitiorum diſſimulationem, fædiſſimam virtutum oblivionem. Hoc igitur eſt, quò mea collimant Vota in hac celebranda Synodo, Tibique ſiſtenda, quòd illo me geram paſſu in ovibus meis præeundis ad Cælum, quo Tu Epiſcoporum lumen ad Supernæ Gratiæ dona præluxiſti. Tandem fatiſcentem hanc ſenectutem, quæ tot vexata calamitatibus, tot morbis confecta, iteratiſque lapſibus obnoxia in Te uno nititur, ac requieſcit, fælici, ac peramanti pietatis ſtudio amplexare.

PRIMA DIOECESANA SYNODUS

Ab Illuſtriſs., ac Reverendiſs. Domino

D. JACOBO MARIA DE ROSSI

Patritio Ravennatenſi Epiſcopo
Maſſæ Lubrenſis

Celebrata die 2., & ſeq. Menſis Julii
Anno a partu Virginis 1725.

EDICTUM

INDICTIONIS DIOECESANAE SYNODI.

In Nomine Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis
Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.

JACOBUS *Miſeratione Divina Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis, Univerſo Clero, & Populo ſibi commiſſo Salutem in Domino.*

SOlicitudo hujus Eccleſiæ, quæ longè meritis, ac viribus noſtris impar eſt. Dei tamen voluntate ac providentia electi ab Anno 1702. 13 Kal. Aprilis, & idibus Octobris ejuſdem Anni eamdem regimus, & gubernamus; In id præcipuè Nos maxima tenet cura intentos, ac vigiles, ut Epiſcopalis miniſterii partes, quas quantum imbecillitatis noſtræ eſt per plurimas Viſitationes totius Civitatis, & Diœceſis implevimus, implere affatim poſſimus. In præſentiarum intimo animi ſenſu recolentes Sanctiones Sacroſancti Concilii Tridentini (*a*) quibus per Diœceſanam Synodum quolibet anno congre-

(a) *Seſs. 24. cap. 2. de Refor.*

gregandam Subditorum mores corrigantur, & exceſſus, ſi qui devii ſint ab itinere Salutis æternæ, ad rectam vivendi formam reſtituantur; in eam ardua animi cogitatione verſati ſumus ut ejuſmodi oneri humeris noſtris impoſito ſatis, quo ad fieri poſſet, & quàmprimum licuiſſet, faceremus; ſed aliis diſtenti curis, aliis negotiis præpediti, etiam Vicariatus munere in Metropolitana Eccleſia Neapolitana, variiſque litibus prò tuendo jure hujus Eccleſiæ, & annuis Viſitationibus pro cultu, & decore augendo in ejuſdem Altaribus, & Cappellis, ad quas plures acceſſerunt reſolutiones in Congregatione inſtituta pro illarum cultus & decoris augmento, non valuimus tanto oneri ſatisfacere. Placuit tandem Omnipotenti Deo tam luculentum beneficium Dilectiſſimæ noſtræ Civitati, ac Diœceſi uſque ab Anno 1689. intermiſſum exhibere. Invocato igitur ejuſdem Omnipotentis Dei auxilio, & Beatiſſimæ Virginis Mariæ, ac Divi Cataldi præcipui hujus Civitatis Patroni, aliorumque Sanctorum Tutelarium interceſſione exorata, diebus ſecunda, & tertia Julii hujus præſentis Anni 1725. Synodum Diœceſanam indicimus, & in hanc Epiſcopalem Cathedralem Eccleſiam convocamus, ut præſentium tenore indictam, & convocatam eſſe denunciamus; & quæ erant emanatæ leges a Prædeceſſoribus noſtris, in diverſis Synodalibus Codicibus diſperſæ, in præſentes complecteremur non paucis per Nos ſuperadditis ad Animarum ſalutem, totiuſque Eccleſiaſticæ Diſciplinæ reformationem.

Ut autem omnibus, & ſingulis, qui de jure, vel conſuetudine hujuſmodi noſtræ Synodo intereſſe tenentur, ejus celebratio innoteſcat, præſenti noſtro Edicto dilectos Nobis in Chriſto filios Capitulum, & Canonicos Cathedralis Eccleſiæ, Parochos, Rectores, Cappellanos, Præsbyteros, & Clericos Beneficiatos quoſcumque, etiam in Minoribus, requirimus, monemus, hortamur; iiſque etiam, & eorum ſingulis in virtute S. Obedientiæ, ac ſub Excommunicationis, aliiſque cenſuris, & pœnis a jure, vel conſuetudine in Synodis Diœceſanis ferri, & infligi conſuetis, indicimus, mandamus, ac præcipimus, ut per ſemetipſos, & non per alios ipſorum nomine, niſi canonica ratio a Nobis, vel a Noſtro Vicario Generali approbata impediat, cum decenti Clericali habitu, & ſuperpelliceis mundis conveniant hora 11. matutina ad prædictam Cathedralem Eccleſiam; nec niſi peracta, atque abſoluta Synodo, penitus diſcedant.

Hor-

Hortamur prætereà præfatos omnes, alioſque Eccleſiaſtici Ordinis tàm Secularis, quam Regularis, ut ſi quid in Domino corrigere, vel decernere prò ſuæ Conſcientiæ, ac Prudentiæ dictamine viſum fuerit, maturè ad Nos, vel Noſtrum Generalem Vicarium ſcripto deferre non omittant, ut quod conducere videbitur, ſalubriter decernere valeamus. Et in Eccleſiis, tam Secularium, quam Regularium uſque ad prædictam diem fiat in ſingulis Miſſis Collecta *de Spiritu Sancto*, ut tanti momenti rem Deo in Orationibus commendent, Nobiſque adſit ſui Divini Spiritus lumine, ut Civitas, & Diœceſis hæc ſalutaribus legibus, & admonitionibus erudita, fructus in Domino afferat uberiores.

Cujus rei gratià præſens Edictum manu noſtra ſubſcriptum ad valvas Eccleſiæ Cathedralis affigendum, ac promulgandum mandavimus, & ità affixum remanere, ut omnes & ſingulos, quorum intereſt, adeò afficiat, ac ſi cuilibet ipſorum fuerit perſonaliter denunciatum. Datum Maſſæ Lubrenſis ex noſtro Epiſcopali Palatio die 31. Maij 1725. Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Benedicti Divina Providentia Papæ XIII. Anno ſecundo.

Jacobus Maria de Roſſi Epiſcop.

Canonicus D. Franciſcus Perſicus pro Curia Act. Mag.

Eadem die, qua fuit promulgata Synodus, per Cantorem fuit ennunciata ejus celebratio in Cathedrali.

NOveritis Fratres Chariſſimi, quod, annuente Dei Miſericordia, die ſecunda Julij, ad ejuſdem Dei Omnipotentis, B. Mariæ Virginis, Sancti Cataldi, aliorumque Sanctorum hujus Eccleſiæ Patronorum laudem, Diœceſana Synodus habebitur. Piis igitur veſtris precibus inſtate, dilectiſſimi, ut Civitas, & Diœceſis hæc ſalutaribus vitæ Chriſtianæ inſtitutis augeatur, & ſuffragantibus eorundem Sanctorum meritis, ex iis uberiores fructos in dies ferat in Domino: cui eſt honor, & gloria in ſecula ſeculorum. Amen.

Eadem pariter die fuit evulgata Inſtructio, ut Clerus Paratus, & Inſtructior accederet, tenoris ſequentis.

INSTRUCTIO AD CLERUM DE METHODO SYNODALI.

JACOBUS Miſeratione Divina Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis.

INſtante jam Synodali die, quæ ſecunda eſt menſis Julij, in quam primam noſtram Synodum convocandam indiximus, omnibus & ſingulis, qui de jure, vel conſuetudine ad eam accedere tenentur, ediximus, ut decenti habitu in Noſtra Cathedrali adeſſent; nunc eoſdem inſtruendos cenſemus, ut Clerus noſter ad Synodales hujuſmodi congreſſus, favente Domino, paratior conveniret.

Omnes, qui intereſſe debent, accedant cum veſtibus talaribus, biretis, & ſuperpelliceis mundis; Canonici, & Parochi cum eorum inſignibus; ſinguli cum decenti tonſura.

Prima Synodi die ad aulam Palatii noſtri accedant ſinguli, ut eorum comitatu præcedente, Canonicis verò Eccleſiæ noſtræ Cathedralis ſubſequentibus, ad Eccleſiam deſcendamus: Quod in regreſſu ab eadem Eccleſia ultima die, ſeſſionibus habitis pariter fiet.

Qui obtento Beneficio non dum in Synodo Fidei profeſſionem emiſerit, ferat ſecum ſchedulam, in qua ſcriptum ſit ejus nomen, & cognomen, cum titulo Beneficii, unius, vel plurium, & Profeſſione emiſſa illam tradat Synodi Notario.

Dum Clerus ſigillatim vocabitur in fine ultimæ Seſſionis, ſinguli vocati reſpondeant, *Adſum*, & obedientiam præſtent, ut à Magiſtro Cæremoniarum fuerit eis inſinuatum.

Ad Synodalem actionem hora 11. ſinguli ſollicitè veniant, ac ordine conſedeant a Magiſtris Cæremoniarum præſcripto; Et tàm in incedendo, quàm in ſedendo nullum præjudicium alicui inferatur.

A confabulationibus omninò abſtineant, ne Synodales actiones perturbentur, maximè cum a Nobis, vel a ſuggeſtu aliquid pronuncietur, edicatur, aut legatur.

Omnes attenti ſint, & quibus parendum ſit, pareant, ſedendo, ſtando, genuflectendo.

In Proceſſione Synodum præcedente, quæ, ne tempus pre-

protrahatur, per Ipſam Eccleſiam habebitur, Crux Capitularis præcedat; Clerici omnes etiam in Sacris, Parochi cum ſtola, ea, qua par eſt, devotione, ac modeſtia; capite aperto; hymnoſque, & Pſalmos a noſtro Archidiacono incipiendos attentè canant, & devotè.

Prò excuſationibus recipiendis, ac penes Acta Synodi admittendis, vel non, eorum, qui a Synodo excuſantur ex legitimo impedimento, deputemus Noſtrum Vicarium Generalem, cujus pariter erit ſuper eorum, quos ex rationabili cauſa ab aliqua ſeſſionali Actione abeſſe contigerit, excuſationibus providere.

Caveant denique omnes & ſinguli, quæ minimè congruunt Eccleſiaſticæ Diſciplinæ, aut Synodalis Actionis Dignitati, locique venerationi. Hæc audentes peragere, vel ſingula eorum, quæ præſcripſimus, prætermittere, pœnis ad Noſtrum arbitrium, dum certiorati fuerimus, punientur. Datum Maſſæ Lubrenſis ex noſtro Epiſcopali Palatio die 31. Maii 1725.

Jacobus Ep. Maſſæ Lubrenſis.

APERITIO SYNODI,

Et Deſcriptio Primæ Seſſionis.

Poſt horam undecimam Illuſtriſſimus Epiſcopus Cappa indutus, Clero Synodali anteà in aula ſui Palatii recollecto, hoc ordine præcedente, ſcilicet Clericis omnibus, & Beneficiatis cum ſuperpelliceis, Parochis cum ſtola, & Conſultoribus Synodi, ſubſequentibus Canonicis Cathedralis Eccleſiæ, ab eodem Epiſcopali Palatio ad ipſam Eccleſiam deſcendit; ubi porrecto ab Archidiacono aſperſorio aquæ benedictæ, ſe primò aſperſit, deindè Canonicos, & alios de Clero; cumque aliquantulum oraverit ante Sanctiſſimum Sacramentum, receſſit ad Thronum, in quo dum aſſidet, Canonici parantur, & a Diacono; ac Subdiacono in Miſſa paratur ipſe Epiſcopus veſtibus Pontificalibus, & cantatur Tertia a Muſicis. Miſſa currentis diei licet ſit de B. Virgine, *quæ eſt titulus Eccleſiæ Cathedralis, & primæ claſſis, fuit tamen, quia Synodalis, dicta* de Spiritu Sancto.

 Poſt

Poſt Miſſam, ut opus tàm perutile cunctis i notesceret, à D. Franciſco Antonio de Chiara Neapolitano habita fuit Panegyris, quæ in calce Præliminarium Actorum apponetur.

Interim fuit coordinata Proceſſio etiam extrà Eccleſiam, præcedente Capitulari Cruce, ſub qua omnes proceſſerunt, & ipſi Canonici cum Epiſcopo, cantantes Hymnum, Veni Creator Spiritus, *& Pſalmum* Exurgat Deus. *Deinde ſinguli petierunt loca diſpoſita hoc modo: Inter Epiſcopi Thronum, & gradus, quibus aſcenditur ad Majus Altare, faldiſtorium paratum, hinc indè ſcamna prò Canonicis, & in alio conſederunt Synodi Conſultores tàm Seculares, quàm Regulares; poſt ipſos alia fuerunt diſpoſita, in quibus prius Parochi, deindè alii de Clero, excluſis laicis ab ipſo congreſſu ſedebant. Ante faciem Throni in ſede coriacea ſedit Reverendiſſimus Dominus Vicarius Generalis, apud quem Notarius, Promotor, & Secretarius Synodi.*

Epiſcopus Miſſæ paramentis depoſitis uſque ad Tunicellam incluſivè, & accepto Pluviali rubri coloris cum Mitra, & Baculo, ad Faldiſtorium in medio Clerici deſcendit, ibique ſedentibus omnibus ſedit. Diaconus ſiſtens a dextris Epiſcopi verſus Clerum cantavit, Orate; *Et Epiſcopus genuflexus ſine Mitra inchoavit Antiphonam,* Exaudi Domine; *Pſalmoque dicto,* Salvum me fac Deus, *Epiſcopus accepta Mitra ad Thronum receſſit. Hinc iterum depoſitâ converſus ad Altare recitavit Orationem,* Adſumus Domine, *ut in Pontificali. Poſt quam Orationem denuò cum Mitra ad faldiſtorium deſcendit, & una cum omnibus genuflexo, cantantur Litaniæ per duos Hebdomadarios. Ad verba,* Ut hanc præſentem Synodum, &c. *ſurgit Illuſtriſſimus Dominus, & Synodo benedicta iterum procumbit uſque ad Litaniarum finem, quibus expeditis ſtans in Throno dixit verſus Altare Orationem,* Da quæſumus.

His peractis ſedens cum Mitra incenſum in thuribulum injecit, illudque more ſolito miniſtrante Præsbytero benedixit. Accepta verò de more benedictione duo Canonici Diaconali, & Subdiaconali veſte induti unà cum Acolitis candelabra deferentibus, acceſſerunt ad locum ſolitum ad canendum Evangelium, convocatis Jeſus, &c. *Stantibus omnibus, & poſt Evangelium fuit thure donatus a Præsbytero aſſiſtente.*

Poſt hæc ſine Mitra genuflexus verſus Altare, inchoavit elata voce Hymnum, Veni Creator Spiritus, *proſequente Clero: quo expleto, & reſumpta Mitra ſedit ſedentibus omnibus cum ſi-*

lentio

lentio, itaque ex Pontificali Clerum alloquitur: Venerabiles Conſacerdotes, &c. *Dominus Vicarius Generalis acceſſit ad Illuſtriſs., & Reverendiſs. Dominum, cui facta debita reverentia obtulit, & Sacroſancti Tridentini Concilii Codicem, & præliminaria Synodi Decreta, quæ fuerunt ab eodem Illuſtriſſimo Domino tradita Secretario, qui illis acceptis, duobus comitantibus Acolitis, in ſuggeſtum aſcendit, & alta voce ſequentia Decreta denunciavit; in hoc verò primo ſtetit detecto capite.*

DECRETUM PRIMUM.

De Synodi inchoatione.

In nomine Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, PATRIS, FILII, & SPIRITUS SANCTI.

NOS Jacobus Miſeratione Divina, & Apoſtolicæ Sedis gratia Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis. Ad Dei Omnipotentis, ac Deiparæ ſemper Virginis Mariæ, S. Cataldi hujus prædictæ Civitatis præcipui Patroni, aliorumque Sanctorum Tutelarium laudem. Primam hanc noſtram Diœceſam Synodum incipimus, & incœptam eſſe volumus. Faxit idem Omnipotens Deus prò ſua Miſericordia, & precibus Beatæ Virginis, dictorumque Sanctorum, ut omnes ex hoc Sacro cætu lumen & Spiritum referamus ad peragenda quæcumque ſancita ſunt ſecundum Dei voluntatem, eademque in poſterum exequamur.

DECRETUM SECUNDUM.

De modo vivendi tempore Synodi.

QUia Eccleſiaſticis omnibus aliud ex Divinis Literis,& monumentis non commendatur, quàm vitæ integritas, innocentia morum, Fides, & Pietas, Religio, aliæque virtutes, quæ ornamenta ſunt, quibus Domus Dei maximè, ac

ac præcipuè excolitur; ideò Clerum hic præſentem Coronam hujus Sanctæ Eccleſiæ in Domino monemus, ut ſicuti ſemper, ita & in poſterùm verbo, & exemplo præluceat ad omnium virtutum ſplendorem.

DECRETUM TERTIUM.

De Miniſtris Synodalibus.

UT Synodus hæc juxtà Sacrum Concilium Tridentinum convocata ſuos habeat Miniſtros, quibus dirigatur, conſtituimus, & deputamus ſuos Officiales, qui ſequuntur.

OFFICIALES SYNODI.

Promotor *D. Franciſcus Perſicus Canonicus Eccleſiæ Cathedralis.*
Secretarius *D. Vincentius de Turri.*

MAGISTRI CÆREMONIARUM.

D. Simon de Romanis.
D. Xaverius de Martino.
D. Franciſcus Maria de Turri.
Quibus omnes obediant.
Notarius, *Joannes de Antonio Notarius Apoſtolicus.*
Æconomus prò directione in futurum Eccl. Cathedr. *D. Antonius Cuomo Canonicus.*

DECRETUM QUARTUM.

De Præjudicio non inferendo.

SI cui contigerit ſuo loco non ſedere, nec incedere, aut vocari, nec aliquid aliud agere, nullum præjudiciam illatum, aut novum jus acquiſitum decernimus, ſed omnia in eo ſtatu permanere, in quo ante hanc præſentem Synodum reperiebantur.

DE-

DECRETUM QUINTUM.

De non diſcedendo.

OMnes, qui in hac Synodo intereſſe debent ſub pœna Excommunicationis ab eadem non diſcedant, antequam ipſa de more dimiſſa, & abſoluta non fuerit, & benedictione noſtra inpertita; In Synodalibus actionibus, ſeſſionibus, & conventibus ſint omnes, qui de jure tenentur ſub eadem pœna excommunicationis, niſi fuerit a Vicario noſtro Generali elargita facultas.

DECRETUM SEXTUM.

De Querelis deferendis, & abſentium excuſationibus.

JUbent antiqui Canones, querelas, & controverſias, ſi quæ ſint, audiri, & ſupplices examinari libellos prò excuſatione abſentium. Proindè deputamus Vicarium noſtrum Generalem, alioſque Synodales Judices, qui prò ut de jure, brevi tamen forma judicii adhibitâ, illas dirimant, has dijudicent citrà præjudicium ambarum partium, reſervatâ Nobis facultate, durante prædicta Synodo, ad nos ejuſmodi cauſas avocandi.

DECRETUM SEPTIMUM.

De Oratione publica.

QUoniam veteris eſt inſtituti in Synodali conventu prò publicis rebus orationem fieri: idcircò in omni, prò ut etiam in Sacrificio Miſſæ Oratio ad Deum habeatur prò Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIII., pro Eccleſiæ Catholicæ Romanæ tranquillitate, prò Auguſtiſſimo Imperatore Electo, & Catholico Rege noſtro Carolo; pro Cleri, & Populi hujus Civitatis profectu, ac ſalutari hujus Synodi eventu, ejuſque Decretorum perfecta executione.

His lectis Dominus Canonicus Synodi Promotor in ſuo habitu Diaconali acceſſit ad Illuſtriſſimum Epiſcopum, ac profundè inclinatus inſtitit prò lectione Decretorum Tridentini, De Fidei Profeſſione, & Reſidentia.

Illuſtriſſime, ac Reverendiſſime

PATER, ET DOMINE:

SAcroſancta Tridentina Synodus Seſs.25.c.2.de Refor.præcipit, ut omnes, qui Diœceſanæ Synodo intereſſe debent, & beneficia Eccleſiaſtica aſſecuti fuerint, Fidei profeſſionem emittant primo tempore, quo illa habebitur; Nec non Decreta de Reſidentia publicentur; ideò Ego Canonicus D.Franciſcus Perſicus hujus Synodi Promotor ſubmiſsè peto, ut illæ ſanctiones publicè perlegantur, & ad præſcriptum earum ab iis, qui tenentur, omnia & ſingula obedienter præſtentur.

Illuſtriſſimus, ac Reverendiſſimus reſpondit. Legantur.

Dominus Secretarius de mandato Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi legit Decretum de Profeſſione Fidei *ſeſs.25.cap.2.a* §.Cæteri vero, *& Decretum de* Reſidentia *Seſſ.23.c.1.*

Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus in hac ſua prima Synodo Diœceſana eandem profeſſus eſt genuflexus in ſuo Faldiſtorio, Canonicis, Diaconis, & Præsbytero Aſſiſtentibus, primoque Diacono ante eum Evangelium tenente prò juramento præſtando, ſtantibus prò reverentia cæteris de clero: his verbis.

Ego Jacobus Maria de Roſſi Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis promitto, ſpondeo, profiteor, deteſtor, anathematizo, voveo, & juro juxtà profeſſionis Fidei formulam ex Bulla fel. record. Pii Papæ IV. *Singula ſingulis referendo*. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Poſt hæc aſcendit ad ſuum Thronum, & de ejus mandato lecta Fidei Profeſſione a Secretario ſtante, acceſſerunt ad ipſum Illuſtriſſimum Dominum omnes Domini Canonici bini, & bini genuflexi, ſicut Parochi, & alii Beneficiati, modo ſequenti profeſſionem Fidei emiſerunt.

Ego N. N. Spondeo, voveo, & juro: ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Evangelia.

Inſtitit

Inſtitit poſteà Promotor prò electione Judicum, Examinatorum, & Teſtium Synodalium.

Illuſtriſſime, ac Reverendiſſime

PATER, ET DOMINE.

TRidentinum Concilium Conſtitutioni inhærens Bonifacii VIII. decrevit, ut in Diœceſana Synodo eligantur viri, qui Perſonatu, vel Canonicatu Cathedralis Eccleſiæ fulgeant, quibus præter locorum Ordinarios cauſæ Eccleſiæ & Spirituales ad forum Eccleſiaſticum pertinentes per Apoſtolicæ Sedis literas, aut Legatos committantur. Jubet etiam, ut eligantur, & deputentur Examinatores ſingulis annis, ſex ad minus in Diœceſana ipſa Synodo, ut in Parochialium Eccleſiarum vacatione tres ipſorum ab Epiſcopo eligendi examen inſtituant, & perficiant. Nec non eligantur oportet Viri probatæ vitæ in Teſtes Synodales, juxtà præſcriptum Sacrorum Canonum. Idcircò Ego Canonicus D. Franciſcus Perſicus Synodi Promotor humillimè peto, ut à Dominatione Sua Illuſtriſſima, & Reverendiſſima proponantur tot perſonæ, & quales poſtulant Conſtitutiones prædictæ ad omnia peragenda, & quas hæc Sancta Synodus deligere queat.

Secretarius de mandato Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi legit.

DECRETUM OCTAVUM.

De Judicibus Synodalibus.

UT hujuſmodi Decreta, & Conſtitutiones obſerventur Vobis proponimus hos, & Dignitates hujus Noſtræ Cathedralis Eccleſiæ, & Juriſconſultos, quibus cauſæ per Sedem Apoſtolicam delegari poſſint, & judicari, donec Synodus habeatur.

JUDICES SYNODALES.

Admodum Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus D. Ioſeph Perſicus, Cantor Cathedralis Eccleſiæ, & Vicarius Generalis.

D. Salvator Perſicus Sacræ Theologiæ Doctor Archidiaconus.

D. Michael Vinaccia Sacræ Theologiæ Profeſſor, Primicerius, & Pœnitentiarius.

D. Ioſeph de Conciliis V.I.D.

D. Philippus de Turri V.I.D.

D. Ioſeph della Martina V. I. D. Prothonotarius Apoſtolicus, & Canonicus Collegiatæ S. Ioannis Majoris Neapoli.

D. Ioannes Perſicus V.I.D.

Secretarius Synodi rogavit per verbum. Placent ne vobis? *Reſponderunt*, Placent.

DECRETUM NONUM.

De Examinatoribus Synodalibus.

TRidentini ergò Decretum Nos volentes exequi pro hac Noſtra Diœceſi; Vobis hos Viros pietate, ac doctrina præſtantes proponimus, qui Examinatorum hoc munus gerant, quo ad altera Synodus habebitur.

EXAMINATORES SYNODALES.

Admodum Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus D. Ioſeph Perſicus, Cantor Eccleſiæ Cathedralis, & Vicarius Generalis.

D. Salvator Perſicus Sacræ Theologiæ Doctor, Archidiaconus.

D. Mi-

D. Michael Vinaccia Primicerius, & Pœnitentiarius.
D. Nicolaus de Marino Canonicus, & Parochus Eccleſiæ Cathedralis.
D. Antonius Cacace Parochus Caſalis Torchæ.
D. Ludovicus della Martina Parochus Caſalis Monticuli.
D. Nicolaus de Simone Parochus Caſalis Termini Sacræ Theologiæ Profeſſor.
D. Franciſcus Tizzanus Parochus Caſalis S. Agatæ.
D. Philippus de Turri V.I.D.
D. Franciſcus Antonius de Chiara Neapolitanus in Synodo Theologus, & Canſultor.
D. Joannes Perſicus V. I. D.
D, Joſeph della Martina V.I. D., Prothonotarius Apoſtalicus, & Canonicus Collegiatæ S. Joannis Majoris Neapoli.
D. Alphonſns Moſcetta V. I., ac Sacræ Theologiæ Doctor, & Magiſter, ac Protbonotarius Apoſtolicus.
D. Chriſtophorus Scoppa.
D. Joſeph Morvillus.
P. Franciſcus Pallavicino Rector Collegii Societatis Jeſu.
P. Joannes Baptiſta à Surrento Guardianus Ordinis Minorum de Obſervantia.
P. Pius del Gaudio Corrector Ordinis Minimorum Sancti Faanciſci de Paula.
P. Leopoldus à S. Thereſia Vicarius Deſirti, Ordinis Thereſini.

Secretarius Synodi rogavit per verbum, Placent ne Vobis? *Reſponderunt*, Placent.

DECRETUM DECIMUM.

De Teſtibus Synodalibus.

EST veteri Sacrorum Canonum inſtituto ſancitum, ut in Synodis Diœceſanis Viri aliquot & integritate, & vita, & probitate deligantur, qui diligenter animadvertant, an aliquid in Civitate, & Diœceſi ſit, quod corrigi debeat; & ſi quid tale dignoverint, Nobis, vel noſtro Vicario Generali ſignificent. Nos igitur vetus hoc probatiſſimum inſtitutum imitari volentes, Viros nominamus, quorum nomina, ut quod ipſis incumbit, liberius agant, in hac ſchedula noſtro ſigillo munita (*Secretarius illam Synodo oſtendit*) dignis de cauſis reticentur.

Deinde idem Secretarius ſubdidit.

Accedant ad Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum Dominum Examinatores electi, & genuflexi ex præſcripta forma jusjurandum præſtent: Teſtes autem jurabunt ſecretò in manibus Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini, vel ejus Vicarii Generalis.

Ego N.N. Examinatoris officium, quod ſuſcipio, ſpondeo, voveo, ac juro, me fideliter, ac ſincerè, quantum in me erit, executurum, quacumque humana affectione poſtpoſita. Sic me Deus adjuvet, & hæ Sanctorum Reliquiæ.

DECRETUM UNDECIMUM.

De Juramento præſtando ab Abſentibus.

EXaminatores per Nos nominati, & deputati, ſi in Synodo ex præſcripto jusjurandum non præſtiterunt, illud præſtent, prout eiſdem Dominus Vicarius Generalis demandaverit.

Propter horæ tarditatem de ſuggeſtu Secretarius indixit continuationem Seſſionis poſt Completorium, his verbis.

Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus D. Jacobus Maria de Roſſi Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis, & in hac Diœceſana Synodo Præſidens indicit continuationem Seſſionis hodie hora vigeſima Veſpertina, ac propterea

tereà monentur omnes, & ſinguli ad illam convenire.

Promotor itaque accerſito Notario contrà contumaciam abſentium inſtitit.

Illuſtriſsime, & Reverendiſsime

PATER, ET DOMINE.

JAM dies ſecunda Menſis hujus Julij præſentis Anni 1725. advenit, qua die omnes, & ſinguli Eccleſiaſtici hujus Civitatis, & Diœceſis ad præſcriptum Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, hujuſque Diœceſis conſuetudinis Synodo huic adeſſe debent; cumque multi per edictum certiores facti non paruerint, & uſque adhuc vel negligentes, vel contumaces fuerint, adeò ut neq; præſentes, neq; juſti impedimenti excuſationem, cauſam, aut nuncium miſerint. Ideò prò mei muneris officio Ego D. Franciſcus Perſicus Synodi Promotor eorum accuſo contumaciam, & inſto apud Dominationem veſtram Illuſtriſſimam, ut citatio Valvis hujus Eccleſiæ Cathedralis affigatur, & cum iiſdem tanquam inobedientibus agatur, prout Juris, & Sacrorum Canonum ratio poſtulat.

Reſpondit Epiſcopus: Ità decernimus, & jubemus.

Tum ad Notarium converſus Promotor inſtitit prò rogitù actorum.

Ego D. Franciſcus Perſicus Canonicus Synodi Promotor rogo te Joannem de Antonio Synodi Notarium, ut de omnibus & ſingulis in hac Seſſione peractis unum, vel plura conficias inſtrumenta.

Reſpondit Notarius: Conficiam præſentibus N. N. inſcriptis.

Hæc omnia fuerunt acta in publica Seſſione adhibitis prò teſtibus.

DECRETUM DUODECIMUM.

De Diſceſſu.

NUllus a ſuo loco diſcedat, antequam Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus e Synodo abierit, & in diſceden-

ſcedendo non fiat raptim, ſed gravi & decoro inceſſu.

Tandem Illuſtriſsimus, & Reverendiſsimus Dominus depoſitis Pontificalibus, data prius de more benedictione, induit Cappam, & facta brevi Oratione in Faldiſtorio aſcendit ad Suum Palatium cum Canonicis.

CONTINUATIO PRIMÆ SESSIONIS.

Horà Veſpertina.

IN Throno accepit Epiſcopus Amictum, Stolam, Pluviale, Mitram, ubi etiam Canonici parati ſunt veſtibus, uti de mane. Surgit Illuſtriſſimus, & dicta Oratione verſus Altare, ut in Pontificali, Adſumus, &c., *omnibus ſedentibus, Dominus Promotor antè Illuſtriſsimum profundè inclinatus inſtitit, ut infrà.*

Illuſtriſſime ac Reverendiſſime

PATER, ET DOMINÆ.

UT executioni demandentur hujus Synodi Decreta, monita, & ſancita ad hujus Eccleſiæ rationem benè gerendam; Ego D. Franciſcus Perſicus Canonicus, & Promotor ab Illuſtriſſima Dominatione Tua peto, atque inſto, omnia promulgari de Suggeſtu, ut Inſtructior Clerus evadat ad illa in perpetuum obſervanda.

Iluſtriſsimus Dominus reſpondit: Promulgari jubemus.

Reverendiſſimus Dominus Vicarius Generalis detulit Decreta Synodalia Illuſtriſsimo Domino, quibus receptis Idem ea tradidit Domino Secretario, qui in ſuggeſtum aſcendit, & ea legit paulatim uſque ad titulum De celebratione Miſſarum.

Quibus lectis de mandato Illuſtriſsimi Domini alteram indixit Seſsionem ſcilicet.

Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus in Chriſto Pater & Dominus D. Jacobus Maria de Roſſi Dei & Apoſtolicæ Sedis gratià Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis in hac Diœceſana Synodo

Præ.

Præſidens, cum ea omnia, quæ peragenda erant, anguſtiâ temporum in hac Prima Seſſione perſolvi non potuerint, aliam decernit Seſſionem in proximam ſequentem diem, quæ erit tertia præſentis Menſis, & propterea tenentur omnes, & ſinguli ad illam convenire.

Deindè Promotor accerſito Notario contra contumaciam Abſentium inſtitit.

Illuſtriſſime ac Reverendiſſime

PATER, ET DOMINE.

JAM ſecunda dies advenit hujus Menſis Julii, in qua omnes & ſinguli Eccleſiaſtici cujuſcumque Ordinis hujus Civitatis & Diœceſis ad præſcriptum Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini huic Synodo certiores facti adeſſe debent, cumque multi non paruerint, & uſque adhuc vel negligentes, vel contumaces juſti impedimenti excuſationem nec per nuncium miſerint; Ideò Ego Canonicus D. Franciſcus Perſicus hujus Synodi Promotor eorum contumaciam accuſo, atque inſto apud Dominationem Suam Illuſtriſſimam, Valvis hujus Eccleſiæ Cathedralis Citationem affigi, & prò ut juris eſt, & Sacrorum Canonum, in ipſos tanquam inobedientes agi.

Reſpondit Epiſcopus. Ita decernimus & jubemus.

Tum ad Notarium converſus Promotor inſtitit pro rogitu Actorum.

Ego D. Franciſcus Perſicus Canonicus, & Synodi Promotor rogo te Joannem de Antonio Notarium Synodi, ut de omnibus, & ſingulis in hac ſeſſione peractis unum, vel plura conficias inſtrumenta.

Reſpondit Notarius: Conficiam præſentibus N.N. in ſcriptis.

Hæc omnia fuerunt acta in publica Seſſione adhibitis pro teſtibus.

Quibus peractis Unus ex Hebdomadariis cum pluviali rubro in ſuggeſtum aſcendit, & cantavit: Omnibus in ſuis locis genuflectentibus, etiam Epiſcopo in ſuo Faldiſtorio cum Mitra.

ORA-

I.

FRatres Chariſſimi, corporibus proſtrati, mentes ad Cœlum erigamus, & invocatis Deiparæ ſemper Virginis, & omnium Sanctorum, præſertim Sancti Cataldi, aliorumque Patronorum noſtrorum patrociniis, ut Dominus peccatorum Noſtrorum veniam concedat, negligentiis indulgeat, ignorantiæ parcat, errata omnia condonet, quæ in Clericali diſciplina, & in officiis Sacerdotalibus multiplici errore commiſimus.

II.

ORate unanimes pro Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto Papa XIII., ut Sanctam Eccleſiam ſanctè gubernet cum Sacro Cardinalium Collegio; & Omnipotens Deus Catholicam Romanam Eccleſiam toto Terrarum Orbe diffuſam conſervet, defendat, augeat, exaltet ad honorem, & gloriam ſuam.

III.

ORate unanimes, ut bonum, quod in Nobis ab Illuſtriſſimo, & Reverendiſs. Domino Antiſtite Noſtro tam incenſo Charitatis ſtudio, & officio requiritur, alacriùs exequamur, & proptereà ea ſolicitudine gradientes dignè ambulemus in vocatione, qua vocati ſumus; Spiritualibus etiam augmentis amplificetur, & diviino Spiritu illuſtratus unà cum ſuis adjutoribus, ac Miniſtris laborum ſuorum a Deo benedictionem largiſſimam conſequatur, & cum Grege ſuo vitam æternam.

Surrexit poſt hæc Illuſtriſſimus Dominus, & de more in ſuo Thronò abſque indulgentiis Clero genuflexo ſolemniter benedixit: Indè cum Cappa diſceſſit, ad proprias Domos abeunte Clero.

SE-

SECUNDA, ET ULTIMA SESSIO

Die 3. Menſis Julij ejudem Anni.

Clero in Eccleſia expectante, poſt horam undecimam ad Cathedralem ſe recepit Illuſtriſſimus Dominus Cappa indutus cum Capitulo; aquæ aſperſione, & precibus ante Sanctiſſimum Sacramentum, & Altare Majus perſolutis, celebravit Miſſam planam de Sanctiſſima Trinitate cum Oratione prò gratiarum actione ſub unica concluſione; Omnibus Canonicis paratis paramentis rubri coloris, quæ & ipſe Epiſcopus poſt Miſſam reaſſumpſit in Throno, & deſcendens ad Faldiſtorium intonavit Antiphonam, Exaudi Domine: *& cantato Pſalmo,* Salvum me fac, *Illuſtriſſimus ſubjunxit Orationem,* Ad te Domine, *ex Pontificali; & benedicto incenſo, & de more à Diacono obtenta benedictione cantavit ipſe Diaconus Evangelium,* Si peccaverit inte Frater tuus, *ex eodem Pontificali, quo cantato fuit thurificatus Dominus Epiſcopus ſtans cum Mitra, qua depoſità verſus Altare intonavit Hymnum,* Veni Creator Spiritus; *quo expleto aſſumpta Mitra ſedit ſedentibus omnibus, & alloquitur à Pontificali:* Venerabiles Conſacerdotes, &c.

Dein inſtetit Promotor.

Illuſtriſſime ac Reverendiſſime

PATER, ET DOMINE.

CUM ea, quæ incepta ſunt, huic Civitati, & Diœceſi perutilia ſint, & præ temporis anguſtia abſolvi non potuerint; Ego Canonicus D. Franciſcus Perſicus hujus Synodi Promotor peto, & ſupplicìter inſto, lecturæ curſum continuari.

Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus reſpondit: Continuetur.

Et Secretarius Decretis acceptis legit ea uſque ad finem tituli de Vita & honeſtate Clericorum: quibus lectis de mandato Illuſtriſs., & Reverendiſs. Domini alteram indixit Seſſionem, ſcilicet

Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus in Chriſto Pater & Do-

& Dominus D. Jacobus Maria de Roſſi Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis in hac Diœceſana Synodo Præſidens indicit ſeſſionis continuationem hora vigeſima. Propterea monentur omnes, & ſinguli ad illam convenire, ut præter ea, quæ remanent Decreta legenda, fiat nominatio Cleri, qui & reverentiam & obedientiam exhibeat eidem Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Domino.

Deindè Promotor Synodi inſtetit accerſito Notario contra abſentes contumaces, & prò rogitu (ut heri) de accuſandis contumaciis.

Quibus peractis Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus ſolemniter benedixit Clero genuflexo abſque Indulgentiis, qua benedictione data diſceſſit cum Cappa, & Clerus pariter cum gravitate & decore.

CONTINUATIO SECUNDÆ, ET ULTIMÆ SESSIONIS.

Horà Veſpertinà.

H*Orà indicta & dato Campana ſigno omnes, ut heri, ad Cathedralem ſe receperunt: ad quam pariter Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus cum Cappa deductus a ſuo Capitulo, & facta de more ſibi, & Capitulo aſperſione aquæ benedictæ oravit ante Sanctiſſimum Sacramentum, & Altare majus. Indè in Throno acceptis veſtibus Pontificalibus, uti ſuas etiam Canonici, Diaconus aſſiſtens a dextris cantavit;* Orate, *& omnibus genuflexis poſt modicum temporis Dominus Epiſcopus ſurgens recitavit Orationem verſus Altare,* Adſumus, *ex Pontificali; deindè ſedentibus omnibus Promotor Synodi inſtetit prò lectionis concluſione.*

Illuſtriſſime, ac Reverendiſſime

PATER, ET DOMINE.

QUia remanent multa Decreta legenda, maximèque ad Clericos pertinentia prò Synodalis hujus Actionis co-

tonide: ideo ut finem tàm pio, tàm ſalubri operi demus, inſtanter rogo Dominationem tuam Illuſtriſſimam, ut quod reliquum eſt perlegi, decernere dignetur.

Illuſtriſſimus reſpondit, Legatur.

Secretarius acceptis Decretis, ut ſuprà, proſecutus eſt lectionem a Titulo de Tertiariis, & Bizochis *uſque ad finem: qua completa Capitulum, & totam Synodum rogavit, num ea omnia Decreta lecta placuerint, his verbis*; Placent ne vobis DD. Dignitates, Canonici, Hebdomadarii, & tota Synodus quæ hactenus Decreta, & conſtituta ſunt?

Reſponderunt, Placent;

His peractis Promotor Synodi inſtetit prò vocatione Cleri, & Cathedratico ſolvendo.

Illuſtriſſime, ac Revererendiſſime

PATER, ET DOMINE.

SAncitum eſt à Conciliis Generalibus, & præcipuè à Concilio Tridentino, ut omnes Eccleſiaſtici, qui de jure & conſuetudine Synodo Diœceſanæ quotannis celebrandæ, etiam exempti, intereſſe debent, pœnas ſancitas a Sacris Canonibus, ſi negligentes fuerint, incurrant; propterea Ego Canonicus D. Franciſcus Perſicus Synodi Promotor a Dominatione Illuſtriſſima, ac Reverendiſſima peto, ut jubeas a ſuggeſtu omnes publicè vocari, & ſucceſſivè Cathedraticum jure Diœceſano debitum perſolvi.

Illuſtriſs.& Reverendiſs.Domin.reſpondit, Vocari jubemus.

Et Secretarius de ſuggeſtu legit.

Vocentur omnes, & ſinguli de mandato Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini D. Jacobi Mariæ de Roſſi Epiſcopi Maſſæ Lubrenſis in hac Synodo Diœceſana Præſidentis, qui jure, vel conſuetudine præſentes eſſe debent in hac prædicta Diœceſana Synodo; qui omnes vocati, & reſpondentes per verbum, *Adſum*, ad Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum Dominum aperto capite genuflexi accedant, exceptis Canonicis, & reverentiam, atque obedientiam exhibeant, ac verſus Altare majus recedentes ad propria redeant loca, neque diſcedere audeant, niſi Synodo, aliiſque cæremoniis abſolutis.

Poſt hæc per Notarium Synodi fuerant vocatæ Dignitates, &

Canonici hujus Cathedralis Eccleſiæ, & Illuſtriſſimo Domino in Throno ſedenti profundè inclinati reverentiam, atque obedientiam præſtiterunt. Poſt Canonicos Hebdomadarii. deindè Parochi, Beneficiati cum tit., Sacerdotes omnes, & Clerici.

Promotor Synodi inſtitit contrà Abſentes contumaces.

Illuſtriſſime, ac Reverendiſſime

PATER, ET DOMINE:

EX iis, qui juxtà Sacrorum Canonum diſpoſitionis Diœceſanæ Synodo intereſſe tenentur, multi nullo jure, nullaque adhibita excuſatione abſunt, & pluries in his Seſſionibus contumaces effecti ſunt; & ad præſens vocati neque præſentes adſunt, neque juſti impedimenti, vel excuſationem, vel cauſam, vel nuncium miſerunt. Quapropter Ego Canonicus D. Franciſcus Perſicus hujus Synodi Promotor eorum accuſo contumaciam, atque inſto apud Illuſtriſſimam, & Reverendiſſimam Dominationem ſuam, ut illos tanquam inobedientes, & contumaces pænis per eoſdem Sacros Canones conſtitutis mulctandos decernat, cum affixione cedulonum in valvis hujus Eccleſiæ Cathedralis.

Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus reſpondit: Ità decernimus, & jubemus mulctandos, etiam cum affixione Cedulonum in valvis hujus Eccleſiæ Cathedralis.

Et Mitra depoſita ſtans verſus Altare legit Orationem: Nulla eſt Domine, &c.; *qua expleta Promotor Synodi inſtetit prò Synodi dimiſſione.*

Illuſtriſſime, ac Reverendiſſime

PATER, ET DOMINE:

OMnia & ſingula, quæ agenda, & pertractanda erant in hac Diœceſana Synodo ad optatum finem, Dei auxiliante gratia, perducta ſunt. Ideò à Dominatione Sua Illuſtriſſima Ego Canonicus D. Franciſcus Perſicus hujus Synodi Promotor peto, ſi ità videbitur, Synodum concludere, & cum paterna benedictione ad propria omnes dimittere.

Secretarius de ſuggeſtu legit de mandato Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini.

DE-

DECRETUM ULTIMUM.

De Synodi Demiſſione.

NOS Jacobus Maria de Roſſi, utriuſque Juris, & Sacræ Theologiæ Doctor, Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis, & in hac Diœceſana Synodo Præſidens.

Ad Laudem Dei Omnipotentis, Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sancti Cataldi præcipui noſtræ Civitatis, & Diœceſis Patroni, aliorumque Sanctorum decernimus. Primam hanc noſtram Diœceſanam Synodum ſub eorundem auſpiciis in his diebus legitimè congregatam, dimiſſam, & abſolutam eſſe, ac proptereà cuilibet poſt noſtram benedictionem Epiſcopalem licitum eſſe ad proprias Eccleſias, ſuaque loca regredi. Hortamur tamen omnes Vos, Fratres Filiique Dilectiſſimi, ut tales Vos in Miniſterio veſtro præbeatis, quales exquirunt mores, Vitæ innocentia, et Zelus ſalutis Animarum; ſitis lux in Populo, ut ſic iſte intelligat ab hac Synodo fructum Vos non mediocrem reportare, uti ſperamus, ſi in omni opere veſtro in poſterum cæteris prælucere ſtudeatis, et in omni parte Miniſterii Veſtri diligentiam adhibeatis.

Promotor Synodi inſtetit prò rogitu Actorum, ut heri.

Illuſtriſſime, ac Reverendiſſime

PATER, ET DOMINE.

UT autem omnium Decretorum, quæ Divina favente gratia in hac Diœceſana Synodo Maſſæ Lubrenſis, Præſidente Illuſtriſſima ſua Dominatione, acta ſunt ad Dei Omnipotentis gloriam, nec non Animarum Salutem, legitimum teſtimonium in omni futuro tempore habeatur: Ego Canonicus D. Franciſcus Perſicus hujus Synodi Promotor humiliter inſto mandari Joanni de Antonio Notario ejuſdem Synodi, ut publicum et ſolemne de his actionibus Synodalibus, ut moris eſt, inſtrumentum conficiat.

Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus reſpondit: Inſtrumentum conficiatur.

Et Synodi Notarius præſens reſpondit. Promptus ſum.

Quibus

Quibus omnibus expletis, Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus intonavit hymnum: Te Deum laudamus, *tota Eccleſia ovante, & Clero proſequente. Quo expleto Cantor in Pulpito cum cantu propoſuit, ut heri, quæ ſequuntur, capita orationis mentalis.*

ORATE I.

FRatres Chariſſimi toto cordis affectu prò Sereniſſimo, & Catholico Rege Noſtro Carolo Tertio, ut ipſi proſperum feliceemque rerum ſucceſſum Divina Benedictio concedat, & cui multarum gentium dedit gubernationem, tribuat arma cœleſtia, quibus & hoſtium conatus, & monſtra evitet vitiorum.

I I.

ORate unanimes prò temporalibus Principibus, ac Rectoribus, ut cum pace ac populorum ſalute munus exequantur, recta ſemper ſentiant, & operentur, Eccleſiæ ſe defenſores præbeant, ac mereantur aſſequi vitam æternam.

I I I.

ORate unanimes, ut Deus ſpiritum religioſæ obſervantiæ det omnibus Viris Regularibus hujus Diœceſis ad eorum ſalutem, & Populi ædificationem, in quo Deus miſericors fidem conſervet, pietatem augeat, culpas eliminet, terræque fructus abundanter indulgeat, atque ab eo flagella ſuæ iracundiæ, omneſque calamitates, & terræmotus dignanter avertat: Pacem quoque concedat, ut ad ipſum, qui via, veritas, & vita eſt, valeat pervenire; Qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Quibus finitis Epiſcopus ſedit, & excepit omnes Primò Canonicos, deindè alios de Synodo ad oſculum pacis. Poſthæc cum Mitra de Throno dedit Clero genuflexo ſolemnem benedictionem; & fuerunt publicatæ Indulgentiæ per Dominum Archidiaconum; & Dominus Canonicus Primus Aſſiſtens a dextris Epiſcopi cantavit: Recedamus in pace: *& tota Synodus reſpondit:* In nomine Chriſti. Amen.

Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus depoſitis Pontificalibus diſceſſit cum Cappa, & toto Clero, uſque ad Palatium eo modo & forma, qua prima Synodi die eductus fuit ad Eccleſiam Cathedralem.

RO-

ROGITUS ACTORUM

IN Dei nomine Amen. Præſenti publico inſtrumento cunctis pateat evidenter, & notum ſit, qualiter Anno a Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto, die verò ſecunda Menſis Julii, feſto Viſitationis B. MARIÆ Virginis. Regnante Sanctiſſimo in Chriſto Patre, & Domino Noſtro BENEDICTO XIII.

Maſſæ Lubrenſis in Cathedrali Eccleſia, Præſidente Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Domino D. Jacobo Maria de Roſsi, ac præſente Reverendiſſimo Capitulo, & Canonicis ejusdem Eccleſiæ, univerſoque Clero totius Diœceſis ibidem ad Synodum Diœceſanam celebrandam per Edictum reſpectivè vocato, ac legitimè congregato, poſt Proceſsionem, & Miſſam Pontificalem, ac Sermonem a Reverendò Domino D. Franciſco Antonio de Chiara Neapolitano habitum, omnia, & ſingula in actis ſupraſcriptis redacta, & fideliter enarrata, geſta, atque peracta fuere, nec non per Rev. Dominum D. Vincentium de Turri Synodi Secretarium alta, & intelligibili voce è ſuggeſtu lecta, & publicata fuere primùm Decreta Synodi præliminaria, utpotè De Synodi inchoatione, ac reliquis; pro ut in eiſdem Actis; ac etiam lecti, deſignati, & deputati fuere Examinatores, ac Judices, nec non Teſtes Synodales, & ſi hi ſuppreſſo nomine; emiſſaque Fidei Profeſsio ab omnibus, & ſingulis, qui eam emittere tenebantur: atque continuata Seſsione poſt Veſperas ejuſdem diei per eumdem Synodi Secretarium D. Vincentium de Turri promulgata fuere Decreta, & Conſtitutiones Synodales, uſque ad finem primæ Partis. Die verò ſequenti tertia ejuſdem Menſis Julij, ac ſecunda Seſſione Synodali, Miſſa celebrata, aliiſque Sacris Precibus, ac cæremoniis perſolutis, idem Dominus Secretarius proſecutus fuit lectionem, uſque ad finem ſecundæ Partis Decretorum, Seſsioneque poſt Veſperas continuata deventum fuit uſque ad finem tertiæ Partis, poſt quam & alia præſcripta in actis ritè celebrata, per eundem Dominum Secretarium D. Vincentium de Turri publicatum fuit Decretum De Synodi Dimiſſione factaque Cleri vocatione, ac obedientia exhibita Illuſtriſſimo, & Reveren

diſſimo

diſſimo Domino ; cum ejuſdem benedictione , Synodus dimiſſa fuit cum gratiarum actione per Hymnum , Te Deum laudamus , *cæteraſque preces , ac cæremonias præſcriptas . Poſtremò Synodalibus Conſtitutionibus acceptatis ſupplici , & breviori libello aliqui tàm de Clero , quàm de Populo obſecrarunt Illuſtriſſimum , & Reverendiſſimum Dominum , ut prò Sua erga Filios benevolentia, totiuſque Diœceſis ad obſervanda Statuta præſentia majori alacritate , vellet obſcuriora quædam explicari , aliaque perpauca ad ultimam limam expoliri , juxtà Decretum ſecundum ultimi Capitis Partis Tertiæ ; Quibus nulla interpoſita mora ab Amantiſſimo Animarum Parente ſatisfactum eſt , & impoſitum ab Eodem fuit elata , atque intelligibili voce honorificum onus Admodum Reverendo D. Franciſco Antonio de Chiara Neapolitano ; cui non ſine liquida animi voluptate ſemel , atque iterum Leges tàm perutiles perluſtranti, eaſque ad Sacrorum Canonum exemplar conformanti id abſolutè , id feliciter aſſequi viſum eſt , ut adhibito Synodalium Patrum conſilio tùm Optimi Patris decorem , tùm filiorum vota expleverit , decreta omnia ad præſentem trutinam reducendo . Super quibus omnibus inſtante Domino D. Franciſco Perſico Canonico præfatæ Eccleſiæ , ac Synodi Promotore petitum fuit , ut tanquam Synodi Notarius unum , vel plura , publicum , ſeu publica conficere , atque tradere deberem inſtrumentum , ſeu inſtrumenta , prò ut opus fuerit , & rogatus ero . Actum ibidem , anno , diebus , & Pontificatu , quibus ſuprà . Præſentibus D. Simone de Romanis, D. Joanne Baptiſta Tino , D. Xaverio Mollo , aliiſque Teſtibus ad prædicta omnia , & ſingula vocatis , habitis , atque rogatis &c.*

Et in fidem Ego Joannes de Antonio Synodi Notarius de prædictis rogatus publicum inſtrumentum confeci , ſcripſi, ſubſcripſi , publicavi , meoque ſolito ſigno ſignavi .

LOCO ✠ SIGNI .

ORATIO
HABITA
A Reverendo Domino
D. FRANCISCO ANTONIO DE CHIARA
NEAPOLITANO

Poſt Miſſam ſolemniter celebratam ipſo primæ Seſſionis initio.

MIrabitur quiſpiam fortaſsè veſtrûm, Illuſtriſſime ac Reverendiſſime Præſul, Sapientiſſimi Adjutores, quid ſit, quòd cum in hujus Sacræ Synodi primordiis Decreta veſtra ſanctiſſima, quæ ſuſpenſis omnium Bonorum animis ſpectantur, laudanda tranſmiſerim, ab exornanda nunc Dominici Præcurſoris Innocentia Orationis meæ curſum conſpicua geſtientis animi

 hila-

hilaritate aggrediar? Sed cùm hujus conſilii cauſam, rationemque cognoverit, nihil fieri conſultius, nihil aptius excogitari judicabit; nam cum Sanctiſſimum Evangelii Præconem e medio hominum cœno ſublatum hac die conſpexerim, & homine & fama ſua majorem ad ſumma Integritatis culmina in Eliſabethæ utero ſolemniori hac per Deiparam feſtivitate evectum conſideraverim, huc intendere aciem, huc collimare ſtudui, ut optimi illius mores, ſuaviſque eloquii vires in aliquam vos vocent invidiam, ac toto animorum impulſu *ad Vocem in deſerto Clamantis* pertrahant imitandam. Is profectò fuit Joannes, is fuit, quem tanta in ſuſcepto penè cum vita virtutis curſu alacritas impulit, ut obfirmata conſtantia ſemper, & ubique præ manibus velut otium, ac ludum haberet virtutum omnium ſtudium atque ſeveritatem. Is fuit, quem tantus etiam ad vitiorum vepres evellendos, ad accenſos Herodis ignes extinguendos facundiæ neruus invaſit, ut quò ſemel intendit, eò ne ſupplicii quidem feritate avocatus, acerrimè ad mortem uſque contenderet. Ecquid per veſtram fidem enunciatur ampliùs ab amantiſſima veſtri Paſtoris voce in hac Diœceſi clamantis, antè Se, quàm Vos, quàm

Ger-

Gregem ſuum Legibus iſtis adſtringeret ? Quid in illa magnificentius admirari licet, quàm Innocentiæ ſpecimen adeò in ſublimi locatum, ut veluti ſinè nube Olympus, vitiorum omnium tumultus excluderet; ſenſuum illecebras Rationi parentes effingeret; impigrum in virtute ſtudium ſine ſtimulis urgeret; atque Eccleſiaſticæ tandem Dignitatis apicem in toto hoc Diœceſeos ambitu Angelicæ prorsùs inſereret Puritati ? Jure igitur dicam meo, Sanctiſſime Præſul, Innocentiam hanc in Joanne feliciter expreſſam, ab enunciandis ſacræ hujus Synodi Decretis faciliùs hodiè adumbrari. Quod ut evincerem, o illa me exornet Gratia! O illius me flumen obruat, qui *corda fidelium Sancti Spiritus illuſtratione edocuit*! Ut det nobis omnibus in Spiritu Sancto congregatis *Recta ſapere, & de illius ſemper conſolatione gaudere*, *per Jeſum Chriſtum Servatorem Noſtrum.*

Sat noto concidimus vulnere, Auditores, cum primus Parens (heù pietas!) mucronem illum in ſuum jugulum impulit. Hinc inteſtinum & civile bellum; hinc frequentiſſima cogitationum diſperſio, hinc inſtabilis velut fortuna animus; hinc præceps ad vitia vel vis, vel impetus; hinc domeſticum in Virtutem, ac pe-

 nitùs

nitùs inſitum odium. Sica, ſica illa adhuc in nostro latere verſatur, ac ſemper cum dolore verſabitur.

Te miror, Joannes, quorum facti particeps, ac ſocius fueris, eorum pœnas non perſolvere. Atque hoc in Te magis mirabar: Corpus quippè, comunis hominum hoſtis, ipſo ſe prò arcu uſum & pharetra, nunquam telum in Te ullum contorſerit, cujus aculeum ſentires. Quaſi in tranquilliſſimo contemplationis portu anchoram fixiſſes, nec diſſipatio te mentis leviſſima, tanquam aura, perſtrinxerit, nec incurrentium rerum perturbatio paululùm, tanquam unda, commoverit; adeò inter urbium fragores, inter obſcenæ aulæ turbas ne levi quidem ſuſurro violatus, ut felicior quàm Contemplator exercitatiſſimus, beatior quàm Cælicola in divinos ultrò invaderes amplexus, ac nulla vis indè diſtraheret, quò ſuamet animus ſponte properaret. Quid putem, niſi novis in Te quidem, atque inuſitatis coloribus primam Adæ integritatem expreſſam?

Sed aliò me rapit numeroſa Præcurſoris gloria; perindè quaſi ſatis hanc primæ jam olim Innocentiæ notam ſim demiratus, cùm intenta ſemper acie, cùm immota, cùm nihil evaga-

ta

ta nuſquam abſtrahi a divinis potuerit. Quid quod non ab humanis etiam avelli, nec temporum aſperitate perculſus, nec morientis legis occurſu deviƈtus, omnia ad impoſitæ vocationis officium, ad æternæ felicitatis metam qua verbo, qua manu præſignans?

Rem, quam Fides docet, diligenter accipite. Nobiliſſimis de Tribu Juda Principibus, miſſo ad Joannem nuncio, ut quiſnam eſſet aperiret, ingenuè non ſe Chriſtum repoſuit; memor, ad viam illi parandam, ac teſtimonium de illo perhibendum ſe dumtaxat enatum. Ad hæc, & num Helias? Heliam ſe eſſe negavit intrepidè, quamvis in illius ſpiritu, ac virtute pœnitentiæ & prædicationis exercitio ſe rectiſſimè oſtenderet. Præcurſorem præſetulit, qui venientem Dei Agnum, mundi crimina auferentem, in ſpiritu baptizantem nunciaret. Nuncii denique, ac Præconis Edicta exerens, ad Verbi Vocem, *in quo Deus ſibi complacuit*, ſe penitùs efformavit; ut vivida fide, ſanctiſque operibus *viam Domino Hebræi dirigerent*.

Edicta hæc num poſteà morari? num prætergredi divinus annuit Legatus? Sentit quidem quàm difficili, quàm lubrico verſetur loco; ingenitum enim, nec uſquam lenitum curriculum

ſiſti

ſiſti Judaica protinùs indole; nec hominis, nec ab homine res eſt. Jactum a puero, additum pleniori ætate, ne dum flecti, ſed & revocari gradum, & abduci, quàm in ea Gente exigua, quàm extrema ſpes! Extrema sanè, ac niſi in Joannem incidiſſet, profectò complorata. Etenim qua is erat mentis, animique flagrantia ad divinarum rerum contemplationem ſuo ſe ſtatim pondere impulit; hinc aleam audacter ſuſcipit; ſuadendi imperium exerit; enthei vim amoris, quam in utero hauſerat, ardenter extrudit. Quid tandem? Novis quà votis, quà precibus, quà jurgiis & optat, & cogit venturo Numini adeſſe, quos amat; quos increpat, rectas adeò efficere peramantis Domini ſemitas, ut evulſis conſcientiarum ſpinis novæ Legis aditus ad Miſericordem Agnum undequaque patuerit.

*S*pectabas hæc ſorte tua felix Innocentia, ac geſtire viſa, gaudio ſublimior, priſtinum fortunæ tuæ vultum præludebas. Juvat, juvat profectò meminiſſe, quid olim fueris, quid eſſe deſieris, cum quid eſſe cœperis ex intervallo, jam vides. Periiſti! libet ingemiſcere: Teque nos amiſimus. Sed libet Joanni gratulari; Rediviva per illum es. Cum enim Hominis ſancti-

ctiſſi-

ctiſſ:mi ſpatiantem in terris vocem ſuſpexerim, comuni ſi minùs crimine, pœna quidem certè abſolvo, quos illam intenta ebibentes aure, quos operoſo amplectentes animo invenit. Auditis? Mentem Deo hærere jubet, ne oneri ſit mortale corpus; firmiſſimo oculorum obtutu divinum ſpeculari Solem, ne ullæ furtim irrepant tenebræ, quæ minimùm avertant. Hoc illud eſt, quod ex Iſaia identidem clamat: *Dirigite viam Domino, rectas facite ſemitas Dei noſtri*; perindè quaſi brevem illum Innocentiæ florem nobis in uberrimum reparari, ac reſtitui fructum ſtuderet, ut quòd exciderit, ab vitiato primi Parentis ingenio injuriam agnoſcamus, quòd ſtare iterùm didicerit, ab amanti Joannis Voce beneficium.

O præclara vox! o ſalutare verbum! Non modò in Galilææ Synagogis ad errantium id Judæorum mentes dirigitur, ſed cunctorum magis fidelium, quotquot Chriſtianam profitentur Veritatem, animos petit, excitat, impellit. O præclàriſſimum Innocentiæ ſpecimen! quod quantò contempleris attentiùs, tantò hæreas magis, an expreſſum potiùs in Joanne, quàm adumbratum illius in Adamo vultum fatearis.

Sed

Sed hæc Ego dum apud Vos prædico, ne videar ad aurium gratiam citiùs, quàm ad rei dignitatem locutus, hoc uno Sanctiſſimi Legati exemplo Epiſcopos jamdudum omnes præmonitos contemplor; quis enim tàm hoſpes, atque ignarus rerum, cujus adhuc non caleant aures pervagata de illius legatione *ad teſtimonium de Lumine perhibendum*? Hoc itidem munere, hoc charactere ornatos Eccleſiarum Paſtores conſpicio, ut ſanctum Dei, ac ſalutare verbum ad ſubditas ſibi oves, eas maximè, quibus adhuc in Deſerto Cedar habitantibus nihil penè fuit de vero lumine nunciatum, perenni curent labore effundere. Id ſanè Tu noſti, Sapientiſſime Pater, ac Spiritu Sancto edoctus malè affectis opportuna exhibens Diæceſanam Synodum conſtituiſti, ne Chriſtiana Integritas aliquo ſerpente paulatim morbo minimùm langueſceret; gnarus, iis opus eſſe Eccleſiæ Paſtoribus, qui cum Baptiſta & verbo doceant, & exemplo ædificent: nullos minùs deſides, quàm quibus animarum eſt demandatum regimen. Perge porrò, nulliſque laboribus parce, ut ab Innocentia alieni a tenebris ad lucem, ab errore ad veritatem, a Babylone ad Sanctam Hyeruſalem confugiant, Joannis integritatem, non ut ho-

ſtes

ſtes, verùm æmuli obnixè proſequentes. Ejà igitur apertis ulnis ſic è Divino Spiritu unumquemque voca: *Audi fili mi diſciplinam Patris tui, nec dimittas legem matris tuæ, ut addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo.*

Audiat hæc Innocentia, atque nullum deeſſe, ut feliciter adumbretur, neque florem, neque colorem intelligat. Audiat, & adumbratam ſe dum gratulatur, noverit, cuinam induſtriæ, virtuti, conſilio id referat acceptum. Audiat, ſimul conſpicata conſpirantem, & penè conflatam Vocis integerrimæ cum vitiis contentionem. Miretur profectò, quid ſit, cur nulla ad internecionem ſatietas, nullum in cruciatibus faſtidium, nulla tyrannicæ libidinis perfidia Eccleſiaſticam Sanctitatem labefactarit. Quid moror? Vitiorum irritamenta unus ſemper in Eccleſia retudit Chriſtianæ Suadæ Clamor integerrimus. Hic decumanos Gentium fluctus, hic immaniſſimos infregit Etherodoxorum æſtus, quorum vis, furor, ac metus tàm præſentes Paſtores, tàm acres, tàm aſperis duros, tàm adverſis rebus invictos non exanimatos avertit, ſed alacriores ad contentionem excitavit. Hic urbes ſedavit, arceſque nefandas, hic nefaſtas

 regio-

regiones , ſive quas ſcelerum colluvie fædavit Arius , ſive quas Pelagii impetus , & conſceleratus furor invaſit , ſive quas Martini labes infecit , Donati contagium perdidit , Neſtoriana lues pervertit , Calvini perfidia inſigni turpitudine , & libidinum ferè omnium cœno , ſordibuſque notavit , aliorum demique transfugarum injecta fraus maculis quibusdam vel aſpersit , vel implicuit . Hic denique Pontificio Juri feliciſſimos aditus , quos incredibilis quorundam furor , præceps Conjuratorum amentia præcluſerat , reſeravit : omniumque ſtudia , mentes , voluntates adjunxit , ut undè peregrina veluti Fides arcebatur , ibi ſedem ſtabilem , ac certum domicilium collocaret . Quid , niſi a Joanne mutuatum hoc Vocis imperium fateatur oporteat Eccleſia ?

Timagenem deteſtor , qui Romæ felicitati adverſus , ob hoc unum , ajebat , ſibi eſſe Neronis incendia dolori , quòd ſciret meliora reſurrectura , quàm arſiſſent . Devorantes , quia beneficentiores , ejurabat flammas . Tetram , ne ad ſplendorem reluceſceret , caliginem carpebat . Urbis excidium execrabatur , altioris utpotè nuncium Majeſtatis . At meliùs circumſpicite Veſtris pauliſper animis , Auditores , univerſas

Ter-

Terrarum Orbis Regiones . Quæ morum integritas ! Quæ Religionis ſpecies ! Quæ forma honeſtatis ! Qui pudor ! Quæ Pudicitia ! Quæ ſententiarum conſenſio ! Quæ conſpiratio voluntatum ! Quæ Sacrorum Dignitas ! Quæ Romana Majeſtas ! Quæ omnia, ſi rectè quis ratiocinabitur, Voci Sanctiſſimæ per Synodales referat accepta Conſtitutiones; hæ namque, ut Criſologo obſequar, *Orbem tranquillarunt*, *Reges mitigarunt*, *Poteſtates placarunt*, *Romanos effecerunt Chriſtianos*, *qui fuerant Perſecutores nominis Chriſti*. Poſtquàm *Gentium flabra*, *Judæorum turbines*, *perſecutorum procellæ*, *vulgi nubes*, *Dæmonum nebulæ ſic ruerint*, *ut totius mundi fieret una tempeſtas: In qua Regum ſpumabant undæ*, *fervebant Poteſtatum fluctus*, *ſonabat rabies traditorum*, *populorum gurgites rotabantur*, *perfidiæ notabantur ſcopuli*, *mugiebant litora Chriſtiana*, *lapſorum naufragia vexabantur*, *& erat totius mundi unum diſcrimen*, *unumque naufragium*.

Quid eſt ? num id verbis exagero ? An non exigua Patrum in Synodalibus Comitiis manus innumeras uno tempore Provincias confecerit ? Confecit . An non Romani fines Imperii

latiùs, quàm quantùm olim porrecti, provexerit? Provexit. An non perditiſſimos Transfugas, impudentiſſimos Chriſtianæ Reipublicæ deſertores Sacrorum communione devinxerit? Devinxit. Quid tàm præter conſuetudinem, quàm Perfidiæ clauſtra, quæ non armis, non vi, non ferro, non armatorum copiis, non militum obſidione revelli unquam poterant, acumine ſtyli, ac vocum contentione labefactari? Inflexit Suada, quos Pallas haſtata non perculit. Quos ab avita ſuperſtitione periculum, deflagratio, gladius, cædes non deterruit, eloquentiæ flumen evertit.

Verùm qui fit, Auditores, neſcio, ut ſeſe mihi præ omnibus ante ora, oculoſque obiiciant, nec Theatralem hanc Orationis pompam, neque hujus loci veſtibulum, conſpectumque veſtrum dedignentur antiquæ, ac novioris Eccleſiæ Patres Sanctiſſimi, qui hoc uno Conciliorum argumento Fidem exulceratam, Sanctimoniam violatam, corruptam probitatem, inflammatas libidines, mores depravatos, ablegatam, ac ſecluſam integritatem reſtituerant. Teſtis hìc Antiochia, quæ tria ſpectavit Concilia, duo contrà Paulum Samoſatenſem, tertium tempore Conſtantii Principis. Teſtis Sinvella

veſſa Campaniæ Oppidum, quæ poſt Marcellini ruinam martyrio reparandam Fideles ſalubriori refecit Concilio. Teſtis Eliberis Hiſpaniæ Bæticæ Civitas, quæ ob Maximiani, Galerii, Maxentii, Maximini, atque Licinii perſecutiones lapſis undique providit. Teſtis Ancyra Galatiæ Metropolis, quæ tyrannidis formidine abactos ad Chriſti gregem revocavit. Perluſtrate quæſo, Auditores, Neocæſareenſe Concilium, Arelatenſe Primum, Secundum, & Tertium, Nicenum Primum, Romanum, Gangrenſe, Antiochenum, Sardicenſe, Carthaginenſe ſub Julio Papa, Mediolanenſe Primum & Secundum, Sirmienſe, & Ancyranum, Laodicenum, Alexandrinum ſub Liberio Papa. Perluſtrate Oecumenicam ſecundam Synodum, & Conſtantinopolitanam Primam, ſimulque Romanam ſub Damaſo Papa, Taurinenſem, Carthaginenſem Quartam, Quintam, & Sextam, Milevitanam, Toletanam Primam, Epheſinam Oecumenicam, Arauſicanam Primam, Vaſenſem, Nannetenſem, & Chalcedonenſem Oecumenicam. Perluſtrate Concilium Agathenſe, Aurelianenſe Primum, Arauſicanum Secundum, Lugdunenſe Primum, Turonicum Secundum, Toletanum Tertium, Matisconenſe Secundum, Conſtantinopolitanum Secundum inter Oecumenica Quintum,

Tole-

Toletanum Quartum; Cabilonenſe, Sextum Oecumenicum, & reliqua uſque ad Tridentinum celebrata; cujus indicendæ Synodi cauſæ fuerunt ingruentes tum Lutheranorum, tùm Sacramentariorum hæreſes, & morum in Clero pravitas, ſacræque diſciplinæ omnimodi relaxatio. Quibus exitialibus malis ut efficax adhiberetur cura, Sacra hæc Synodus, quanta poterat ſolicitudine deſiderari, multiplicibus, ſapientiſſimiſque conſuluit Decretis; adeò ut pluſquam reliqua, quæ præcedunt Concilia, dici meritò Tridentinum poſſit copioſiſſima penus, promptuarium uberrimum, & ditiſſimus totius Eccleſiæ theſaurus, tum ad Fidei circa omnes ferè articulos elucidationem, tum ad plenam Sacræ Diſciplinæ inſtaurationem.

Hæc ſanè Vos admonet Integritas, Patres Obſervandiſſimi, antiquos exhibens Eccleſiæ cætus. Ipſam audire, quæ hanc Domini Vineam, *Sancto afflante Spiritu*, Diœceſanæ Synodo, Apoſtolica traditione, & Sacroſanctis Oecumenicis Conciliis, Tridentino præſertim commendatæ, excolendam tradidit, atque addixit: Oculos (hæc, inquam, admonet plana, ſed graviori voce) in Joannem defigite, exempla virtutum, quibus Eccleſiaſtici emineant,

ab eo petentes ! Hunc Vobis in exemplar perfectiſſimum, & ut Aquilam ad volandum proponite provocantem. Ille Chriſtum baptizat, in deſertum convolat, ad martyrii palmam recipitur; ità & Vos memores eſtote vocationis Veſtræ, ut ubique ſitis bonus Chriſti odor, & quantum in Vobis eſt, odor vitæ in vitam, non mortis in mortem. Aſcendite in montem excelſum, qui evangelizatis Sion; exaltate in fortitudine vocem veſtram; curate, ut qui non ſapiunt, ſapiant: qui ſapiunt, non deſipiant: qui deſipiunt, reſipiſcant. Vigilate, attendentes vobis, & univerſo Gregi, tanquam rationem ſeveriſſimam de illo reddituri incorruptiſſimo atque inexorabili Judici, ſanguinemque ovium perditarum de manibus veſtris requirenti. Orate, ut vigilantibus Vobis vires addat Chriſtus, ut poſſitis cum ejus digito omnia adverſa vincentes, quod glorioſiſſimum eſt, & verè Apoſtolicum, in tribulationibus prò grege toleratis gloriari. Si tandem Joanni traditur naſcitura Eccleſia, ad hunc modum reputate, Sacroſanctæ Synodo per Spiritum Sanctum commiſſam eſſe modicam hanc Eccleſiæ partem, ut illam jam natam, ſed mærentem, & Chriſtum quaſi denuò in ſuis crucifixum cum dolore & luctu ſpectantem, in fidem

ve-

veſtram recipiatis ; ut jacentem authoritatis veſtræ brachiis erigatis ; ut nutantem ſincera fidei & dogmatum doctrina, tanquam firmiſſimæ columnæ fulciatis : ut ei egenti Canonum ſubſidio, quibus collapſa reparentur, obliqua dirigantur, deformiaque reformentur, ſubveniatis.

Sat Vobis Innocentia, ſat mihi. Sit igitur in hac Synodo, quod vigeat ſeculorum omnium memoria; ſit quod Poſteritas intueatur; ſit quod æternitas ipſa ſuſpiciat. Quæ mira ſunt, jampridem habet quammaxima; plura tamen, quæ commendaret, expectabat : Sed coacta temporibus brevitas ademit. Fuerit hoc etiam vel fatum Innocentiæ melius, vel conſilium. Feliciter adumbrata, hoc etiam videri potuit expreſſa felicius, quod ab Innocentiſſimo Joanne acerrimam fuerit Vocem mutuata. Gaudeat tandem, quòd flos in primo Parente illi ad vitam brevis; fructus huic ad immortalitatem uberrimus expectetur.

Dixi.

CON-

CONSTITUTIONES,

ET

DECRETA

PRIMAE DIOECESANAE

SYNODI,

Ab Illuſtriſs. ac Reverendiſs. Domino

D. JACOBO MARIA DE ROSSI

Epiſcopo Maſſæ Lubrenſis;

CELEBRATÆ ANNO DOMINI M. DCC. XXV.

In nomine Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, PATRIS, FILII, & SPIRITUS SANCTI.

NOs Jacobus Maria de Roſſi V. J. ac S. Th. Doctor, Divina Miſeratione, ac Sedis Apoſtolicæ Benignitate Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis. Ad Dei Omnipotentis, Mariæ ſemper Virginis, Beati Cataldi præcipui hujus Eccleſiæ Patroni, aliorumque Sanctorum laudem, & gloriam: Primam hanc noſtram Diœceſanam Synodum aggredimur; in

qua legitimè congregata, maturâ conſideratione, conſilioque præmiſſis, quæ ex Noſtrorum Prædeceſſorum legibus, ac decretis longo tempore penè corroſis recolligere, atque excerper epotuimus, ſalutari moderamine lenita, ac nonnullis additionibus aucta, ſanctione perpetua, in præſenti Statuimus, Decernimus, & Publicamus. Tibi laus, Tibi gloria, Tibi gratiarum actio Jeſu Chriſte fons Miſericordiarum, per quem jam oculis noſtris conſpicimus, & manibus noſtris tangimus beatam illam ſpem, quæ decoram, ac ſanctam noſtri Cleri diſciplinam, debita Eccleſiarum obſequia, Chriſtique fidelium, quorum regimen ſubſtinemus immeritò, ædificationem ac ſalutem promittit. Vos adeſte animis omnes, ut corporibus adeſtis, dilectiſſimi in Domino Filii, & Spiritum Sanctum terribiles has caſtrorum noſtrorum acies habitantem, Sanctum hunc Cætum intuentem & juvantem, Conciliorum auctorem & adjutorem, Eccleſiæ præſidem, & obſidem, opportunis importuniſque pulſate precibus, ut *Labia mea aperiat* (a) ut aures veſtras expurget, ut ipſi tranquillis mentibus intendatis, ut tandem Nos Sanctæ Rei paria verba habeamus.

PARS

(a) *Pſalm.* 50.

PARS PRIMA.

De Fidei Profeſſione, & Eccleſiæ Sacramentis.

Fidei Profeſſionem, cujus præſcriptam habemus formam a Pio IV. in Conſtitutione, quæ incipit, *In Sacroſancta*, edita Idibus Novembris 1564., non incongruè Symbolum appellamus; in ea enim inſertum eſt ad literam Symbolum majus, aliæque indiviſibiles veritates, arctantes ad ea ſuprà rationem de Deo credenda, quæ ſola fides inconcuſſa firmitate præſcribit. Ad ejuſdem Fidei unitatem pertinet Sacramentorum uniformitas; ea quippè cum noſtræ ſint Religionis fundamenta, etiam a Tridentino *cap.* 3. *ſeſſ.* 13. *de Sacramento Euchariſtiæ* Symbola rei Sacræ dicuntur, & inviſibiles gratiæ formæ viſibiles. Nos igitur ut Fidei Dogmata ſtudioſiùs defendantur, ac vitæ æternæ aditus ſalubriùs patefiant, Fidei Profeſſionem, & Sacramentorum adminiſtrationem in medium producimus.

CAPUT I.

De Fidei Profeſſione.

I. CErtum apud omnes Sanctæ Matris Eccleſiæ Catholicæ filios habetur, cauſas, quæ ad Fidem ſpectant, aut regulas generales Univerſi Eccleſiaſtici Corporis definiri non potuiſſe ſine Capitis authoritate, nempè Epiſcopi Romani: quoniam cum Petri Cathedra ea ſit, ex qua unitas Sacerdotalis exorta ſit, ut loquitur Cyprianus, par erat, ut Reliquæ Eccleſiæ neceſſitate communionis cum Romana unirentur, eamque colerent tanquam caput, & centrum unitatis. Nos itaque mentium noſtrarum acies Sanctiſſimæ Magiſtræ in omnibus illuminandas ſubmittentes, univerſa, quæ uſque adhuc definita ſunt dogmata, & poſthàc definientur, conſtanti Fidei Profeſſione, atque ineluctabili credulitate adoramus.

II. Ideò omnes, & ſinguli ad Animarum curam promoti, a quibus fides noſtra officium exigit & cordis & linguæ, ab adeptæ poſſeſſionis die intra duos menſes emittant Fidei Profeſſionem

---

I. I. *Conſt.* 89. Injunctum Nobis 3. Nov. 1564.

II. *Trid. ſeſſ.* 24. de Reformat. *cap.* 12.

nem in manibus Noſtris, vel Nobis impeditis, Noſtri Vicarii Generalis ad formam Bullæ Pii IV., quæ incipit, *Injunctum Nobis*. Vigilent ſedulò, ne qua fera peſtis Chriſtianum gregem aliquando invadat, ut opportunè opprimere paterna charitate poſſimus.

III. Eandem Fidei Profeſſionem non ſolum coram Nobis, vel Vicario Noſtro Generali emittere tenentur Proviſi de Dignitatibus, & Canonicatibus in Cathedrali Eccleſia, ſed etiam in Capitulo intra duos menſes a capta poſſeſſione; aliter fructus non faciant ſuos; nec illis poſſeſſio ſuffragetur.

IV. Ludimagiſtri, qui Theologiæ, Juris Canonici, Grammaticæ, aliarumque liberalium artium inſtitutionem publicè aſſumunt, poſt debitum examen Fidei Profeſſionem ad formam Bullæ Pii IV., quæ incipit, *In Sacroſancta*, edere teneantur poſt acceptam approbationem, ſub pœnis in dicta Conſtitutione contentis.

V. Ec-

III.

Trid. ibidem. & dicta Conſt. Pii IV.

Quintius in Syn. fol. 1.

Aſprella in Sy.. fol 1.

Nepita in Syn. hoc tit.

IV.

Pius IV. Conſt in Sacroſancta, 13. *Nov.* 1564.

Quintius fol. 1.

Aſprella fol. 1.

De Iuliis in Syn. cap. 1.

Nerius in Syn. cap. 1.

V. Eccleſiaſtici omnes, qui ſunt Beneficia aſſecuti, vel aſſequentur in poſterùm, ad hanc primam Diœceſanam Synodum de jure, vel conſuetudine convenientes, publicam Fidei Profeſſionem, niſi prius emiſerint, faciant, & obſervent, aliàs ex forma Sacrorum Canonum punientur.

V I. Examinatores tàm Parochorum, quàm aliorum Clericorum jurent ad Sancta Jeſu Chriſti Evangelia, ſe fideliter ſuſceptum onus executuros; nec aliquid occaſione examinis antè, vel poſt penitùs accepturos, quacumque humana affectione poſtpoſita: ne Simoniæ labem tàm ipſi, quàm dantes incurrant.

V I I. Cancellario Epiſcopalis Noſtræ Curiæ incumbat adnotare in libro, qui Fidei Profeſſionem emiſerint, atque in futurum emittent.

CA-

V.
Trid. Seſs. 25. *de* Refor. *cap.* 2.

V I.
Trid. Seſs. 24. *de* Refor. *cap.* 18.
Aſprella fol. 1.
Quintius fol. 1.

CAPUT II.

De Sacramento Baptiſmatis.

I. PRimum omnium Sacramentorum locum tenet ſanctum Baptiſma, quod vitæ ſpiritualis janua eſt, totius Fidei origo, & ad ſpem vitæ æternæ ſalutaris ingreſſus. Per ipſum enim membra Chriſti, ac de Eccleſiæ corpore efficimur: cumque per primum Hominem mors in univerſos introjerit, niſi ex aqua & ſpiritu renaſcamur, non poſſumus, ut inquit Veritas, in regnum Cœlorum introire. Verè in Adamo peccantibus prima tabula, Chriſtianæ Religionis fundamentum, ac Vitæ æternæ neceſſaria diſpoſitio.

II. Materia hujus Sacramenti eſt aqua vera, & naturalis: nec refert, frigida ſit, an calida. Forma autem eſt; *Ego te Baptizo in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti*. Non tamen negamus, quin & per illa verba, *Baptizetur talis ſervus Chriſti, in Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti*, verum perficiatur Baptiſma; quoniam cum principalis cauſa, ex qua Baptiſma virtutem habet, ſit Sancta Trinitas, inſtrnmentalis autem ſit Miniſter, qui tradit exteriùs Sacramentum, ſi exprimitur actus, qui per ipſum exercetur mini-

niſtrum ; cum Sanctæ Trinitatis invocatione perficitur Sacramentum. Miniſter hujus Sacramenti eſt Sacerdos, cui ex officio competit baptizare. In cauſa autem neceſſitatis non ſolùm Sacerdos, vel Diaconus, ſed etiam Laicus, vel Mulier, imò etiam Paganus, & Hæreticus baptizare poteſt, dummodò formam ſervet Eccleſiæ, & facere intendat quod facit Eccleſia. Hujus Sacramenti effectus eſt remiſſio omnis culpæ originalis, & actualis; omnis quoque pœnæ, quæ prò ipſa culpa debetur: Propterea Baptizatis nulla prò peccatis præteritis injungenda eſt ſatisfactio, ſed morientes ante, quam culpam aliquam committant, ſtatim ad Regnum Cœlorum & Dei viſionem perveniunt.

III. Infrà octavum ab ortu diem Baptiſmi Sacramentum conferatur, ſub pœnis arbitrio Noſtro imponendis; ne dum tempus ad præbendum Redemptionis myſterium quæratur, interveniente paululùm mora, inveniri non valeat, qui redimatur. Quod ſi rectè collatum in neceſſitate invenietur a Parocho, nihil iterandum ne ſub con-

III.
Can. Baptizari *diſt*, 5.
Cap. De Sacram. non iter.
Cap. 2. De Baptiſ. & ejus effect.

Synodus Provinc. Surr. hoc tit.
Nerius cap. 2.

conditione quidem, præſumat; ſed cautè ſupplendum, quod incautè fuerat prætermiſſum. At ſi acciderit in ancipiti verſari baptiſma, liceat his præmiſſis verbis iterari: *Si Baptizatus es, non te Baptizo; ſed ſi non dum Baptizatus es, Ego te Baptizo in Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.*

IV. Synodalia Prædeceſſorum Noſtrorum Decreta, quibus fuit Parochis mandatum, ut quas intra Paræciæ ſuæ fines obſtetrices habent, congruenter inſtruerent, nunc renovantes, injungimus, ut non ſolùm ſemel in anno ad examen illas advocent, atque edoceant tria neceſſariò requiri in Baptiſmo, nempè Materiam, Formam, atque Intentionem faciendi, quod facit Eccleſia; verum etiam advertant, ità conjungendam eſſe Formam Materiæ, ut neque antè, neque poſt abſolutionem, ſed in ipſa aſperſione verba proferantur: ne utrumque munus impleri & manus, & linguæ eodem tempore deſtituatur.

V. Cathechiſmo Romano; ac Prædeceſſorum No-

IV.
Quintius fol.2.
Aſprella fol.2.
Centinus in II. Syn.cap.5.
Syn.Prov.Surr.hoc tit.
Nerius cap.2.

V.
Cath.Rom.par.2.hoc tit.
Aſprella fol.1.
Quintius fol.1.
Nerius cap.2.

Noſtrorum Decretis inhærentes hortamur Parentes, præcipimus Parochis, ut ſalutari fonte luſtrandi ab Ethnichorum nominibus abſtineantur, ac nonniſi Sanctorum ſortiantur; quandoquidem rationi conſentaneum eſt, ut illis eorum vita in exemplum ſit, pietas in patrocinium, & non pigeat imitari in virtutum ſplendore, quos ſectari delectat in nominum gloria.

VI. Mulieres, niſi neceſſitate cogente, aliquem baptizare non præſumant; cum autem Presbyteri, aut Miniſtrorum quilibet deſiderentur, & urgeat infantis periculum, ne ſine hujuſmodi Sacramento hanc vitam finiant, baptizent ſeriò Laici. Cæterùm ultima languoris neceſſitate deficiente, Sacerdos Diacono, Superior inferiori Clerico præferatur, niſi fortè baptizandi formam digniori modo callerent: Tandem

---

VI.

Can. Mulier. *Can.* In neceſſitate. *Can.* Conſtat. *Can.* Omnis Presbyter, De Conſecr. *diſt.* 4. *Clem. unica* de Baptiſ. *Can.* Diaconos, *diſt.* 93. *Can.* Interdicimus 16. *quæſt* 1.

Baptiſterium ſolebat eſſe non intra, ſed extra Eccleſiam, ut fidem facit Paulinus, qui ſæpiùs in epiſt. 12. ad Severum *refert, Baptiſterium a ſe inter duas Baſilicas extructum. Cyrillus pariter* Catech. myſtag. 1. *ſolitum conſtrui teſtatur Baptiſterium extra Baſilicas ad vicina ipſis atria. Horum priſca monumenta quibuſdam ſuperſunt in locis, ut Romæ ad Lateranenſem Baſilicam Baptiſterium Conſtantinianum, & in primariis Thuſciæ Civitatibus, Piſis, & Florentiæ Metropolitanarum Eccleſiarum Baptiſteria ſejuncta nunc quoque cernuntur ab ipſis Eccleſiis.*

dem quocumque diſcrimine ſublato, in Parochiali Eccleſia, vel in aliis in quibus ſunt ad hoc munus ſpecialiter baptiſteria deputata, a proprio dumtaxat Parocho baptiſma celebretur; cui etiam onus incumbat aquam eiiciendi in Sacrarium, quod non longè abſit ab ipſo baptiſmali fonte, & Sal benedictum, mappulam, candelam penes ſe retinendi, vel comburendi, ſub pœnis ad noſtrum arbitrium; ne ad pietatis opus inſtituta ſacrilego auſu ad ſuperſtitioſos uſus convertantur.

VII. Vnus tantùm in Baptiſmo ſeù Vir, ſeù Mulier, vel ad ſummum unus, & una baptizatum de Sacro Fonte ſuſcipiant, inter quos, & baptizatum, ejuſque Patrem, & Matrem, nec non inter baptizantem, & baptizatum, & illius Patrem & Matrem tantùm ſpiritualem cognationem contrahi ſciant. Quod non ſolùm educeant Parochi, verum etiam advertant Patrinos, prò iis, quos ſuſcipiunt, ſe apud Deum fidejuſſores evadere, & ad Fidei rudimen-

VII.

Can. Non plures. De Conſec. *diſt.* 4.

Cap. fin. De cogn. Spirit. *in* 6.

Trid. Seſſ. 24. De Refor. matr. *cap.* 2.

S. Pius V. conſt. 24. Cum illius

Can. Ità diligere 30. *quæſt.* 3.

Can. Vos antè omnia, de Conſ. *diſt.* 4.

ta tradenda, Caſtitatem ſervandam, Juſtitiam diligendam, Charitatem fovendam omnimoda obligatione teneri.

VIII. Iidem excommunicati non ſint, aut interdicti vitandi, non publicè criminoſi, blaſphemi, infames, vel fidei rudimentorum expertes, & quos annuæ Communionis præceptum non expleviſſe conſtiterit, ſub pœna Parochis, niſi ſtrenuò repellant, ad Noſtrum arbitrium infligenda.

IX. Singuli Animarum curam gerentes baptizatorum nomina accuratè in libro deſcribant, Parentes etiam adnotent, & an legitimi conjuges; deindè diem, menſem, & annum cum Suſcipientium nominibus, juxtà Rituale Romanum. Habeant etiam apud ipſos claves armarii, in quo Sacrorum Oleorum vaſa aſſervantur; neque ulli tradant, niſi idoneo ac fideli Miniſtro, qui in caſu neceſſitatis omni, quo docet, cultu, vaſcula illa deferat, ſub pœnis Noſtro arbitrio prò qualibet tranſgreſſione.

CA-

VIII.

Can. Cum excommunicato 11. *quæſt.* 3.

Can. Parvuli, de Conſ. *diſt.* 4.

Quintius fol. 1.

Aſprella fol. 1.

IX.

Conc. Trid. Seſſ. 24. *cap.* 2. De Refor. matr.

Quintius fol. 2.

Aſprella fol. 1.

CAPUT III.

De Sacramento Confirmationis.

I. CHriſma confectum ex oleo, quod nitorem conſcientiæ ſignificat, & balſamo, quod odorem deſignat bonæ famæ, per Epiſcopum benedicto, eſt hujus Sacramenti materia; Forma verò: *Signo te ſigno Crucis, & confirmo te Chriſmate ſalutis, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti*. Ordinarius Miniſter eſt Epiſcopus; cumque cæteras unctiones ſimplex Sacerdos valeat exhibere, hanc nonniſi Epiſcopus debet conferre: quia de ſolis Apoſtolis legitur, quorum vicem tenent Epiſcopi, quod per manus impoſitionem Spiritum Sanctum dabant, quemadmodum Actuum Apoſtolorum lectio manifeſtat: *Cum enim inquit, audiſſent Apoſtoli, qui erant Hieroſolymis, quia recepiſſet Samaria verbum Dei, miſerunt ad eos Petrum, et Joannem: qui cum veniſſent, oraverunt pro eis, ut acciperent Spiritum Sanctum. Nondum enim in quemquam illorum venerat: Sed baptizati tantùm erant in nomine Domini Jeſu. Tunc imponebant manus ſuper illos, et accipiebant Spiritum Sanctum*. Loco autem illius manus impoſitionis datur in Eccleſia Confirmatio

firmatio ; legitur tamen aliquandò ; per Apoſtolicæ Sedis diſpenſationem ex rationabili , & urgente admodum cauſa , ſimplicem Sacerdotëm , chriſmate per Epiſcopum confecto , hoc àdminiſtraſſe Confirmationis Sacramentum . Effectus autem eſt , quia in eo datur Spiritus Sanctus ad robur , ſicut datus eſt Apoſtolis in die Pentecoſtes , ut videlicet Chriſtianus audacter Chriſti confiteatur nomen . Ideoque in fronte, ubi verecundiæ ſedes eſt , confirmandus jnungitur , ne Chriſti nomen confiteri erubeſcat , & præcipuè Crucem ejus, qui Judæis eſt ſcandalum, Gentibus autem ſtultitia ſecundùm Apoſtolum, propter quod ſigno Crucis ſignatur .

II. Poſtquàm Parochis Noſtrum Edictum innotuerit , de hujus Sacramenti ad certam diem collatione , idipſum denuncient Populo inter Miſſarum ſolemnia , eique declarent Confirmationis naturam , dignitatem , effectus , nec non neceſſarias ad rectè ſuſcipinedam præparationes, ac diſpoſitiones . Promoneant pariter , indelebilem imprimi characterem in Anima , reiterari ſinè

II.
Cath. Rom. par. 2. cap. 3.
Conc. Flor. in Decr. Eugenii §. 4.
Trid. Seſſ. 24. De Refor. *cap.* 2.
Can In Catechiſmo , De Conſ. *diſt.* 4.
Can Dictum eſt Nobis , & *Can. ſequ.* De Conſ. *diſt.* 5.
Nerius cap. 2.

ſinè Sacrilegio non poſſe, ac unum tantùm requiri Patrinum, vel Matrinam cum illis omnibus conditionibus, quæ in baptiſmatis Sacramento deſcriptæ ſunt: aliàs graviſſima pœna punientur.

III. Septennio minores, quive ad perfectam non pervenerint ætatem, ad Confirmationis Sacramentum minimè admittantur. Sciant Fidei Myſteria, Symbolum Apoſtolorum, Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, ac Divinæ Legis præcepta. Hortentur etiam ſuos Parochi, ne ultra decimum quintum ætatis annum Confirmationem differant, cum ſæpè accidat, multos ad ſenium uſque deductos tàm ſalutari orbatos Vnctione defeciſſe.

IV. Patrini ſint natu majores iis, quos tenent in Sacramento: a quo munere non dum confirmatos excludimus, omneſque illos, quos in Baptiſmate ſuprà repellendos mandavimus, uti etiam Monachos, velexquovis Ordine utriuſque Sexus Regulares; nec non Eccleſiaſticos omnes

---

III.

Can: Ut Jejuni, De Conſ. *diſt.* 5:

Cath. Rom. loc. cit.

Nerius, loc. cit.

IV.

Can: Non licet Abbati, & *Can. ſequ.* De Conſecr. *diſt.* 4.

Can. Pervenit ad Nos; *cau.* 18. *qu.* 2.

Nerius loc. cit.

nes licet in dignitate conſtitutos, qui Monialium procurationes admittere non præſumant ſub pœnis arbitrio Noſtro ſtatuendis, & quo ad Regulares, excommunicationis. Curent præterea Parochi, ut vir virum, & mulier mulierem præſentet prò omnimoda honeſtate tuenda.

V. Schedula idoneitatis, in qua Confirmandi, ejuſque Genitorum, ac Patrini nomina & cognomina adnotentur, Parochis præcipimus, ut ad Nos deferatur; quæ a Parocho Noſtræ Cathedralis in libro ad hoc deputato deſcribatur: ſicut etiam Sacroſancto Chriſmate adminiſtrato ſtatim comburatur goſſipium, quo uſi ſumus in Confirmati fronte abſtergendo, illiuſque cinis in Sacrarium projiciatur, ſub pœnis arbitrio.

VI. Quia verò Sacramentum iſtud frequentiùs a Nobis elargitur, ſciant omnes, Spiritum Sanctum, ſicut in ſalutifero fonte plenitudinem tribuit ad Innocentiam, ſic in eo augmentum præſtare ad Gratiam. In Baptiſmo regeneramur ad vitam: in Chriſmate confirmamur ad pugnam.

In

V. I.

S. Melchiades Papa relatus in Can. Spiritus Sanctus, De Conſ.

Can. Noviſſimè: *Can.* De his: *& ſeq. eod. tit.*

Trid. Seſſ. 7. cap. 3. De Confirm. *& ſeſſ. 23. cap. 7.* De Sacr. Ord.

Can. Manus, De Conſecr. *diſt.* 5.

In Baptiſmate abluimur : in Chriſmate roboramur. Et quamvis continuò tranſituris ſufficiant Regenerationis beneficia ; victuris tamen neceſſaria ſunt Chriſmationis auxilia. Signatur Baptizatus in ſummo capite per Sacerdotem ; in fronte verò per Epiſcopum, cui tantum Sacramentum, quod niſi a Majoribus, ideſt Pontificibus, perfici non poteſt, eſt accommodatum; quapropter majori veneratione tenendum, & ab Epiſcopo dumtaxat adminiſtrandum cum Tridentina Synodo fatemur.

CAPUT V.

De Auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento.

I. MUlta Salvator Dominus certiſſima Nobis Gratiæ Divinæ commendavit Inſtrumenta ; ipſorum verò nullum eſt tam ſublime, & auguſtum, nullum in ordine perfectionis tàm admirandum, quàm Venerabilis Euchariſtiæ Myſterium : quod inter alia principem obtinet locum, & a SS. Patribus omnium Sacramentorum maximum nuncupatur, cum in

I ſe

I. Trid. Seſs. 13. cap. 1. cum ſeq.

ſe contineat verè, realiter, ac ſubſtantialiter ſub ſenſibilium rerum ſpecie; nempè Panis, & Vini, univerſæ Sanctitatis Auctorem. Proindè gravior nulla ullius peccati timenda eſt a Deo animadverſio; quàm cum a Fidelibus res iſta totius Sanctitatis, Pietatiſque plena nec ſanctè, nec religiosè tractetur, ut cautè admonet Apoſtolus 1. *ad Cor.* 2. *Qui manducat, & bibit indignè, judicium ſibi manducat & bibit, non dijudicans Corpus Domini*. Vt autem Oves Nobis commiſſæ ad accenſum hunc Divini Amoris igne Rubum diſcalceatis pedibus, ideſt ſumma animi veneratione, ac puritate accedant; Ideò.

I I. Parochis, & Curatis omnibus injungimus ſub pœna a jure ſtatuta, juſtis ex cauſis abrogantes pœnam quinque librarum ceræ, ut quali-

---

I I.

*Cap.*Omnis utriuſque Sexus, *de Pœnit & Remiſſ.*

*Conc. Lateran. IV. ſub Innoc. III.can.*21.

Olim ex Decreto Fabiani Papæ, & ſub Decio Martyris, citato in Can. Et ſi non frequentius, de Conſecr.*diſt.* 2. *deindè ex Concilii Agathenſis can.* 16 *Chriſtifideles non aliter impediti aſtringebantur Euchariſtiam ter in anno ſumere, in Nativitate Chriſti, in Reſurrectione, & die Pentecoſtes.*

Eugen. IV Conſt. Fide digna, 8.*Jul.* 1440.

Trid.Seſſ. 13.*can* 9.

Conc. Antiochenum can. 2., *quod ab Eccleſiis eos eiici mandat, qui nolunt Sacræ Euchariſtiæ communicare. Conformitatem habet, cum Apoſtolorum can.* 8. *illos excommunicante, qui convenientes in Eccleſiam non communicant.*

qualibet Quadrageſimæ Dominica, ubi in Eccleſia Populus fuerit frequentior, admoneant Fideles, annuæ Communionis Præceptum incipere a Dominica Palmarum uſque ad Dominicam in Albis incluſivè. Quo tempore elapſo teneantur Nobis, vel Noſtro Vicario Generali inſcripta deferre nomina, & cognomina eorum, quos Præcepto non ſatisfeciſſe invenerint; ut Eccleſiæ parere, propriæque ſaluti proſpicere compellantur.

III. Non alibi, niſi in propria Parochia, vel Cathedrali omnes communicent, quibus ſumma fide diſtribuantur ſchedulæ de communione peracta, ac tempore completo recollectæ revideantur a Parocho; qui poſt Paſchale præceptum Animarum propriæ Parochiæ ſtatum conficiat, & ad Nos, vel Noſtrum Vicarium Generalem, quoties requiratur, ſub pœnis Noſtro arbitrio, deferat.

III.

Cap. Omnis de Pœnit.& Remiſſ.

Cap. Officium, de Officio Archipresb.

Olim ex Conc. Nannetenſe probibebatur, Sacrum ab alieno Presbytero, vel extra propriam Parochiam audiri. Eodem ſpectat Conc. Trid. ſeſſ. 24. *cap.* 4. De Refor. *Multæque Conſtitutiones a S. Carolo in multis Synodis Mediolanenſibus editæ. His tamen derogat conſtans, totoque propemodum Orbe Chriſtiano recepta contraria conſuetudo, et ſolum ad Paſchalem Communionem transfertur.*

IV. Qui perfecta non dum utuntur ratione; Eccleſiaſticis qui ſunt innodati cenſuris, notoriè Interdicti; Publici uſurarii; Meretrices, Concubinarii; Conjugati ſeparatim viventes nullo prævio Eccleſiæ judicio; cæterique facinoroſi ab hoc ſaluberrimo Cibo penitus arceantur; niſi de tranſactæ vitæ pœnitentia, emendatione, ac cum Deo & Proximo reconciliatione reſpectivè conſtiterit. Caveant proindè mulieres nimiæ impudentiæ formâ ad Venerabile Sacramentum accedere ſuſcipiendum: ne par ipſis, quod illis mandavimus, neceſſarium reſpondeat ſupplicium.

V. In Sancta Viſitatione locali cujuslibet Parochialis Eccleſiæ excitavimus verbo & exemplo Fidelium animos ad Venerabilem Euchariſtiam aſſociandam, cum ad ægrotos defertur: Duodecim ſaltem voluimus lumina prælucere, Pallium, aut umbellam adhiberi, ac Baldachinum adduci, ubi Sacroſancta Pyxis ſuper Cor-

po-

IV.

Rit. Rom. rubr. De Euchar. § Fideles.

Ex Can. Pro dilectione.

Can. Scenicis, De Conſecr. *diſt.* 2.

Can. Sed illud, *diſt.* 45.

Cap. Manifeſta, De Pœnit. & Remiſſ.

V.

Cap. Sanè, De Celebrat. Miſſ.

Edictum Innoc. XII. pro Urbe 2. *Febr.* 1695.

porale in ægrorum ædibus reponi debeat? Verbo: quidquid in Rituali Romano, & Sacris Canonibus, quidquid in Provincialibus, & Synodalibus Conſtitutionibus hujus Eccleſiæ præſcribitur; quo ad pompam, delationem, miniſtrationem Sanctiſſimi Sacramenti amuſſim obſervetur, ſub pœnis Noſtro arbitrio irrogandis. Sciant prætereà Clerici omnes, acceptioribus non poſſe ſtipendiis Majores Ordines, & audiendarum Confeſſionum munus promereri, quàm cum Angelicam iſtam aſſociationem ſuperpelliceis induti condecoraverint.

V I. Cum ad Eccleſiam fuerit Parochus regreſſus, Indulgentias a Sanctæ Memoriæ Innocentio XII. impertitas enunciet comitantibus, ac ſequentibus. Præmoneat ægroti Domeſticos, ut ſordibus, gravique odore mundetur domus, inſtructa ſit propè lectum menſula cum cereis luminibus, Jeſu Chriſti Cruce, vel aliqua pia Imagine, & vaſe vitreo cum aqua. Fœminas autem Sacerdotem Sacram Pixidem deferentem præcedere, noctuque hujuſmodi aſſociationi adeſſe omninò interdicat.

VII.

V I.
Innoc. XII. 6. Jun. 1692.
Syn. Prov. Surr. hoc tit.

Nepita in Syn. hoc tit.
Syn. Card. Cantel. hoc tit., & *Provinc. num. 11.*

VII. Advertant opportunò tempore Parochi Sanctiſſimum Viaticum diligenter ægrotantibus miniſtrare, ne fortè contingat, illos tàm ſingulari beneficio privatos eorum incuria decedere. Quod ſi fuerint legitima neceſſitate detenti, utantur miniſterio Sacerdotis a Nobis ad audiendas Confeſſiones admiſſi.

VIII. Tertia qualibet Dominica cujuslibet menſis mandamus, ut renovetur laudabilis illa conſuetudo proceſſionaliter geſtandi SS. Synaxim intrà Cathedralis Eccleſiæ parietes; In qua cum ſint addictæ ſeptem Altarium Indulgentiæ, eas inter Miſſarum ſolemnia Parochus, ut valeat ad noxarum exipiationem lucrari, populo religiosè annunciet.

IX. In Parochialibus Eccleſiis, aut Regula-

rium

VII.

Conc. Nicænum. *can.* 13.

Conc. Arauſicanum 1. *can* 3.

Conc. Ancyranum *can.* 6.

Conc. Agathenſe *can.* 11.

Innocentius I. epiſt. ad Exuperium: in quibus omnibus definitur, ubi eſt periculum mortis, miniſtrandam eſſe pœnitentibus Eucbariſtiam, non dum completo pœnitentiæ præſcripto a Canonibus tempore.

IX.

Conc. Turonicum II. can. 3. conſtituit Corpus Domini in Altari reponi ſub Crucis titulo. Solebat etiam reponi antiquitùs in armario ad latus Sanctuarii, ut colligi poteſt ex mentione Paſtophoriorum, & Sacrariorum, ſeu Secretariorum, apud Clementem & Paulinum. Alibi aſſervabatur intra ſuſpenſam ſupra Sacrum Altare columbam ex auro, vel argento, ut colligitur ex ſupplici libello, quem Oecumenica Synodo quintà obtulerunt Clerici, & Monachi Antiocheni, act. 1. accuſantes Severum Pſeudo Patriarcham da aureis Columbis direptis, ſuper Altaria ſuſpenſis.

Cap. Sanè olim, De Celebr. Miſſ.

Can. 1. De Cuſtod. Euchar.

Trid. Seſſ. 25. De Refor. Monial. *cap.* 10. & *Seſſ.* 13. *cap.* 6.

rium , aut Monialium , vel ubi ſpeciali faculta- te conceſſum ſit , Sacroſanctam Euchariſtiam recondendam præcipimus . Adſit Tabernaculum decenter ornatum cum conopeis ſecundùm Rubricas coloratis , & una ſaltem lampas diu noctuque prælucens . Oſtiolum Tabernaculi clavæ argentea diligentiſſimè , & cautè occludatur, qui ſemper ſit in Parochi poteſtate , aut Sacriſtæ , aut Eccleſiæ Rectoris , dummodò ſit Sacerdos .

X. Ut penitus Sacramentum iſtud omnibus innoteſcat , ſicut de cæteris diſſeruimus , in aliqua de hoc delibare ad extremum aggredimur. Materia eſt panis triticeus , & vinum de vite , cui ante conſecrationem aqua modiciſſima admiſceri debet . Ideò autem aqua admiſcetur , quoniam juxtà Sanctorum Patrum , Eccleſiæque Doctorum teſtimonia creditur , ipſum Dominum in vino aqua permixto hoc inſtituiſſe Sacramentum : deindè , quia hoc convenit Dominicæ Paſſionis repræſentationi ; inquit enim Beatus Alexander Papa V. a Beato Petro : In Sacramentorum oblationibus , quæ intrà Miſſarum ſolemnia Domino offeruntur , panis tantùm , & vinum aqua permixtum in Sacrificium offerantur. Non enim debet in calicem Domini aut vinum ſolum , aut aqua ſola offerri , ſed utrumque permixtum : quia utrumque , id eſt , Sanguis, & aqua

& aqua ex latere Chriſti profluxiſſe legitur; tum etiam, quod convenit ad ſignificandum hujus Sacramenti effectum, qui eſt unio populi Chriſtiani ad Chriſtum. Aqua enim populum ſignificat, ſecundum illud Apocalypſis, *Aquæ multæ, Populi multi*. Et Julius Papa Primus poſt S. Silveſtrum ait: Calix Dominicus, juxtà Canonum præceptum, vino & aqua permixtus debet offerri: quia videmus, in aqua populum intelligi, in vino Sanguinem Chriſti oſtendi. Cum ergo in Calice vinum & aqua miſcetur, Chriſto populus adunatur, & Fidelium plebs ei, in quem credit, copulatur, & jungitur.

X I. Conficitur a Sacerdote hoc Sacramentum, in perſona Chriſti loquente. Nam ipſorum verborum virtute ſubſtantia panis in Chriſti Corpus, & Subſtantia vini in Sanguinem convertuntur; ita tamen, quod totus Chriſtus continetur ſub ſpecie panis, & totus ſub ſpecie vini: ſub qualibet quoque parte hoſtiæ conſecratæ, & vini conſecrati, ſeparatione facta, totus Chriſtus. Effectus, quem in Anima operatur dignè ſumentis, eſt adunatio hominis ad Chriſtum: & quia per gratiam homo Chriſto incorporatur, & membris ejus unitur, conſequens eſt, quod per hoc Sacramentum in ſumentibus dignè gratia augeatur, omnemque effectum, quem materialis cibus, & potus, quoad vitam agunt

corpo-

corporalem, ſubſtentando, augendo, reparando, & delectando, Sacramentum hoc, quoad vitam operatur ſpiritualem, in quo, ut inquit Urbanus Papa, gratam Salvatoris Noſtri recenſemus memoriam, a malo retrahimur, confortamur in bono, & ad virtutum & gratiarum proficimus incrementum.

CAPUT V.

De Pœnitentiæ Sacramento.

I. UT perarduo audiendi Sacramentales Confeſſiones munere fungatur Miniſter in ſana doctrina, & charitate non ficta; evolvat animo crebriùs, Clementiſſimam Servatoris Jeſu Bonitatem, quia infirmi ſumus, & luteam portamus vaſa, Reconciliationis Sacramentum Eccleſiæ Suæ reliquiſſe, ut Animæ peccatis emortuæ ad ſpiritualem vitam reviviſcerent. Quapropter ea ſit oportet ſcientia, ac prudentia præditus, qua & crimina inveſtiget, lepram a lepra deſcriminet, gravia leviaque prò cujuſque hominis conditione, ac genere dijudicet; Opiniones minus probabiles, minuſque tutas, magis Conſcientiarum genio, quàm neceſſitati accomodatas prò virili refutet, illiſque utatur, quibus firmior Dei mandatorum ſemita inoffenſo

K pede

pede percurrenda conſtruitur.

I I. Hujus Sacramenti materia ſunt Pœnitentis actus, qui in tres diſtinguuntur partes. Prima eſt cordis contritio, ad quam pertinet, ut doleat de peccato commiſſo, cum propoſito non peccandi de cætero: Secunda oris confeſſio ad quam pertinet, ut peccator omnia peccata, quorum memoriam habet, ſuo Sacerdoti integraliter confiteatur: Tertia, ſatisfactio prò peccatis ſecundum Sacerdotis arbitrium, quæ quidem præcipuè fit per orationem, jejunium, & eleemoſynam. Forma hujus Sacramenti ſunt verba abſolutionis, quæ Sacerdos profert, cùm dicit: *Ego te abſolvo, &c.* Miniſter eſt Sacerdos, habens auctoritatem abſolvendi vel ordinariam, vel ex Superioris commiſſione: Effectus eſt abſolutio à peccatis.

I I I. Nullimodè Mulierum Confeſſiones, niſi in Templo patenter, & in loco ad id ſpecialiter deputato, neque antè Auroram illuceſcentem,

---

I I I.

Ex Conc. Tolet. I. can. 6.

Conc. Pariſienſe ſub Greg. Papa IV. & Ludovico Pio Francorum Rege hoc ſtatuit lib. 1. cap. 46. Ne ullus Sacerdos alicujus Monialis confeſſionem audiat, niſi coràm teſtibus haud procul adſtantibus.

Syn Prov. Surr hoc tit.

Quintius in Syn. fol. 2.

Aſprella in Syn. fol 2.

Gallus in Syn. 26. Dec. 1642. hoc tit.

De Iuliis cap 12.

Nerius cap. 3.

N p ta hoc tit.

tem, neque poſt occaſum Solis quiſque ſive Regularis, ſive Secularis, extrà neceſſitatis caſum, audeat percipere ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto ab audiendis Confeſſionibus. Infirmarum verò mulierum percipiantur aperto oſtio, & cubiculi fores ità pateant, ut conſpici, non autem valeant audiri.

I V. Sacroſanctam Tridentinam Synodum ſequentes mandamus, ne quiſvis ſive Secularis, ſi-

I V.

Conſtituerat Bonifacius VIII. *Cap.* Super Cathedram, de ſepult. in extrav. comm., *non poſſe exemptos, atque mendicantes Regulares prædicare, aut externorum confeſſiones ullatenùs audire citrà Ordinariorum licentiam, in quorum Diœceſibus verſantur. Quod Decretum licet à Benedicto* XI. *abrogatum inveniatur in cap.* Inter cunctas, in extrav. commun. de privil. *in priſtinam tamen auctoritatem reſtitutum fuit ab ipſo Concil. Viennenſi, ut legitur in* Clem. Dudum, de ſepult. & Clem. I. de privileg. & exceſſ. privileg.

Viennenſi huic Sanctioni conformatur planè Tridentinum ſeſſ. 23. *c.* 15. De Refor. *& ſeſſ.* 25. *cap.* 4. *& his poſteriora Decreta Greg.* XIII. *an.* 1567. *Greg.* XV. *in Bulla* Romanus Pontifex in ſpecula an. 1622. eiuſdemque Bulla, Inſcrutabili.

His ſimiles edidere ſanctiones Vrbanus VIII. & Innoc. X. in bullis annorum 1648. *&* 1653. *quarum utraque eſt Menſis Maii, in causa Episcopi Angelopolitani, & Regularium Soc. Ieſu. Et noviſſimè Alexander* VII. *in ſimili causa Episcopi Andegavenſis, & Societatis præfatæ, aliorumque Regularium die* 26. *Februarii* 1659.

Hùc etiam ſpectat concordatum mediatore Cardinali Armando Richelio, tranſactum inter Epiſcopos Regni Francici, & quorumvis Ordinum Regulares, Pariſiis die Febr. 9. *ann.* 1633. *quod inſertum legitur in tabuli Actuum Cleri Gallicani, & exactè conformatur præfatis Conciliorum, & Pontificum ſanctionibus.*

ve Regularis Sacerdos a peccatis abſolvendi poteſtatem exerceat, niſi aut Parochiale Beneficium obtineat, aut a Nobis per publicum examen, & præmiſſis de vita, moribus, atque ætate requiſitis, idoneus cenſeatur. Suſpenſos itaque declaramus, ſi quos Confeſſariorum inopia, ac neceſſitate compulſi abſque ſevero judicio approbatione aliquando donavimus: donec Theologico aſperſi pulvere ad examinis arenam deſcendere ſeriùs meruerint.

V. Si qui rudes, & neceſſaria ad hujuſmodi ſuſcipiendum Sacramentum, maximè Fidei noſtræ Rudimenta, ignorantes inveniantur, illos maximoperè adjuvent Confeſſarii, aut inſtruendos remittant. Omni pariter conatu, monituque vehementi avertant frequentiſſima illa verba: *Paſſum Fides tua*; quod ſi formalem continere blaſphemiam cognoverint, ſciant quid agere debeant, nec impunè impios hoſce dimittant.

V I. Caveant Confeſſarii omnes, ne laxatæ indul-

V I.

Cap. Clerici 4. De Exceſſibus Prælatorum.

Conc. Nicænum *can.* 11. 12. *&* 14.

Conc. Arelatenſe II. *can.* 11.

Leo Magnus epiſt. 92. *cap.* 11. *&* 12.

Tertull. lib. de pœnit.

Pacian. paræn. ad pœnit.

Hieronym. in epitaphio Fabiolæ, *quo hujus ſanctæ viduæ graphicè deſcribit publicam in Baſilica Laterana pœnitentiam: & Conc. Agathenſe can.* 15. *& Toletanum III. can.* 12.

indulgentiæ ſtudio Animas ſuas alienis peccatis commiſceant æterniſque devoveant cruciatibus ; quapropter prava delinquendi conſuetudine victis, in proximiori occaſione relapſus conſtitutis, obnoxiis reſtitutioni bonorum , vel famæ , ſi aliàs confeſſi reſtituere neglexerunt , mulieribus impudentiſſimo corporis ornatu Confeſſionalia petentibus , ac ſimilibus , Sacramentalem Abſolutionem , quantum prò Animarum ſalute expedire videbitur , clementi ſeveritate vel denegent, vel differant . Memores primitivæ Eccleſiæ Pœnitentium , qui pulla veſte cineribus conſperſa, ſaccis , ciliciis , ſqualore capitis inculti , totiuſque corporis neglectu : ſeveris præterea jejuniis , orationum frequentia , vigiliis , aliiſque aſperitatibus ad Pœnitentiam admitti cogebantur .

CAPUT VI.

De Caſibus Epiſcopo Reſervatis.

I. UT hominum in peccata proclivis compeſcatur licentia, antiquum Eccleſiæ morem, tanquam Divinæ conſonum Auctoritati, piumque Prædeceſſorum Noſtrorum inſtitutum proſequentes, atrociorum quædam delictorum genera ità Noſtro reſervamus judicio, ut nemini e Secularibus, vel Regularibus Miniſtris tàm approbatis, quàm approbandis, etiam Parochis, quempiam ab iis abſolvere liceat ſinè Noſtra, vel

I.

Trid. ſeſſ. 14. *cap.* 7. *&* *can.* 11. de Pœnit.

*Cap.*Si Epiſcopus 2.*de Pœnit. in*6.

Extravag. Et ſi Dominici. 3.*eod.tit.*

*S.Cyprian.Epiſt.*Ingemiſcere.

*Clement.*Religioſi .*de Privileg.*

Clemens VIII. in Dec. S C. Ep. 9.*Ian.*1661.

Paulus V. in Dec. 7. *Ian.* 1617.

Urbanus VIII. in Dec. 17. *Nov.* 1628.

Clemens X. in Conſt. Superna.

Alexander VII. in Dec. & Brevi ad Epiſc. Andegavenſem 26. *Febr.* 1659. *in quibus damnavit Propoſitionem iſtam:* Regulares habent poteſtatem abſolvendi a peccatis Epiſcopo reſervatis: *& declaravit eſſe* Falſam, anctoritati Epiſcoporum, & Sedi Apoſtolicæ injurioſam. *Ac mandavit*, hanc declarationem, & damnationem a cunctis tenendam, ſequendam, & in praxi obſervandam, ſub pœnis contrà Schiſmaticos, temerarios, ſeditioſos, ac de hæreſi ſuſpectos impoſitis.

vel Noſtri Vicarii Generalis facultate. Nam ſi Dei timor & amor a patrandis exceſſibus homines non arceant, abſterreat ſaltem abſolutionis arduitas.

I I. Confeſſarius a Nobis approbatus ſcienter aliquem a Caſibus Reſervatis, ſive cum cenſuris, ſive non, abſque Noſtra, vel Noſtri Vicarii Generalis facultate abſolvens, ſit ipſo facto ſuſpenſus ab audiendis Confeſſionibus, ut in præſenti Conſtitutione ſuſpendimus, & irritam declaramus abſolutionem. Quapropter Parochis omnibus præcipimus ſub pœna a Nobis ſtatuenda, ut illos in Confeſſionariis affixos patefaciant, curentque Populo notificare, ac in Doctrina Chriſtiana explicare.

I I I. Veruntamen declaramus, prædictis omnibus exceptis, quorum nullam concedimus facultatem præter mortis articulum, Parochos, alioſque Confeſſarios tàm Seculares, quàm Regulares, a Nobis approbatos, vel approbandos, abſolvere poſſe ab omnibus aliis Caſibus & Cenſuris, quæ per Edicta, aut Synodales Conſtitutiones Nobis, vel Ordinario Maſſæ Lubrenſis reſervantur.

I V. Caveat autem Pœnitentiarius, quem depu-

I. V.
Emin. Caracciolus in I. Syn. Neap. decr. 3. de Fœmin.

Emin. Cantelmus in Syn. Neap. hoc tit. num. 29.

ſe contineat verè, realiter, ac ſubſtantialiter ſub ſenſibilium rerum ſpecie, nempè Panis, & Vini, univerſæ Sanctitatis Auctorem. Proindè gravior nulla ullius peccati timenda eſt a Deo animadverſio, quàm cum a Fidelibus res iſta totius Sanctitatis, Pietatiſque plena nec ſanctè, nec religiosè tractetur, ut cautè admonet Apoſtolus 1. *ad Cor.* 2. *Qui manducat, & bibit indignè, judicium ſibi manducat & bibit, non dijudicans Corpus Domini*. Vt autem Oves Nobis commiſſæ ad accenſum hunc Divini Amoris igne Rubum diſcalceatis pedibus, ideſt ſumma animi veneratione, ac puritate accedant; Ideò,

I I. Parochis, & Curatis omnibus injungimus ſub pœna a jure ſtatuta, juſtis ex cauſis abrogantes pœnam quinque librarum ceræ, ut quali-

---

I I.

Cap. Omnis utriuſque Sexus, *de Pænit & Remiſſ.*

Conc. Lateran. IV. ſub Innoc. III. can. 21.

Olim ex Decreto Fabiani Papæ, & ſub Decio Martyris, citato in Can. Et ſi non frequentius, de Conſecr. *diſt.* 2. *deindè ex Concilii Agathenſis can.* 16 *Chriſtifideles non aliter impediti aſtringebantur Eucharistiam ter in anno ſumere, in Nativitate Chriſti, in Reſurrectione, & die Pentecoſtes.*

Eugen. IV. Conſt. Fide digna, 8. *Jul.* 1440.

Trid. Seſſ. 13. *can* 9.

Conc. Antiochenum can. 2., *quod ab Eccleſiis eos eiici mandat, qui nolunt Sacræ Euchariſtiæ communicare. Conformitatem habet cum Apoſtolorum can.* 8. *illos excommunicante, qui convenientes in Eccleſiam non communicant.*

qualibet Quadrageſimæ Dominica, ubi in Eccleſia Populus fuerit frequentior, admoneant Fideles, annuæ Communionis Præceptum incipere a Dominica Palmarum uſque ad Dominicam in Albis incluſivè. Quo tempore elapſo teneantur Nobis, vel Noſtro Vicario Generali inſcripta deferre nomina, & cognomina eorum, quos Præcepto non ſatisfeciſſe invenerint; ut Eccleſiæ parere, propriæque ſaluti proſpicere compellantur.

III. Non alibi, niſi in propria Parochia, vel Cathedrali omnes communicent, quibus ſumma fide diſtribuantur ſchedulæ de communione peracta, ac tempore completo recollectæ revideantur a Parocho; qui poſt Paſchale præceptum Animarum propriæ Parochiæ ſtatum conficiat, & ad Nos, vel Noſtrum Vicarium Generalem, quoties requiratur, ſub pœnis Noſtro arbitrio, deferat.

III.

Cap. Omnis de Pœnit. & Remiſſ.

Cap. Officium, de Officio Archipresb.

Olim ex Conc. Nannetenſe prohibebatur, Sacrum ab alieno Presbytero, vel extra propriam Parochiam audiri. Eodem ſpectat Conc. Trid. ſeſſ. 24. cap. 4. De Refor. *Multæque Conſtitutiones a S. Carolo in multis Synodis Mediolanenſibus editæ. His tamen derogat conſtans, totoque propemodum Orbe Chriſtiano recepta contraria conſuetudo, et ſolum ad Paſchalem Communionem transfertur.*

IV. Qui perfecta non dum utuntur ratione, Eccleſiaſticis qui ſunt innodati cenſuris, notorie Interdicti, Publici uſurarii, Meretrices, Concubinarii, Conjugati ſeparatim viventes nullo prævio Eccleſiæ judicio, cæterique facinoroſi ab hoc ſaluberrimo Cibo penitus arceantur; niſi de tranſactæ vitæ pœnitentia, emendatione, ac cum Deo & Proximo reconciliatione reſpectivè conſtiterit. Caveant proindè mulieres nimiæ impudentiæ forma ad Venerabile Sacramentum accedere ſuſcipiendum: ne par ipſis, quod illis mandavimus, neceſſarium reſpondeat ſupplicium.

V. In Sancta Viſitatione locali cujuslibet Parochialis Eccleſiæ excitavimus verbo & exemplo Fidelium animos ad Venerabilem Euchariſtiam aſſociandam, cum ad ægrotos defertur: Duodecim ſaltem voluimus lumina prælucere, Pallium, aut umbellam adhiberi, ac Baldachinum adduci, ubi Sacroſancta Pyxis ſuper Cor-

VI I po-

IV.

Rit. Rom. rubr. De Euchar. § Fideles.

Ex Can. Pro dilectione.

Can. Scelcris, De Conſecr. *diſt.* 2.

Can. Sed illud, *diſt.* 45.

Cap. Manifeſta, De Pœnit. & Remiſſ.

V.

Cap. Sanè, De Celebrat. Miſſ.

Edictum Innoc. XII. prò Urbe 2. *Febr.* 1695.

porale in ægrorum ædibus reponi debeat? Verbo: quidquid in Rituali Romano, & Sacris Canonibus, quidquid in Provincialibus, & Synodalibus Conſtitutionibus hujus Eccleſiæ præſcribitur; quo ad pompam, delationem, miniſtrationem Sanctiſſimi Sacramenti amuſſim obſervetur, ſub pœnis Noſtro arbitrio irrogandis. Sciant præterea Clerici omnes, acceptioribus non poſſe ſtipendiis Majores Ordines, & audiendarum Confeſſionum munus promereri, quàm cum Angelicam iſtam aſſociationem ſuperpelliceis induti condecoraverint.

V I. Cum ad Eccleſiam fuerit Parochus regreſſus, Indulgentias a Sanctæ Memoriæ Innocentio XII. impertitas enunciet comitantibus, ac ſequentibus. Præmoneat ægroti Domeſticos, ut ſordibus, gravique odore mundetur domus, inſtructa ſit propè lectum menſula cum cereis luminibus, Jeſu Chriſti Cruce, vel aliqua pia Imagine, & vaſe vitreo cum aqua. Fœminas autem Sacerdotem Sacram Pixidem deferentem præcedere, noctuque hujuſmodi aſſociationi adeſſe omninò interdicat.

VII.

V I.
Innoc. XII. 6. Jun. 1692.
Syn. Prov. Surr. hoc tit.
Nepita in Syn. hoc tit.
Syn. Card. Cantel. hoc tit., *&* *Provinc. num.* 11.

VII. Advertant opportunò tempore Parochi Sanctiſſimum Viaticum diligenter ægrotantibus miniſtrare, ne fortè contingat, illos tàm ſingulari beneficio privatos eorum incuria decedere. Quod ſi fuerint legitima neceſſitate detenti, utantur miniſterio Sacerdotis a Nobis ad audiendas Confeſſiones admiſſi.

VIII. Tertia qualibet Dominica cujuslibet menſis mandamus, ut renovetur laudabilis illa conſuetudo proceſſionaliter geſtandi SS. Synaxim intrà Cathedralis Eccleſiæ parietes; In qua cum ſint addictæ ſeptem Altarium Indulgentiæ, eas inter Miſſarum ſolemnia Parochus, ut valeat ad noxarum exipiationem lucrari, populo religiosè annunciet.

IX. In Parochialibus Eccleſiis, aut Regularium

VII.

Conc. Nicænum *can.* 13.
Conc. Arauſicanum 1. *can* 3.
Conc. Ancyranum *can.* 6.
Conc. Agathenſe *can.* 11.
Innocentius I. epiſt. ad Exuperium: in quibus omnibus definitur, ubi eſt periculum mortis, miniſtrandam eſſe pœnitentibus Euchariſtiam, non dum completo pœnitentiæ præſcripto a Canonibus tempore.

IX.

Conc. Turonicum II. can. 3. conſtituit Corpus Domini in Altari reponi ſub Crucis titulo. Solebat etiam reponi antiquitùs in armario ad latus Sanctuarii, ut colligi poteſt ex mentione Paſtophoriorum, & Sacrariorum, ſeu Secretariorum, apud Clementem & Paulinum. Alibi aſſervabatur intra ſuſpenſam ſupra Sacrum Altare columbam ex auro, vel argento, ut colligitur ex ſupplici libello, quem Oecumenica Synodo quintà obtulerunt Clerici, & Monachi Antiocheni, act. 1. accuſantes Severum Pſeudo Patriarcham da aureis Columbis direptis, ſuper Altaria ſuſpenſis.

Cap. Sanè olim, De Celebr. Miſſ.

Can. 1. De Cuſtod. Euchar.

Trid. Seſſ. 25. De Refor. Monial. *cap.* 10. & *Seſſ.* 13. *cap.* 6.

rium; aut Monialium, vel ubi ſpeciali facultate conceſſum ſit, Sacroſanctam Euchariſtiam recondendam præcipimus. Adſit Tabernaculum decenter ornatum cum conopeis ſecundùm Rubricas coloratis, & una ſaltem lampas diu noctuque prælucens. Oſtiolum Tabernaculi clavæ argentea diligentiſſimè, & cautè occludatur, qui ſemper ſit in Parochi poteſtate, aut Sacriſtæ, aut Eccleſiæ Rectoris, dummodò ſit Sacerdos.

X. Vt penitus Sacramentum iſtud omnibus innoteſcat, ſicut de cæteris diſſeruimus, in aliqua de hoc delibare ad extremum aggredimur. Materia eſt panis triticeus, & vinum de vite, cui ante conſecrationem aqua modiciſſima admiſceri debet. Ideò autem aqua admiſcetur, quoniam juxtà Sanctorum Patrum, Eccleſiæque Doctorum teſtimonia creditur, ipſum Dominum in vino aqua permixto hoc inſtituiſſe Sacramentum: deindè, quia hoc convenit Dominicæ Paſſionis repræſentationi; inquit enim Beatus Alexander Papa V. a Beato Petro: In Sacramentorum oblationibus, quæ intrà Miſſarum ſolemnia Domino offeruntur, panis tantùm, & vinum aqua permixtum in Sacrificium offerantur. Non enim debet in calicem Domini aut vinum ſolum, aut aqua ſola offerri, ſed utrumque permixtum: quia utrumque, id eſt, Sanguis, & aqua

corporalem, ſubſtentando, augendo, reparando, & delectando, Sacramentum hoc, quoad vitam operatur ſpiritualem, in quo, ut inquit Urbanus Papa, gratam Salvatoris Noſtri recenſemus memoriam, a malo retrahimur, confortamur in bono, & ad virtutum & gratiarum proficimus incrementum.

CAPUT V.

De Pœnitentiæ Sacramento.

I. UT perarduo audiendi Sacramentales Confeſſiones munere fungatur Miniſter in ſana doctrina, & charitate non ficta; evolvat animo crebrius, Clementiſſimam Servatoris Jeſu Bonitatem, quia infirmi ſumus, & luteæ portamus vaſa, Reconciliationis Sacramentum Eccleſiæ Suæ reliquiſſe, ut Animæ peccatis emortuæ ad ſpiritualem vitam reviviſcerent. Quapropter ea ſit oportet ſcientia, ac prudentia præditus, qua & crimina inveſtiget, lepram a lepra deſcriminet, gravia leviaque prò cujuſque hominis conditione, ac genere dijudicet; Opiniones minus probabiles, minuſque tutas, magis Conſcientiarum genio, quàm neceſſitati accomodatas prò virili refutet, illiſque utatur, quibus firmior Dei mandatorum ſemita inoffenſo

pede percurrenda conſtruitur.

II. Hujus Sacramenti materia ſunt Pœnitentis actus, qui in tres diſtinguuntur partes. Prima eſt cordis contritio, ad quam pertinet, ut doleat de peccato commiſſo, cum propoſito non peccandi de cætero: Secunda oris confeſſio ad quam pertinet, ut peccator omnia peccata, quorum memoriam habet, ſuo Sacerdoti integraliter confiteatur: Tertia, ſatisfactio prò peccatis ſecundum Sacerdotis arbitrium, quæ quidem præcipuè fit per orationem, jejunium, & eleemoſynam. Forma hujus Sacramenti ſunt verba abſolutionis, quæ Sacerdos profert, cùm dicit: *Ego te abſolvo, &c.* Miniſter eſt Sacerdos, habens auctoritatem abſolvendi vel ordinariam, vel ex Superioris commiſſione: Effectus eſt abſolutio a peccatis.

III. Nullimodè Mulierum Confeſſiones, niſi in Templo patenter, & in loco ad id ſpecialiter deputato, neque antè Auroram illuceſcentem,

III.

Ex Conc. Tolet. I. can. 6.

Conc. Pariſienſe ſub Greg. Papa IV. & Ludovico Pio Francorum Rege hoc ſtatuit. lib. 1. cap. 46. Ne ullus Sacerdos alicujus Monialis confeſſionem audiat, niſi coràm teſtibus haud procul adſtantibus.

Syn. Prov. Surr hoc tit.

Quintius in Syn. fol. 2.

Aſprella in Syn. fol. 2.

Gallus in Syn. 26. Dec. 1642. *hoc tit.*

De Iuliis cap. 12.

Nerius cap. 3.

N p.ta hoc tit.

tem ; neque poſt occaſum Solis quiſque ſive Regularis , ſive Secularis , extrà neceſſitatis caſum, audeat percipere ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto ab audiendis Confeſſionibus . Infirmarum verò mulierum percipiantur aperto oſtio , & cubiculi fores ità pateant , ut conſpici , non autem valeant audiri.

I V. Sacroſanctam Tridentinam Synodum ſequentes mandamus, ne quiſvis ſive Secularis, ſi-

---

I V.

Conſtituerat Bonifacius VIII. *Cap.* Super Cathedram , de ſepult. in extrav. comm. , *non poſſe exemptos , atque mendicantes Regulares prædicare , aut externorum confeſſiones ullatenùs audire citrà Ordinariorum licentiam, in quorum Diœceſibus verſantur. Quod Decretum licet a Benedicto* XI. *abrogatum inveniatur in cap.* Inter cunctas, in extrav. commun. de privil. *in priſtinam tamen auctoritatem reſtitutum fuit ab ipſo Concil. Viennenſi, ut legitur in* Clem. Dudum , de ſepult. & Clem. 1. de privileg. & exceſſ. privileg.

Viennenſi huic Sanctioni conformatur planè Tridentinum ſeſſ. 23. *c.* 15. De Refor. *& ſeſſ.* 25. *cap.* 4. *& his poſteriora Decreta Greg.* XIII. *an.* 1567. *Greg.* XV. *in Bulla* Romanus Pontifex in ſpecula an. 1622. eiuſdemque Bulla , Inſcrutabili.

His ſimiles edidere ſanctiones Vrbanus VIII. & Innoc. X. in bullis annorum 1648. *&* 1653. *quarum utraque eſt Menſis Maii , in causa Epiſcopi Angelopolitani, & Regularium Soc. Ieſu . Et noviſſimè Alexander* VII. *in ſimili causa Epiſcopi Andegavenſis, & Societatis præfatæ , aliorumque Regularium die* 26. *Februarii* 1659.

Hùc etiam ſpectat concordatum mediatore Cardinali Armando Richelio , tranſactum inter Epiſcopos Regni Francici, & quorumvis Ordinum Regulares, Pariſiis die Febr. 9. *ann.* 1633. *quod inſertum legitur in tabuli Actuum Cleri Gallicani, & exactè conformatur præfatis Conciliorum , & Pontificum ſanctionibus.*

ve Regularis Sacerdos a peccatis abſolvendi poteſtatem exerceat, niſi aut Parochiale Beneficium obtineat, aut a Nobis per publicum examen, & præmiſſis de vita, moribus, atque ætate requiſitis, idoneus cenſeatur. Suſpenſos itaque declaramus, ſi quos Confeſſariorum inopia, ac neceſſitate compulſi abſque ſevero judicio approbatione aliquando donavimus: donec Theologico aſperſi pulvere ad examinis arenam deſcendere ſeriùs meruerint.

V. Si qui rudes, & neceſſaria ad hujuſmodi ſuſcipiendum Sacramentum, maximè Fidei noſtræ Rudimenta, ignorantes inveniantur, illos maximoperè adjuvent Confeſſarii, aut inſtruendos remittant. Omni pariter conatu, monituque vehementi avertant frequentiſſima illa verba: *Paſſum Fides tua*; quod ſi formalem continere blaſphemiam cognoverint, ſciant quid agere debeant, nec impunè impios hoſce dimittant.

VI. Caveant Confeſſarii omnes, ne laxatæ indul-

V I.

Cap. Clerici 4. De Exceſſibus Prælatorum.

Conc. Nicænum *can.* 11. 12. & 14.

Conc. Arelatenſe II. *can.* 11.

Leo Magnus epiſt. 92. *cap.* 11. & 12.

Tertull. lib. de pænit.

Pacian. paræn. ad pænit.

Hieronym. in epitaphio Fabiolæ, *quo hujus ſanctæ viduæ graphicè deſcribit publicam in Baſilica Laterana pœnitentiam:* & *Conc. Agathenſe can.* 15. & *Toletanum III. can.* 12.

indulgentiæ ſtudio Animas ſuas alienis peccatis commiſceant æterniſque devoveant cruciatibus; quapropter prava delinquendi conſuetudine victis, in proximiori occaſione relapſus conſtitutis, obnoxiis reſtitutioni bonorum, vel famæ, ſi aliàs confeſſi reſtituere neglexerunt, mulieribus impudentiſſimo corporis ornatu Confeſſionalia petentibus, ac ſimilibus, Sacramentalem Abſolutionem, quantum prò Animarum ſalute expedire videbitur, clementi ſeveritate vel denegent, vel differant. Memores primitivæ Eccleſiæ Pœnitentium, qui pulla veſte cineribus conſperſa, ſaccis, ciliciis, ſqualore capitis inculti, totiuſque corporis neglectu: ſeveris præterea jejuniis, orationum frequentia, vigiliis, aliiſque aſperitatibus ad Pœnitentiam admitti cogebantur.

CAPUT VI.

De Caſibus Epiſcopo Reſervatis.

I. UT hominum in peccata proclivis compeſcatur licentia, antiquum Eccleſiæ morem, tanquam Divinæ conſonum Auctoritati, piumque Prædeceſſorum Noſtrorum inſtitutum, proſequentes, atrociorum quædam deliciorum genera ità Noſtro reſervamus judicio, ut nemini e Secularibus, vel Regularibus Miniſtris tàm approbatis, quàm approbandis, etiam Parochis, quempiam ab iis abſolvere liceat ſinè Noſtra, vel

I.

Trid. ſeſſ. 14. *cap.* 7. *&* *can.* 11. de Pœnit.

*Cap.*Si Epiſcopus 2.*de Pœnit. in*6.

Extravag. Et ſi Dominici. 3.*eod.tit.*

*S.Cyprian.Epiſt.*Ingemiſcere.

*Clement.*Religioſi .*de Privileg.*

Clemens VIII. in Dec. S C. Ep. 9.*Ian.*1661.

Paulus V. in Dec. 7. *Ian.* 1617.

Urbanus VIII. in Dec. 17. *Nov.* 1628.

Clemens X. in Conſt. Superna.

Alexander VII. in Dec. & Brevi ad Epiſc. Andegavenſem 26. *Febr.* 1659. *in quibus damnavit Propoſitionem iſtam:* Regulares habent poteſtatem abſolvendi a peccatis Epiſcopo reſervatis: *& declaravit eſſe* Falſam, auctoritati Epiſcoporum, & Sedi Apoſtolicæ injurioſam. *Ac mandavit*, hanc declarationem, & damnationem a cunctis tenendam, ſequendam, & in praxi obſervandam, ſub pœnis contrà Schiſmaticos, temerarios, ſeditioſos, ac de hæreſi ſuſpectos impoſitis.

vel Noſtri Vicarii Generalis facultate. Nam ſi Dei timor & amor a patrandis exceſſibus homines non arceant, abſterreat ſaltem abſolutionis arduitas.

II. Confeſſarius a Nobis approbatus ſcienter aliquem a Caſibus Reſervatis, ſive cum cenſuris, ſive non, abſque Noſtra, vel Noſtri Vicarii Generalis facultate abſolvens, ſit ipſo facto ſuſpenſus ab audiendis Confeſſionibus, ut in præſenti Conſtitutione ſuſpendimus, & irritam declaramus abſolutionem. Quapropter Parochis omnibus præcipimus ſub pœna a Nobis ſtatuenda, ut illos in Confeſſionariis affixos patefaciant, curentque Populo notificare, ac in Doctrina Chriſtiana explicare.

III. Veruntamen declaramus, prædictis omnibus exceptis, quorum nullam concedimus facultatem præter mortis articulum, Parochos, alioſque Confeſſarios tàm Seculares, quàm Regulares, a Nobis approbatos, vel approbandos, abſolvere poſſe ab omnibus aliis Caſibus & Cenſuris, quæ per Edicta, aut Synodales Conſtitutiones Nobis, vel Ordinario Maſſæ Lubrenſis reſervantur.

IV. Caveat autem Pœnitentiarius, quem depu-

I. V.
Emin. Caracciolus in I. Syn. Neap. decr. 3. de Pœnit.

Emin. Cantelmus in Syn. Neap. hoc tit. num. 29.

deputatum habemus, in vim facultatis, quam habet, quemque a Cenſuris abſolvere, niſi integra audita Confeſſione, eundem Sacramentaliter etiam abſolvat, quin imò a Reſervatis reſervationem auferre, ad ſimplicem Confeſſarium remittendo non Reſervatorum abſolutionem; quòd ſi ſecùs egerit, ex nunc Reſervationis ablationem irritam, atque illicitam declaramus.

V. Denique antè decimum quartum ætatis annum completum neminem comprehendi volumus cenſuris hiſce, & caſibus, quos duplici mox diſtincto Paragrapho ſubnectemus; ut ii, quibus eſt annexa cenſura, ab iis, qui ei non ſubſunt, clarè percipiantur.

§. I.

Caſus cum Excommunicatione Reſervati.

I. SAcramentorum, & Sacramentalium, aliarumque rerum abuſus, ad finem nimirum ſuperſtitioſum, vel aliàs illicitum; ità ut tàm dantes, quàm recipientes, atque utentes includantur.

II. Fur-

I. *Centinus in I. Syn. Decr.* 8. *Gallus hoc. tit.* | *De Iuliis hoc tit.* *Nerius hoc tit.*

II. Furtum Rei Sacræ a loco ſacro, vel rei non ſacræ ab eodem; ad uſum tamen Eccleſiæ deſtinatæ, ſeu accomodatæ.

III. Arbores incendentes; vel doloſè, pravaque ex voluntate incidentes: eorum fautores, auxiliatores, mandantes, vel conſulentes juxtà terminos Sacrorum Canonum.

IV. Abortus, ejuſque procuratio, opis datio, conſultatio; ſequuto tamen effectu, ſive fætus ſit animatus, ſive inanimis.

V. Falſificantes bullas, literas, proviſiones, aliaſque Scripturas Epiſcopales.

§. II.

Caſus ſinè Excommunicatione Reſervati.

I. Blaſphemia in Deum, vel Sanctiſſimum Sacramentum, vel Beatiſſi-

II.
Gallus in Syn. hoc tit.
De Iuliis hoc tit.
Nerius hoc tit.

III.
Palma in Syn. num. 13.
Nerius hoc tit.

IV.
Palma num. 15.
Nerius hoc tit.

V.
Palma loc. cit.

I.
Palma num. 3.
Gallus, De Iulijs, Centinus, & Nerius hoc tit.

mam Virginem ex prava conſuetudine coràm pluribus ſuprà quatuor.

I I. Sortilegia, Incantationes, & Veneficia cum expreſſa Dœmonis invocatione;

I I I. Falſitas in Judicio cum præjudicio Tertii.

I V. Beſtialitas, & Sodomia tàm propria cum maſculis, quàm impropria cum fœminis; ità ut in his, & ſequentibus luxuriæ caſibus maſculi tantum comprehendantur:

V. Inceſtus in primo, & ſecundo conſanguinitatis gradu, & in primo affinitatis: neq non & copula perfecta inter conjunctos ſpirituali cognatione.

V I. Homicidium voluntarium, ejuſque conſultatio, mandatum, ſeu procuratio; ſecuto tamen effectu.

V I I. Concubinatus propriè dictus iuxtà terminos, & formam juris.

Spon-

I I.

Palma num. 4.

Centinus, Gallus, de Iulijs, & Nerius hoc tit.

I. I. I.

Palma num. 10.

Centinus, Gallus, De Iulijs, & Nerius hoc tit.

I. V.

Iidem hoc tit.

V.

Palma num. 18.

Iidem Juſ tràcit. hoc tit.

V I.

Palma num. 19.

Iidem hoc tit.

V I I.

Palma num. 13.

Iidem hoc tit.

V I I I. Sponſi, & Sponſæ de futuro, qui antequam Matrimonium per Verba de præſenti in faciem Eccleſiæ contraxerint, conſummare non verentur.

I X. Retinentes in lecto puerulos antè annum completum.

X. Medici viſitantes in lecto infirmos non confeſſos ultra tertium diem a prima viſitatione ſecundum terminos Bullæ S. Pii V.

X I. Debitores Eccleſiarum, Monaſteriorum, Beneficiorum, & Piorum Locorum, ſive ipſorum Adminiſtratores, ſi infrà menſem, poſtquàm fuerint requiſiti, etiam extrajudicialiter, a Rectoribus, Procuratoribus, Beneficiatis, ſive Adminiſtratoribus dictorum Locorum, redditus, ſive cenſus eorum non ſolverint.

V I I I.

De Iulijs, et Nerius hoc tit.

I X.

Nerius hoc tit.

X.

Concilium Lateranenſe IV. ſancit, ut Medici ad Ægrotos vocati ſub pœna Interdicti ab Eccleſiæ ingreſſu teneantur eos admonere, ut in primis Medicos advocent Animarum; ſic enim ſaluti ſimul animæ & corporis conſultum iri. Prohibetur inſuper cum anathematis interminatione, ne quis Medicus Ægro pro corporis ſalute quidquam ſuadeat, quod vertat in animæ perniciem, Deique offenſam. Habetur in cap. Cum infirmitas, de pœnit. & remiſs.

Palma num. 25.

Nerius hoc tit.

X I.

De Iulijs hoc tit.

Nepita tit. De Debitoribus Eccleſiarum.

CAPUT VII.

De Extremæ Unctionis Sacramento.

I. UNctionis extremæ totius Chriſtianæ vitæ conſummativum Sacramentum, Pœnitentiæ perfectio, appellatur a Sanctis Patribus. Hujus materia eſt oleum olivæ per Epiſcopum benedictum, nec niſi infirmo, de cujus morte timetur, debet adminiſtrari. Qui in his locis ungendus eſt, in oculis propter viſum, in auribus propter auditum, in naribus propter odoratum, in ore propter guſtum, vel locutionem, in manibus propter tactum, in pedibus propter greſſum, in renibus propter delectationem ibidem vigentem. Forma hujus Sacramenti eſt hæc: *Per iſtam unctionem, et ſuam piiſſimam miſericordiam indulgeat tibi Dominus quidquid per viſum, etc.* & ſimiliter in aliis membris. Miniſter hujus Sacramenti eſt Sacerdos: effectus verò eſt mentis ſanatio, & in quantum autem expedit, ipſius etiam corporis. De hoc Sacramento inquit B. Jacobus Apoſtolus: *Infirmatur quis in vobis? Inducat præsbyteros Eccleſiæ, ut orent ſuper eum, ungentes eum Oleo in nomine Domini; et oratio fidei ſalvabit infirmum, et alleviabit eum Dominus; et ſi in peccatis ſit, dimittentur ei.*

Hoc

II. Hoc igitur Sacramentum adhibeant ſedulò Parochi infirmis adultis, ità periculosè decumbentibus, ut in vitæ exitu conſtituti videantur. Curent mentis, & rationis compotes de ipſius virtute, utilitateque inſtruere: inſtructos dein ad illud optandum, atque expoſcendum excitent; ſin autem integris non conſtent ſenſibus, illud tamen petierint, vel veriſimile eſt petiiſſe, niſi impedimentum ſuperveniſſet, præſidium hoc divinum, ac noviſſimum Eccleſiæ munus illis etiam exhibeant. Cum ad ungendum pervenerint, commonefaciant, Sanctiſſimam hanc Vnctionem peccati reliquias, ſi quæ ſint, abſtergere; ægroti animam confirmare, ut Dœmonum inſidiis reſiſteret faciliùs, ac expeditiori ad Deum curſu ferretur. Tùm Litaniis, atque Orationibus de Eccleſiæ more recitatis, ſi fœmina, præterquam in lumbis, in cęteris ungatur partibus, in quibus ungi mares conſueſcunt.

III. Exactè conſulant Parochi in Sacramenti

II.

Trid. ſeſſ. 14 cap. 2.

Cath. Rom. part. 2. cap. 6 num. 9.

Rit. Rom. in rubr. de Sacr. Extr. Vnct.

Conc. Mediolanenſe I part. 2 hoc tit.

Syn. Prov. Surr. hoc. tit.

III.

Rit. Rom in Rubr. De Sacr. Extr Vnct.

Cath. Rom hoc tit.

Syn. Prov. Surr. hoc tit.

Nerius cap 4.

Nepita hoc tit.

ti hujus adminiſtratione, quæ ſunt accuratè ſtatuta in Rituali Romano circa materiam, formam, ſuſcipientis diſpoſitionem ſive ſpiritualem, ſive corporalem, Ritum, ac cæremonias abſolvendas. Immediatè poſt Sanctiſſimum Viaticum; niſi aliud expoſtularet neceſſitas, adminiſtrent; deſiſtant, ſi inter unctionem infirmus decederet: ſecus, ſi dubitetur an vivat; ac tandem niſi diuturna valdè ſit infirmitas, iterare in eadem non audeant. Tranſgreſſores prò negligentiæ culpa ſciant ſe graviter à Nobis puniendos.

I V. Suo muneri ſciant Parochi minimè ſatisfeciſſe, ſi adminiſtratis Infirmo Sacramentis, illum prorſus deſeruerint. Laboranti in extremis ſolicitè opitulentur, confirment quandoque Sanctorum exemplis, actibus Contritionis, Fidei, Spei, & Charitatis excitent, brevibuſque orationibus erigant ad morbi toleranda incommoda, ac humani generis hoſtium calliditatem, inſidiaſque eludendas. Meminerint etiam opportunè Nos de Infirmorum admonere periculo, ut poſſimus pariter illos inviſere, eiſque benedictionem impertiri, & quantum fieri poteſt, uſque ad extremos vitæ anhelitus adjuvare.

V. Tan-

I V.
Rot. Rom. de Viſit. & cura Infir. *Syn. Prov. Surr. tit.* de Parochis. *Nerius cap.* 5.

V. Tantùm a Parocho Noſtræ Cathedralis Sancta infirmorum Olea aliarum Eccleſiarum Parochis diſtribuantur, qui ſuperpelliceo induti, ac ſtola, aliquo præcedente lumine ex Decretis Sanctæ Viſitationis localis, illa ad proprias deferant Parœcias, ſub pœna Noſtro arbitrio ſtatuenda. Et nonniſi de Noſtra, vel Noſtri Vicarii Generalis licentia alteri Sacro Miniſtro eadem deferenda commendet; Quo ad Monialium Conſervatoria Confeſſariis, vel Sacriſtis utatur, & adnotet in libro.

C A P V T VIII.

De Ordinis Sacramento.

I. ILlud eſt hujus Sacramenti materia, per cujus traditionem Ordo confertur: ſicut Presbyteratus traditur per Calicis cum vino, & Patenæ cum pane porrectionem: Diaconatus per libri Evangeliorum dationem: Subdiaconatus per Calicis vacui cum Patena vacua ſuperpoſita traditionem: & ſimiliter de aliis, per rerum ad Miniſteria ſua pertinentium aſſignationem. Forma Sacerdotii talis eſt: *Accipe poteſtatem offerendi Sacrificium in Eccleſia pro vivis & mortuis, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti*. Et ſic de aliorum Ordinum formis, prò ut in Pon-

tificali

tificali Romano latè continetur. Ordinarius Miniſter hujus Sacramenti eſt Epiſcopus: effectus, augmentum gratiæ, ut quis ſit idoneus Miniſter.

II. Equidem ex hoc omnia Sacramenta pendere, adeò ut ſine illo partim confici, partim adminiſtrari nequeant, partim ſolemni cæremonia, ac Religioſo ritu carere videantur, nullus eſt qui ignoret. Nos Deum enixè præcamur, ut nullis humanis moti favoribus, ſed Deum ipſum præ oculis habentes, novos Eccleſiæ milites, decore ac fortitudine extructos in ſortem Domini eligere ſatagamus, prò congrua hujus Civitatis, ac Diœceſis indigentia; Ideò has leges inviolabiliter obſervandas proponimus.

III. Requiſita Promovendorum ad primam Tonſuram, atque Ordines tàm minores, quàm majores, recognoſcantur, & diſcutiantur omni, qua poteſt & debet, diligentia a Secretario Ordinandorum per Nos deputando. Nobiſque in Congregatione antè Generales Ordinationes habenda referantur. Quod ut poſſit fideliter præſtari, ac muneri ſuo ſatisfaciat Secretarius, vi

huius

II.

Trid. ſeſſ. 23. De Sacr. Ord. *cap.* 1. *cum ſequ.*

III.

Trid. ſeſſ. 23 De Refor. *cap.* 5.

hujus præſentis Conſtitutionis præcipimus, ut per menſem omninò ante ſtatutam Ordinationis diem Requiſita a Promovendis exhibeantur, aliàs non admittantur.

IV. Promovendi ad primam Tonſuram examinentur exactè de qualitate vocationis ad Statum Eccleſiaſticum: an Secularis judicii vitandi cauſa: an ſint contentioſis litibus involuti: an rixas, ſimultateſque exerceant: in quanam arte, aut

M quo

IV.

Trid.ſeſſ.23.De Refor.cap.4. Idem ſeſſ.22.cap.4. De Refor. *ſpecialiter vetat Tonſurâ initiari, niſi qui Confirmationis Sacramentum antè ſuſceperint. Cui decreto quiſquis ſciens & prudens contravenerit, ſe peccato lethali aſtrinxit, quia ſcilicet Eccleſiæ decretum in re gravis momenti tranſgreſſus eſt, juxtà Toletum* lib.1.Inſtruct.cap.71. Bonac.de Sacram.diſp.8.qu.unica, punct. 5.propoſ. 2. Franciſcum Hallier, de ſacris elect. ſect.4.cap. 2.*art.2. Nec enim accedendum hic duco opinioni Navarri, Suarez, Coninx, & aliorum, qui hanc omiſſionem in Ordinatis, ſecluſo contemptu, ſolius damnant culpæ venialis. Concedimus quidem hunc defectum validitati Ordinum nihil officere: nam & ipſos Apoſtolos Chriſtus ante ſuum ad Cœlos Aſcenſum conſecravit Sacerdotes, antequam ipſo Spiritus Sancti in die Pentecoſtes illapſu fuiſſent confirmati. Certum præterea eſt, nulla juris cenſura, nullaque irregularitate puniri iſtiuſmodi defectum. Iſte verò Canon non ſumpſit exordium a Tridentino, ſed ab ipſis naſcentis Eccleſiæ primordiis viguit, ut probat S.Cornelii Papæ ad Fabium Antiochenum epiſtola apud Euſebium* lib.6.Eccleſ. hiſt.cap.33. *Ibi S.Pontifex aſſeverat, non recepiſſe Novatum in ſua illa Sacerdotii inauguratione Spiritum Sanctum, eo quòd ſignaculo Dominico non fuiſſet conſignatus, quod fieri antè debuerat ſecundum Eccleſiæ Canonem.*

quo vitæ genere ſint hactenus verſati : an tales ſint, qui ſpem præbeant Eccleſiæ Miniſtros uti-les fore : an legere, & ſcribere norint : an Do-ctrinæ Chriſtianæ præcepta, atque inſtituta cal-leant : an denique Confirmationis Sacramentum ſuſceperint.

V. Ab illis autem, qui in minoribus vo-lunt adſcribi Ordinibus, quæratur : an ſaltem Grammaticæ primordia, & linguam latinam in-telligant : an ſcientiæ ſpes tales eos oſtendat, qui digni ſint, ut ad majores aliquandò aſcen-dant. Majoribus tandem initiandi, ſicuti emi-nentiorem Ordinis gradum acquirunt, ità debent Virtutum, Probitatis, ac Doctrinæ præſtantia prælucere.

VI. Quapropter videant in primis Examina-tores, an, qui Ordinis Sacramento initiantur, in vitæ Spiritualis diſciplina majorem fecerint progreſſum. An Breviarium, Biblia, Concilium Tridentinum, Cathechiſmum Romanum, hanc Noſtram Diœceſanam Synodum, & libros ali-quot de Chriſtiana Perfectione conſcriptos, apud ſe retineant; nimirum de Chriſti Imitatione, Patris Spinolæ Meditationes, ac Doctrinam Chri-

V. *Trid. Seſſ. 23. de* Reformat. *cap. 11.*

VI. *Nerius in Syn. cap. 12.*

Chriſtianam Eminentiſſimi Bellarmini.

V I I. A Subdiaconis, Diaconiſque majorum & minorum Ordinum differentia quæratur: an ſint in minoribus ordinibus probati: de voto Continentiæ: de Sacramentorum dogmate: & experimentum fiat in Divini Officii recitandi ratione.

V I I I. Ab iis demum, qui Sacerdotio inſigniri volunt, hæc ſigillatim requirantur: an piè, & fideliter in anteactis Miniſteriis ſe geſſerint: an ſpectata pietate, & caſtis moribus: an præclara poſſint bonorum operum exempla, ac vitæ documenta ab ipſis expectari. Quid Sacrificium incruentum: quinam illius effectus: quæ partes ejusdem: quæ in offerendo requirantur: ubi, & quando id fieri non liceat: quæ poſſint aliquando dubia incidere. Verbo: de illis omnibus, quæ Nobis, Noſtriſque Conſultoribus neceſſaria videbuntur, fiat experimentum.

I X. Ad omnes evitandas fallacias, artes, & ſimulationes in atteſtatione perceptionis fructuum Patrimonii aſſignati; volumus, ut in poſterum Fides illorum ſit vallata, & firmata a dignioribus Viris, & maximè a Parocho; cujus erit in Ordinandorum denunciationibus addere materna lingua titulum, quo quis ordinatur; ſcilicet, *Se vi ſia alcuno del Popolo, il quaſapeſse, che il Patrimonio fondato in quell'Oli-*

veto, o Vigna di N. N. promoſſo a gl' Ordini Sacri, non appartiene a detto Ordinando, o a quelli che l' han donato: che non ſia reale, ma fittizio: e che ſia con peſo; ſappia dover tutto rivelare ſotto pena di ſcommunica lata ſententiæ. Et ultrà prædictas denunciationes eorum notulæ in Eccleſiis affigantur, ut ſi Parochi aliquid ſcriverint, poſſint Noſtro Secretario aperire.

X. Patrimonium, ad cujus titulum Ordinandus

X.

Can. Neminem,

Can. Sanctorum, *diſt.* 70.

Trid. ſeſſ. 21. de Reformat. *cap.* 2.

Nepita in Syn. De Ordinibus ſuſcipiendis.

Conc. generale XI ſeu Lateranenſe III. ſub Alexandro III. Pontifice in Can. 5 aſtringit Epiſcopum, ut vitæ neceſſaria ſubminiſtret ei, quem ſinè ſufficiente Patrimonio, vel titulo ad Sacrum Ordinem promovit. *Refertur in cap.* Epiſcopus ſi aliquem, *& cap.* Non liceat, de præbend. *Gregorius Turonenſis lib.* 8. *hiſt. Franc. cap.* 20. *inquit.* Fauſtinianus, qui juſſu Gundobaldi Aquenſis urbis Epiſcopus ordinatus fuerat, ea conditione removetur, ut eum Bertrandus, Oreſtes, & Palladius, qui eum benedixerant, vicibus paſcerent, centenoſque ei aureos annis ſingulis miniſtrarent.

Innocentius Papa III. epiſt. 84. regeſto 15. *Epiſcopum Pictavienſem increpat, eo quod in eluſionem Canonis, quò ſine titulo, vel patrimonio Clericis ordinatis per Ordinatores, aut Præſentatores, aut Succeſſores eorum jubetur de victu provideri, jusjurandum recepiſſet ab Ordinandis, quod nullum vitæ ſubſidium ab ipſo unquam petituri eſſent.*

Idem epiſt. ad Zamorenſem Epiſcopum, *conſtituit, ut ordinator Epiſcopus ei, quem ordinatione ſine titulo conſecravit, ejuſque ſucceſſor compellatur de victu providere, donec titulum nanciſcatur. Habetur in cap.* Secundum Apoſtolum, de præbend.

nandus ex Canonum Decretis aſſumi debet, ſit annui redditus ducatorum viginti quatuor, juxtà hujus Eccleſiæ Praxim. Non ſit litibus obnoxium, aut oneri, ærique alieno, hypothecæ; vel alteri præpoſitum; Proindèque quicumque ſinè titulo, vel cum titulo inſufficienti, aut ficto, & ſimulato, vel donatione dolosè habita, cum pacto de non petendo, ſeu de reſtituendo, ad Sacros Ordines promoveantur, pœnam ſuſpenſionis incurrant, quæ nunquam relaxabitur, niſi de reali Patrimonio conſtiterit.

X I. Ordinandus ad titulum Patrimonii juret in Noſtra Curia, ſe illud neque in totum, neque in partem alienaturum, ceſſurum, obligaturum, ſeù prò eo aliud ſubrogaturum ſine Noſtro permiſſu, ſub pœna ſuſpenſionis.

X I I. Pęnas pariter arbitrio Noſtro lùent, qui atteſtationes, ſeù fides conficientes, animo gratum faciendi, aliave ex cauſa fuerint quidquam mentiti. Undè ſciant Sacriſtæ Cathedralis Eccleſiæ, quorum intereſt juratam facere fidem de obſequio præſtito, non ſufficere Noſtro Secretario generalibus teſtari verbis, Ordinandum vacaſſe officio ſerviendi; ſed debent exprimere, Quoties, Quid egerit, An laudabiliter & modeſtè, An ſe obſequentem Majoribus præſtiterit: aliter non admittetur.

Memi-

tores, ſi quidquam officiorum ſuorum intuitu antè, vel poſt diſcuſſionem, aut admiſſionem requiſitorum; ſive ipſum examen a promovendis directè, vel indirectè recipiant, pœnam ſuſpenſionis a Divinis tam recipientes, quàm dantes incurrant. Requiſita autem, quæ a quolibet Promovendo debeant repræſentari, ac ſine quibus neque ad Ordines, neque ad Examen admitti, ſequenti Paragrapho diſtinctè edicimus.

§. UNICUS.

Ordinandorum Requiſita enumerantur.

I. IN primitiva Eccleſia nemo ad Ordines promovebatur, quin ſimul aſcriberetur alicujus Eccleſiæ, aut Monaſterii Miniſterio. Ea Clerici ad certam Eccleſiam adſcriptio dicebatur Intitulatio, & ipſa Eccleſia Titulus. Poſtquàm vero per ordinationum multitudinem ea deſit Conſuetudo, tum demùm requiſivere Jura Patrimo-

I.

Conc. Generale XI. ſeu Lateranenſe III. ſub Alexandro III. Pontifice can. 5.

Conc. Chalcedonenſe can. 6. et legitur can. 1. et 2. diſt. 70.

Capitulare Caroli Magni lib. 1. cap. 25. Nullus, ait, abſolutè ordinetur, & ſine pronunciatione ſtabilitatis loci, ad quem ordinatur.

Trid. ſeſſ. 23. cap. 16.

trimonium. Inſtaurans porrò Tridentinum jura antiqua, prohibet quemquam ordinari, quin certæ Eccleſiæ Miniſterio aſcribatur; non tamen adſtringit, ut Eccleſiæ ſuppeditent ſtipendia Clericis illis adſcriptis, niſi ratione Beneficii. Nos eidem Sanctioni obſequentes fidem a Proſelytis Noſtris, qui non dum prima ſunt initiati Tonſura, requirimus de ſolertiori præſtita opera Eccleſiæ Noſtræ Cathedrali tàm Dominicis, & feſtis diebus, quàm aliis reſpectivè.

I I. Requirimus pariter in literis Fidem Matrimonii Parentum, ut legitimi appareant Natales: Baptiſmatis, ut de ætate conſtet: Confirmationis: Perquiſitionis Curiæ laicalis: Bonæ vitæ & morum: Studiorum frequentiæ: Exercitii Doctrinæ Chriſtianæ: Congregationis B. Mariæ Virginis: Delationis habitus Clericalis per ſex menſes: Publicationum in propria Parochia, & Cathedrali: ac denique Confeſſionis, & Communionis tàm in prima & tertia cujuslibet menſis Dominica, quàm in feſtivitatibus Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Beatæ Virginis Mariæ, & omnium Apoſtolorum.

Qui

I I.

Can. Non liceat, *diſt.* 92.

Trid. ſeſſ. 23. de Reformat. *cap.* 4.

Centinus in I. Syn. De Clericorum moribus, & Vita.

De Juliis in II. Syn. §. Clerici, & §. Sacrarum literarum.

Nerius cap. 12.

III. Qui minoribus Ordinibus inſigniri volunt, docebunt primam Tonſuram ſuſcepiſſe ex literis Collationis illius, cujus bullam infrà dies octo ſub pœnis arbitrio recipiant, ſicuti poſt cæterorum etiam Ordinum ſuſceptionem: Perquiſitionem Curiæ Epiſcopalis: & acceptis ordinibus Eccleſiæ Noſtræ Cathedrali, cui adſcripti ſunt, ſervitium præſtitiſſe, præter alia præſcripta prò Prima Tonſura.

IV. Subdiaconus Ordinem ſuſcepturus ſequentia diligenter exhibeat: Perquiſitionem Curiæ Epiſcopalis: Literas collationis ultimi Ordinis minoris: Fidem Baptiſmi, ut conſtet de anno vigeſimo ſecundo incepto: Denunciationum tàm in propria, quàm in Cathedrali Parochia: Frequentiæ Sacramentorum: Bonæ vitæ, & morum: Cantus Gregoriani, & Cæremoniarum: Explicationis Cathechiſmi, & Doctrinæ Chriſtianæ: Inſtitutionis Philoſophiæ, vel Theologiæ: Tituli ſive Beneficii, ſive Patrimonii, Miniſterii in Divinis, & Exercitiorum Spiritua-

N lium

IV.

Innoc. XI. 1. Decem. 1692.

Clemens XI. 1 Febr. 1710.

Nerius cap. 4.

Primis Eccleſiæ ſeculis provectior ad Diaconatum, & Sacerdotium ætas exigebatur, viginti quinque annorum ad Diaconatum, & triginta ad Sacerdotium; ſic enim definiunt Synodi quartæ Toletanæ canon 19. & antiquioris Synodi Agathenſis canon. 17. & his multò vetuſtioris Neocaſarenſis canon. 11.

lium D.Patriarchæ Ignatii per decem dies.

V. Prò Diaconatus Ordine Fides Baptiſmi requiritur, ut conſtet de anno vigeſimo tertio incepto: Collationis Subdiaconatus: Perquiſitionis Curiæ Epiſcopalis: Publicationum tàm in propria, quàm in Cathedrali Parochia: Sacramentorum frequentiæ: Exercitii Ordinis per ſe, & non per alios præſtiti in Noſtra Cathedrali menſibus deputatis: Perceptionis fructuum Patrimonii: aliorumque prò Subdiaconatu ſuprà requiſitorum.

VI. Ad Angelicam Sacerdotii dignitatem aſcenſurus Fidem Baptiſmi afferat, ut conſtet de anno vigeſimo quinto incepto: Fidem etiam præbeat, ſuorum anteà ſuſceptorum per ſe, & non per alios obiiſſe Ordinum munera, maximè præcedentis in Noſtra Cathedrali, præter alia ſupradicta *num.* 4. *et* 5.

CA-

VI.

Poteſt proprius Epiſcopus, non tamen citra juſtam, & urgentem cauſam, diſpenſare in interſtitiis, ut docet Trid. ſeſſ. 22. De reformat.*cap.* 11. 12. 13, & 14.

CAPVT XI.

De Sacramento Matrimonii.

I. MAtrimonii Sacramentum ſignum eſt conjunctionis Chriſti, & Eccleſiæ ſecundum Apoſtolum dicentem: *Sacramentum hoc magnum eſt: Ego autem dico in Chriſto, et in Eccleſia*. Cauſa efficiens regulariter eſt mutuus conſenſus per verba de præſenti expreſſus. Aſſignatur autem triplex bonum Matrimonii: Primum eſt Proles ſuſcipienda, & educanda ad cultum Dei; Secundum, Fides, quam unus conjugum alteri ſervare debet; Tertium, Indiviſibilitas Matrimonii propter hoc, quod ſignificat indiviſibilem conjunctionem Chriſti, & Eccleſiæ: Quamvis autem ex cauſa fornicationis liceat tori ſeparationem facere, non tamen aliud matrimonium contrahere fas eſt, cum illius vinculum, legitimè contracti, perpetuum ſit. Ut igitur ejus dignitatem fideles agnoſcant, & quæ ad illius pertinent officium, inviolatè obſervent, ſequentibus regulis tùm ex Tridentino depromptis, tùm ex Noſtris Prædeceſſoribus, ad Sacramentum hoc ſuſcipiendum, ac celebrandum ſpectantia obſervari mandamus.

II. Præcedant omninò Matrimonium contrahendum in faciem Eccleſiæ Denunciationes tres ad præſcriptum Sacrorum Canonum, & in populi conventu publicentur a Parocho inter Miſſarum ſolemnia diebus feſtis non conſequentibus, ne Nuptiæ a canonicè impeditis celebrentur: Denunciatorum nomina, cognomina, Patria, & Parochia deſcribantur in tabella valvis Eccleſiæ affixa. Quod ſi fortè impedimentum aliquod, etiam dubium, deferatur, deſiſtat Parochus a denunciationibus, ſi qua ſuperſit adhuc facienda, & Nos, vel Noſtrum Vicarium certiorem faciat.

III. Sponſis diverſo in domicilio degentibus, in utraque Parochia fiant denunciationes, & utriuſque Parochi illarum teſtimonium, vel impe-

II.

Conc.Generale XII., *quod eſt Lateranenſe* IV. *ſub Pontifice Innoc.III.can.*5.

Cap. Cum intrà, De Sponſal.

*Cap.*1.*& finali*, De Cland. Deſponſ.

*Trid.Seſſ.*24. De Reformat. Matr.*cap.*1.

*Rit.Rom.in Rubr.*De Matr.

Cap. Cum inhibitio, De Clandeſt.Deſponſ.

*Aſprella fol.*3.*num.*29.

Quintius fol 3.*num* 17.

*Nerius cap.*4.

Nepita hoc tit.

III.

Syn. Diœc. Emin. Cantelm. *num.* 8. *ex Rit. Roman.* §. Si verò.

*Conc.Prov.S.Caroli lib.*4. *tit.* 1.*cap.*5.

*S.C.Inquiſ.*17.*Sept.*1661.

*Aſprella loc.cit.n.*30.

*Centinus in II.Syn.c.*5,

Nerius loc.cit.

impedimentorum defectus exhibeant. Verùm ſi Sponſi exteri ſint, vel diù a Diœceſi abſuerint, nullatenus habeantur a Parocho denunciationes, niſi diſcuſſis anteà per Noſtram Curiam ſtatus liberi documentis, ſervata forma Inſtructionis, & S. C. Univerſalis Inquiſitionis.

I V. Nunquam proclametur in Eccleſia Matrimonium, niſi poſt diligenter exploratam a Parocho utriuſque Sponſi voluntatem inter ſe contrahendi, & mutuam præſtandi conſenſus libertatem. Cautè verò in hujuſmodi perſcrtuatione ſe gerat; neque Teſtes, neque Sponſus uterque ſint præſentes; & ſolummodò interroget, An velint denunciationes fieri de Matrimonio contrahendo.

V. Ut aliàs Synodali Decreto ſtatutum reperitur prò decenti Ritu hujus Sacramenti, denuò prohibemus ſub pœna Parochis imponenda, ne illud in privatis ædibus celebretur. Moneantur pariter

I V.

Rit. Rom §. Hos autem.

Conc. Prov. S. Car. loc. cit.

Cap. Cum inhibitio, De Cland. deſp.

V.

Ad mentem Trid. Seſſ. 7. De Sacr. in genere.

Syn. Prov. Emin. Cantelmi pag 138.

I. Syn. Emin. Philamarini 1642. *decr.* 3.

II. Syn. Ejusdem 1644. *decr.* 2. *hoc tit.*

VII. Ejusdem 1662. *Decr.* 5.

Asprella loc. cit. num. 30.

Gallus, & de Iuliis hoc tit.

Nerius cap. 4.

pariter contrahere volentes; ne ipſius gratia ſe indignos reddant, ſed religioſa animi præparatione, Pœnitentia & Euchariſtia ſanctificati, ut uberiores mereantur fructus, ad illud accedant.

V I. Quia ſolet ſæpius evenire, poſt denunciationes illis tribus feſtivis diebus proclamatas non illicò Matrimonium in faciem Eccleſiæ celebrari; ideò Parochis mandamus ſub pœnis Noſtro arbitrio ſtatuendis, ut, ſi elapſus ſit menſis a die poſtremæ publicationis, & Matrimonium contractum non fuerit, non audeant eidem intereſſe, niſi denunciationes repetantur, vel aliud Nos cenſuerimus.

V I I. Nullimodè ad contrahendum Matrimonium admittantur ignorantes Fidei rudimenta, Symbolum videlicet, Decalogum, Eccleſiæ Præcepta, Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, & ſeptem Sacramenta; ſed ſi quos Parochi prædictorum inſcios invenerint, ſtudeant diligenter inſtruere: cum ad ipſos pertineat ex Triden-

V I.

*Rit.Rom.§.*Si verò.

Conc.Mediol.III. S. Caroli hoc tit.

*Asprella loc.c.num.*33.

Ill. Syn. Emin. Philamarini 1646. *Decr.*6.

V I I.

Conc.Mediol.S.Caroli V. par. 3. *hoc tit. & in Inſtruct.Matr. ejuſdem S Caroli tit.*De Paroc. diligentia.

*Trid.ſeſſ.*24 de Refor. Matr. *cap.* 1.

Syn.Prov.Surr.hoc tit.

Tridentini præſcripto Populos eorum curæ concreditos inſtituere de Sacramenti hujus gravitate, & effectibus; aliàs, qui hæc neglexerint, ſeveriores pœnas Noſtro arbitrio infligendas ſe ſe ſubituros intelligant.

V I I I. Meminerint Parochi, a prima Dominica Adventus uſque ad Epiphaniæ diem, & a feria quarta Cinerum uſque ad Octavam Paſchatis incluſivè prohibitas eſſe Nuptiarum ſolemnitates, uti etiam eaſdem benedicere, Sponſamque cum ſonitu, choreis, & cantu traducere; aliter exequentes pœnis Noſtro arbitrio juxtà Prædeceſſorum Noſtrorum ſtatuta punientur.

I X. Vt aliquorum petulantia coerceatur, qui antè Sponſalium, ac Matrimonii celebrationem audent carnali inter ſe copula cognoſci: ut etiam proximo Animarum periculo, gravique aliorum offenſioni conſulatur, Mandamus ſub

V I I I.

Conc: Laodicenum ſub Liberii Pontificatu, et Iuliani Imperio can. 52. et 53. vetat per Quadrageſimam Nuptias celebrari, et a Nuptiis ſaltationes et choreas; quia non eſt conveniens publica lætitia cum luctu et pænitentia. Solùm permittit modeſta convivia, cùm Chriſtus Dominus noſter interfuerit convivio Nuptiarum in Cana Galilææ.

I X.

Rit. Rom. §. Moneat Parochus.

Aſprella num. 66.

Centinus in II. Syn. cap. 5.

Gallus hoc tit.

De Iuliis cap. 12.

ſub pœnā excommunicationis, cujus abſolutionem Nobis reſervamus, tàm reſpectu ipſorum, quàm Conſanguineorum, ne ſub ſimulato, vel etiam vero Nuptias paciſcendi prætextu Sponſus ſive ſimulatus, ſive verus cohabitationem in mulieris domo, vel pernoctationem, etiam unica tantum vice, vel mulier in Domo viri perficiat. Quia verò iſtiuſmodi abuſus latè per Diœceſim graſſatur, Parochis injungimus, ut prò ſua prudentia, & pietatis officio ſtudeant liberiorem hanc peccandi libidinem profligare, ſalubriter admonendo, ut hujus Decreti obſervantiam omnes non omittant, & quantociùs poſſint, per verba de præſenti Matrimonium contrahant.

X. Cum nullum maleficium ſit hodiè frequentius illo Ligaminis, adeò ut vix audeat quiſque clara luce Matrimonii ſolemnia celebrare, cum nonnulli quibuſdam verbis, & ligulis Conjugum votis illudant. Quod maleficii genus ut eradamus, & ultionem divinam ab hac Noſtra tàm dilecta Civitate relegemus, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrenda, cujus abſolutionem Nobis reſervamus, ſeriò interdicimus,

X.
Can. Per ſcortiarios 23. *qu.* 13.

Palma num. 15.
Aſprella num. 74.

mus, ne committatur, aut procuretur, aut perſuadeatur, aut conſulatur; præter alias pœnas indictas a Greg. XV. in Conſt. quæ incipit, *Omnipotentis Dei.*

X I. Qui ſinè legitimis, ac debitis denunciationibus, & ſolemnitatibus a Sacroſancta Tridentina Synodo præſcriptis, vel cum inobſervantia Ritus Noſtræ Curiæ, & ſi coram Parocho ſimulatè accerſito, ſive fraudulenter, ac violenter adducto Matrimonium per verba de præſenti inter ſe contrahere præſumpſerint tàm Viri, quàm Mulieres, eiſdemque auxilium, vel conſilium præbentes, ſint ipſo jure excommu-

O nica-

X I.

Trid. loc. cit.

Cap. Cum inhibitio, de cland. Deſponſ.

Palma num. 14.

Nepita hoc tit.

Aſprella num. 72.

Si autem in præſentia Parochi inviti Matrimonium contrahatur, valet; non enim exigit Sacra Synodus conſenſum, ſed ſolam præſentiam Parochi, & teſtium, ut per hæc obvietur matrimoniis furtivis & clandeſtinis. Id confirmatur per legem Coram Titio ff. de verbor. ſignif. *ubi juſſus aliquid facere coram Titio, declaratur conditionem adim, leviſſe, ſi Titio præſente & ſciente fecerit, licet invito, & diſſentiente. Et in hoc ſummiſtæ conſentiunt. Sanchez* de matrim. diſp. 19. *Filliucius* tract. 10. cap. 6. num. 225. & 226. *Conink* diſp. 27. dub. 4 concluſ. 3. *addens hanc eſſe communem Doctorum ſententiam. Fagnanus quoque* In cap. Quod nobis, De clandeſt. deſponſ. num. 48. & ſequentibus *iſtud idem alia ratione confirmat, eo quod Parochus non ſit hujus Sacramenti miniſter: quo caſu ejus requireretur conſenſus; ſed ſolùm teſtis præcipuus, ac neceſſarius, ad quod ſufficit ſola per ſui præſentiam notitia; citatque his conformem* Congregationis *Cardinalium deciſionem.*

cerdoti, cujus curæ erit Eccleſia, illicò Nobis reſiſtentia, & contumacia referatur.

I V. In quavis Eccleſia, præſertim dum divina celebrantur Officia, vel expoſitum adoratur Sanctiſſimum Sacramentum, prohibemus juxtà Decretum Alexandri VIII. immoderatas confabulationes, ſolutos riſus, deambulationes indecoras, omneſque alios indignos actus, qui Domum Orationis dedecent. Nec non actus judiciales, & contractus quoslibet, qui in ipſa fierent, infirmamus, præter alias pœnas Noſtro arbitrio infligendas.

V. Sub pœna excommunicationis latæ ſententiæ

I V.

Conc.Generale XIV. *& Lugdunenſe II.ſub Gregorio X.can.* 25. *providet Eccleſiarum venerationi, et prohibet intrà eas univerſitatum, et ſocietatum quarumlibet concilia, conciones, et publica parlamenta. Vetat inſuper confabulationes quaſcumque, atque in eis, nec non in cæmeteriis, negotiationes, nundinas, & cujuſcumque fori tumultus, omneſque judiciorum ſecularium ſtrepitus. Statuit demum, ut proceſſus Secularium Judicum, et Sententiæ iiſdem in locis prolatæ careant omni robore. Legitur verò in cap.* Decet de Immun. Eccleſ.*in 6.Domum quippè Domini decet ſanctitudo.Pſal.* 92.*Eſt namque Domus Orationis.* Deut. 14.Iſaiæ 15.Ierem. 7. *Ideòque etiam verberibus de Templi porticu negotiatores Chriſtus exegit.* Matth.21.

V.

*Cap.*Decet de Immun.Eccleſ. *in* 6.

*Trid.Seſſ.*22.*Decr.*De Obſer. & evit.in Celebr.Miſſ.

*Can.*Eccleſiis, de Conſ. *diſt.* 1. *Cap.* Propoſuiſti, *et fin.* de Conſecr.Eccleſ.vel alt.*Can.* Diffinivit 17 *quæſt*.4. *Pius V. conſt. cit.*

Nerius loc.cit.

Nepita De Rever. deb. locis Sacris.

PARS SECUNDA.

De Rebus, ac Muneribus Eccleſiaſticis.

NON minus Nobilis, quàm extremus Dux Judaici exercitus Judas Machabæus (*a*), videns profanatum Templum, atque conſpurcatum: Occupaverat enim illud Antiochus, ac ita perdiderat, ut in atriis virgulta nata eſſent aſperiora, ultrà quàm in ſaltibus, & montibus inviis naſci ſolent: id, inquam, videns factum, elegit Sacerdotes, habentes voluntatem Legis Dei, ut coacti id ſedulò mundarent. Quotannis etiam deſignato die ſolemnitatem encæniorum ſummo cum honore agebant, quam Chriſtus ſua præſentia decoravit, quemadmodum in Evangelio S.Joannis (*b*) reconditum habemus. Proptereà Nos præſentibus monitis quammaximè commendamus tunc debitam Eccleſiis ſanctitatem, tùm Sanctiſſimis Miniſteriis, quæ in eiſdem ad Divinæ

(a) 1.*Machi.* | (b) *Joan.*10.

næ Maieſtatis honorem exercentur, veneratio nem; imò maiori, quo debet, cultu venera & adimpleri omnia & ſingula exhortamur.

CAPUT I.

De Sacroſanctis Eccleſiis.

I. TEmpla, quæ Domus Dei ſunt, ac Cœli portæ, cum in Altiſſimi, ac Sanctorum ejus venerationem ſint electa, & fundata, Religioſo, ac ſublimi debent decore effulgere; ut Divinæ Beneficentiæ dona in illis abundantiùs poſſint Fideles impetrare, in quibus ſpeciali ritu ſuum ineffabile Nomen voluit ſibi Dominus conſecrari. Vt igitur nihil Æternæ Majeſtatis læſivum in Domo Dei reperiatur, ſequentibus ſtatutis Eccleſiarum decori conſulere adnitemur.

II. Nullus audeat Eccleſias, Oratoria publica

II.

VII. Synodus Oecumenica, quæ eſt Nicæna II. can. 7. Perſonarum Monaſticarum frequentem illo ſeculo abuſum reprobat, quæ cum in Monaſteriis propriis ſubeſſe nolint, nova conſtruere aggrediuntur, quibus præficiantur. Prætereà inhibet Epiſcopis, ne novas Eccleſias, aut Oratoria extrui permittant, niſi ſuppetant, quæ ad perfectam fundationem ſufficere poſſint.

Can. Eccleſiæ, vel Altaria.
Can. Placuit *diſt.* 1.
Can. Nemo, *Can.* Eccleſias pro

nicati. Si quis verò Parochus, aliuſve legitimus Miniſter præfatis modis contracto malitioſè, vel ex ſupina negligentia adſtiterit, pœna ducatorum centum a Noſtris Prædeceſſoribus ſtatuta plecti volumus, præter alias graviores arbitrio Noſtro reſervatas, & in Eccleſiæ ſubſidium applicandas.

XII. Tridentini veſtigiis inhærentes hortamur Conjuges minimè in eadem domo habitare, nec Matrimonium conſummare, niſi vel ipſo die ſolemnitatis ejuſdem, vel alio quopiam (non tamen ultrà menſem) benedictionem Sacerdotalem in Templo a proprio tantùm Parocho ſuſceperint; modò fœmina non dum ſit benedicta. Quod ſi quis alius Presbyter ſine Parochi facultate benedicere auſus fuerit, pœnis a jure ſtatutis ſe mulctandum ſciat.

XIII. Ut illorum impudentiſſimum ſcelus profligemus, qui ſoluti concubinas habere, & conjugati in eodem damnationis ſtatu vivere non verentur, etiam de ſpeciali Tridentinæ Synodi diſpoſitione, & veſtigiis Prædeceſſorum Noſtro-

---

XII.

Trid.loc.c.

Can. Aliter 30.*qu*.6.

*Can.*Sponſus *diſt.*23.

*Cer. Ẽ nis decr.*11.

Nerius de Iuribus Parochorum, §.Promiſſa.

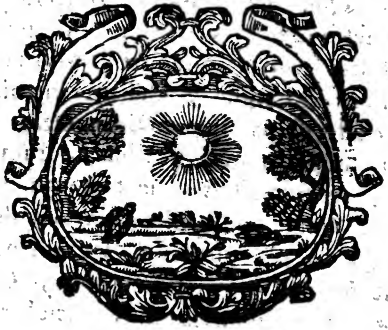
XIII.

*Can.*Is qui *diſt.*34.

*Trid.Seſſ.*24.De Refor.Matr. *cap.*8.

*Syn.Prov.Neap.cap.*40.

Noſtrorum inhærentes , ſi trina monitione præmiſſa ſe ſe a mutua conſuetudine non ſejunxerint, excommunicationis ſententia volumus eos compeſci ; & niſi Nobis de omnimoda ſeparatione plenè conſtiterit , abſolutionis beneficium nullatenus impertiemur . Quòd ſi per annum , cenſuris neglectis , in præfato concubinatu permanſerint , prò criminis qualitate contra eos , etiam ut quaſi de hæreſi ſuſpectos , procedemus .

introire, aut ad ſummum aſſiſtere tecto capite cum biretis albis, vel alius coloris.

V I I. Nemini liceat novas non benedictas Campanas in Sacris Turribus collocare, ſub pœna interdicti Eccleſiæ. Eædem, cum ſint benedictæ, Eccleſiaſticis tantùm functionidus dicatæ, & pulſandæ ſint ad convocandum populum prò cultu divino, vel ad excitandum, ut oret, neutiquam ad profanum uſum adhibeantur; Ideò congruis horis prò Deipara ſalutanda pulſentur in Aurora, Meridie, & poſt Solis occaſum ad Indulgentias lucrandas, juxtà Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti Papæ XIII.: Prò defunctis etiam circà primam noctis: viceſima prima cujuslibet feriæ ſextæ cum triginta ictibus ad memoriam Dominicæ Paſſionis: aliiſque ſacris neceſſitatibus.

V I I I. Claves Eccleſiarum, & Campanilium in poſterum detineantur ſolùm a Perſonis Eccleſiaſticis, a quibus lampades antè Sanctiſſimum Sacramentum accendantur, & veſtes, ac ſacra ſuppellectilia cuſtodiantur, & tracten-

P

V I I.

Pontif. Rom. par. 2. *tit.* de Reconc. Eccleſ. *Et in Rubr. de* Bened. Camp.

Nerius loc. cit.

Nepita de Parochis.

S. Rit. Con. in Aprutinenſi 5. *Jul.* 1614.

V I I I.

Can. Sancta, *Can.* Veſtimenta de Conſ. diſt. 7.

tractentur, ſub pœnis arbitrio!

I X. In nullis Eccleſiis, aut Oratoriis publicè exponatur Sanctiſſima Euchariſtia, niſi expreſſa Noſtra, vel Noſtri Vicarii Generalis licentia præceſſerit, neque ex publica cauſa, niſi a Nobis approbanda, prò ut etiam Regularibus prohibitum eſt ex decreto Sac.Rit.Congregationis in Neapolitana ſub die 17. Auguſti 1630. Ne ex nimia frequentia, & quacumque levi cauſa id fieri contingat cum exiguo populi conventu.

X. Feria V. in Cena Domini Sepulcrum, ubi reponitur Sanctiſſimum Sacramentum, clavi obſeretur, quæ detineatur per Sacerdotem in craſtinum celebraturum, vel per Curatum juxtà diſpoſitionem ceremonialis Romani ſub pœnis

I X.

S. R.C.in Neapolitana 24.Iulij 1659.& S.C.C. in Neapolitana 17. Aug. 1631. tenore ſequenti; Sacra Rituum Congregatio ſæpius cenſuit, non licere Regularibus, etiam in eorum propriis Eccleſiis Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum publicè adorandum exponere, niſi ex cauſa publica, quæ probata ſit ab Ordinario; ex cauſa autem privata poſſe, dummodo Sanctiſſimum Sacramentum è Tabernaculo non extrahatur, & ſit velatum, ità ut ipſa Sacra Hoſtia videri non poſſit.

Syn.Neap.Emin.Cantelmi par. 1.cap.4 num.24.

Nepita De Cultu Eccleſiarum.

X.

S.Rit.Con.15.Dec.1632.
In Hiſpal.28.Mar.1637.
In Calagur.13.Sept.1642.
Nepita loc.cit.

pœnis arbitrio ; & ſub eiſdem pœnis Sepulcrum in dicta feria V. conſtruatur ab eo , ad quem ſpectat , in qualibet Eccleſia hujus Civitatis , & Diœceſis , in qua aſſervari ſolet Sanctiſſimum Sacramentum.

X I. Eccleſiaſtici ſive Seculares ; ſive Regulares tàm in Eccleſiis , quàm in Oratoriis ſine Noſtra facultate , & coràm Nobis anteà præſentati , neque prædicent ; neque ſermocinentur ſub pœna excommunicationis quoad Noſtros ſubditos : quo ad Regulares verò interdicti Eccleſiæ , præter alias contentas in Tridentino *ſeſſ. 5. de refor. cap. 2. & ſeſſ. 14. cap. 4.*

X I I. Cappellani tàm perpetui , quam adventitii in Eccleſiis , ſive Cappellis , ubi Domini-

X I.

Conc. Vienneſe Generale XV.
Greg. XV. *conſt.* 18. Inſcrutabili.
Clemens X. *conſt.* 7. Superna.
Nerius cap. 6.

X I I.

Syn. Prov. Surr. De pertinentibus ad Miſſæ celebrationem.
Nerius cap. 5.
Ex Concil. Turonico II. in can. 18. dignum circà jejunia obſervatu invenitur , diebus jejuniorum Miſſam differri ſolitam ad horam octavam , quia hora nona, & non ante licebat in jejuniis extrà Quadrageſimam cibum capere . Incidebat autem nona in tertiam poſt meridiem horam. Quod verò attinet ad horam refectionis ſeu cœnæ per Quadrageſimam , ea differebatur in veſperam , quæ in horam a meridie ſextam incurrit . Meridies verò incurrebat in horam ſextam veterum. Quo factum eſt, ut quamvis hora cœnæ jejuniorum hodiernorum multum præ illo veteri ritu ſoleat anticipari , decantentur nihilominus veſpertinæ Preces per

minicales, & feſtivàs celebrant Miſſas; diebus Dominicis doceant Populum Feſta de præcepto, vigilias, & jejunia, ad quæ ex obligatione, vel conſuetudine tenemur, ſub pœna trium librarum ceræ piis uſibus applicandæ. Iidem animadvertant, cum eorum Eccleſiæ, aut Cappellæ interdicto ſubjaceant, Miſſas translatas celebrandas eſſe in Parochialibus reſpectivè Eccleſiis, non verò in aliis, neque alio die a conſtituto in fundatione;

XIII. Die Natalitia Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Reſurrectionis, Pentecoſtes, Corporis Domini

per Quadrageſimam ante refectionem, atque adeò ante meridiem, non autem in reliquis per annum jejuniis. Non veteres hora, quæ nobis eſt poſt meridiem ſexta, veſperas decantabant: indeque Quadrageſimalibus jejuniis ad refectionem, hoc eſt cœnam prodibant.

Id ſanè fatendum, ab aliquot ſeculis fervorem Chriſtianorum multum deferbuiſſe, ideoque Eccleſiam de priſtina diſciplinæ ſeveritate plurimum remiſiſſe, quatenus fideles in deteriora lapſi ejus diſtrictionis jugum è propriis cervicibus excuſſiſſent, ſi pia Mater eos voluiſſet ad hoc adigere, quod melius & animabus curandis ſalubrius fuiſſet. Hinc peſſum iverunt publica antiquorum pœnitentia, & Canonum adversùs peccatores præſcripta pænalia: hinc jejuniorum miræ relaxationes, tùm horam præſcriptam longè anticipandò, tum commeſſationem antea prohibitam jejuniis interſerendò, tum xerophagias, id eſt ex can. Lodiceno 50. ſiccos cibos, circa eduliorum, & potus ſubſtantiam ferè omninò abolendo. Hæc de jejuniis antiquis; conſulant noviora moderni.

XIII.

Centinus in II. Syn. §. Diebus iis.

Gallus De Benedict., & Miſſis.

Domini, Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, & D. Cataldi præcipui hujus Civitatis Patroni, in quibus ſolemniter ex Noſtri Paſtoralis muneris debito celebrare debemus, mandamus Cappellanis hujus Cathedralis Parochiæ, ut tantum in ipſa Miſſæ Sacroſanctum peragant Myſterium, ſub pœna trium librarum ceræ, moderantes eam interdicti, & aliam arbitrariam. Si verò aliqui prò neceſſitate aliud arbitrentur, Nobis, vel Noſtro Vicario Generali conſilium ſincere exponant.

C A P V T II.

De Celebratione Miſſarum.

I. MUlta, & gravia prò Sacroſancto Miſſæ Sacrificio ſancivit Synodus Tridentina; Etenim cum in quibusdam adminiſtrandis nonnulla eſſent, quæ non ritè omninò, ac rectè ſervarentur, accuratiſſimè curavit, ut purè illa, & caſtè, atque ex more, inſtitutoque majorum tractarentur. Ità omnem ſuperſtitionem, omnem quæſtum, omnem irreverentiam a Divina Miſſarum celebratione abſtulit: vagis, ignotis

I. *Trid. ſeſſ. 22. cap. 1. & ſeq.*

tis, & criminoſis Sacerdotibus Santum hoc offerre Sacrificium interdixit: Rei hujus ſacratiſſimæ uſum a privatis Domibus, & profanis in ſacra, & religioſa loca revocavit: molliores cantus, & ſymphonias, deambulationes, colloquia, negotiationes a Templo Domini ſubmovit; ut in omnibus Sacerdotem alium ſecundum ordinem Melchiſedech, Dominum Noſtrum Jeſum Chriſtum, imbecillitate Levitici Sacerdotii deſtituta, adamuſſim imitemur: Ad hoc igitur Sacrificium, in quo Sanctiſſimo Chriſti Sanguine, Almique Corporis membris paſcitur Sacerdos, debita religione accedamus

II. Non ſinè animi Noſtri dolore audivimus, nonnullos Sacerdotes tàm curſim Myſterium iſtud conſummare, ut perſæpè horæ quadrantem non attingant, & Sacras cæremonias vel liberè omittant, vel indecorè penetrent, ſive involvant. Tantam Nos irriverentiam extirpare volente commendamus omnibus, & ſingulis, ut Rubricas Miſſalis Romani ad unguem obſervent, verba moderatè, & intelligibili voce proferant, atque ea, qua decet, animi corporiſque compoſitione Sacri-

II.
Trid. ſeſſ. 22. Decr. De Obſer. & vit. in celebr. Miſſ.
S. Pius v. conſt. Quoprimum *pridie Idus Jul.* 1570.

Syn. Prov. Surr. De pertinentibus ad celebr. Miſſ.
Aſprella num. 39.
Nerius cap. 7.

Sacrificium conficiant. Qui ſecùs egerit, utpotè Sacerdotali indignus Miniſterio prò Noſtro arbitrio ab ordinis exercitio ſuſpendetur.

III. Ad tenorem literarum S. C. Sancti Officii ſub die 11. Augusti 1649. nullatenus admittantur ad Miſſæ celebrationem Sacerdotes exteri, vagi, peregrini, & ignoti, niſi de Noſtra, vel Noſtri Vicarii Generalis facultate; & quo ad Seculares, niſi anteà cognitis eorum Dimiſſorialibus, quæ ſi fuerint nimis obſoletæ, corroborentur per fidem Ordinarii loci, ubi aliquo permanſerint temporis intervallo: quo ad Regulares verò, præſentatis anteà ſuorum Superiorum

III.

Cap. Extraneo, cum duobus ſeq.

Cap. Tuæ Fraternitatis, de Cler. peregr.

Syn. Prov. Surr. loc. cit.

Aſprella num. 40.

Centinus in II. Syn. cap. 2.

De Iuliis cap. 17.

Nerius loc. c. & cap. 7.

Sine literis dimiſſoriis, a proprio Epiſcopo obtentis nullus Clericus ab alio poteſt ordinari, juxtà Concilii Sardicenſis canones 18. & 19. Quinimò neque jam ſuſceptos Ordines alibi exercere, juxtà Apoſtolorum canones 15. & 16. Neque ipſis fas eſt Epiſcopis longiùs peregrinari, vel in Aulam proficiſci abſque dimiſſoriis Metropolitani ſui, vel Provincialis Synodi, juxtà Sardicenſis canonis 8. præſcriptum Zoſimus Pap. in epiſt. ad Epiſcopos Galliæ, *injungit omnibus Romam ex Gallia profectuvis Epiſcopis, ut formatas ab Arelatenſi Epiſcopo accipant. Et can.* 28. Epiſcopi trans mare non proficiſcantur, niſi conſulto primæ Sedis Epiſcopo ſuæ cujuſque Provinciæ, ut ab eo præcipuè ſumere poſſint formatam, *ideſt Canonicam Literam; & juxtà Zonaram ad can. 23. & Balſamonem ad can. 26. Carthaginenſes, ſive Africanos, Literam dimiſſoriam.*

periorum obedientiæ literis, ſub pœna interdicti Eccleſiæ, in qua fuerit celebratum, moderata pœna ſuſpenſionis a Divinis ipſo facto addicta Parochis, & Sacriſtis; qui tamen ſi permiſerint citrà præfatam cautionem, ac veſtem talarem tàm Exteros, quàm ſubditos celebrare, ſex ducatorum pœna mulctabuntur.

IV. Eidem pœnæ ſubjaceant, ſi id etiam illis Sacerdotibus permittant, qui licet Noſtræ Juriſdictioni non ſint ſubjecti, poſſident tamen hìc Bona ſtabilia, ſeù domicilium habent, & majori anni parte, ſive æſtivo tempore in hac Civitate commorantur. Sed ſi celebrare non ſubditi in Cappellis, Sacriſtà carentibus, præſumpſerint ſinè Noſtra, vel Noſtri Vicarii Generalis facultate, & habitu talari, juxtà Literas Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti Papæ XIII., pœnæ ducatorum ſex piis uſibus applicandæ ſubjacebunt prò qualibet tranſgreſſione.

V. Vt autem manifeſtò appareat Celebrantium

IV.

Ad Miſſal. Rom. in Rubr. tit. De Præpar. Sacerd.

Trid ſeſſ. 13. *cap.* 7 *& can.* 11.

V.

Ex lit. S. C.C. de mand. Alex. VIII. *die* 15. *Dec.* 1663.

Syn. Emin. Cantelmi num. 16. *hoc tit.* Conc. Prov. Neapolitanum *cap.* 24. *num.* 13.

tium Pietas, ac fidelitas, ſit in qualibet Sacriſtia duplex liber, in quorum altero Miſſæ perpetuæ, in altero adventitiæ adnotentur, adjunctis onere, die, in quo Altari, ac Nominibus eorum, pro quibus ſint celebrandæ. Si quis autem non dictam mendaciter ibi adſcripſerit, vel falſam fidem, etiam privatam, de ſatisfactione fecerit ſuſpenſionem ipſo facto incurrat.

V I. Beneficiati, & Cappellani, qui ad onera Miſſarum tenentur, illas non alibi celebrent, niſi in Eccleſiis, & Altaribus, in quibus a Fundatore, & Benefactore præſcriptas habuerint, quocumque prætextu, etiam neceſſitatis alterius Eccleſiæ, vel conſuetudinis loci. Aliter exequentes ſine efficaci ratione a Nobis probanda ex Fundationis inſtrumento, ſciant prædictis non ſatisfacere oneribus, atque ad fructuum reſtitutionem teneri, veluti ſi illas minimè celebraſſent. Sciant pariter, nec ipſis licere prætextu diminutionis reddituum Miſſarum numerum a Fundatoribus, vel Prædeceſſoribus Noſtris firmatum diminuere; ſed tali eventu

Q ad

V I.
S.Con.Conc.4. Auguſt. 1624.
Conc.Prov.IV. S. Caroli par.2. hoc tit.
Syn.Emin. Cantelmi num. 18. *hoc tit.*
Nepita in Syn. de Celebrat. Miſſ.

ad Sanctam Sedem Apoſtolicam recurrendum eſſe.

V I I. Parochi Eccleſiarum, in quibus non poſſunt Sacriſtæ haberi, quolibet anno in fine menſis Novembris exhibeant Deputatis, vel Deputandis a Nobis prædictos libros ſatisfactionis Miſſarum, & onerum ſuper ipſarum adimplemento; qui viciſſim Deputati referant Nobis in ſolita Congregatione, ut quid fuerit expediens, provideatur.

V I I I. E Sacriſtia, in qua, ſi fieri poteſt, ſit locus ſegregatus prò genuflexorio, devota imagine, & tabella cum Precibus præparatoriis ad Sacrificium, nonniſi præcedente Miniſtro pedem efferat Sacerdos ad celebrandum, & ita vultu, atque inceſſu veſtibus indutus prodeat, ut ad tantum munus peragendum non ineptè incedere videatur. Singulis indumentis addictas numquam prætermittat Orationes, & Miſſam anteà perlegat, tùm prò Indulgentiis conſequendis, tùm ne ulla in Sacra actione

V I I.

Ex Conc. IV. S. Caroli par. 2. hoc tit.

Syn. Prov. Surr. loc. cit.

Girondus in Syn. §. Miſſarum.

Centinus in II. Syn §. Parochi.

Nerius loc. cit.

V I I I.

Syn. Prov. Surr. hoc tit.

Nepita loc. cit.

Centinus in II. Syn. cap. 12.

actione mora, vel hæſitatio contingat.

IX. Licet in Sancta Eccleſiarum Viſitatione, atque in ſingulis earum opportunè providere curavimus decori, ac munditiæ requiſitæ in Sacris veſtibus, & vaſibus prò Miſſæ miniſterio; præſenti tamen Decreto præcipimus, ut veſtes prò Sacrificii celebratione non ſint laceræ, attritæ, corroſæ, & contaminatæ, ſed integritatem, & honeſtatem, in omnibus exhibeant:

IX.

Can. Veſtimenta. *Can.* Ut Calix de Conſ. *diſt.* 1.

Cap. Relinqui, de Cuſtod. Euchar.

Syn. Emin. Cantelmi num. 14. *hoc tit.*

Conc. Triburienſe can 18. *ſancivit*: Vaſa in quibus ſacroſancta conficiuntur myſteria, calices ſunt & patenæ, de quibus Bonifacius martyr, & Epiſcopus interrogatus, ſi liceret in ligneis vaſculis Sacramenta conficere? reſpondit: Quondam Sacerdotes aurei ligneis vaſculis utebantur; nunc è contra lignei Sacerdotes aureis utuntur calicibus. *Zephirinus Papa patenis vitreis Miſſas celebrari conſtituit. Deindè Vrbanus I. omnia ſacri miniſterii vaſa fecit argentea. In hoc enim, ſicut in reliquo cultu, magis ac magis per incrementa temporum ſplendor ſuccrevit Eccleſiarum*: Statuimus, *inquit*, ut deinceps nullus Sacerdos Sacrum Myſterium Corporis, & Sanguinis Chriſti Domini in ligneis vaſculis ullo modo conficere præſumat. *Citatur in can.* Vaſa in quibus ſacroſancta, de Conſ. diſt. 1. *Hieronymus* epiſt. ad Ruſticum, *ſic teſtatur de contemporaneo ſibi Exuperio Toloſatium Epiſcopo*: Nihil illo ditius, qui Chriſti Corpus in caniſtro vimineo, & ſanguinem portat in vitro. *Deſumptus ex Conc. Remenſi ſub Carolo Magno Canon*, Ut Calix de Conſ. *diſt.* 1. *probibet uſum calicis vitrei ob materiæ fragilitatem. Et Cyprianus in vita Caſarii Arelatenſis inquit*. An non in vitro habetur ſanguis Chriſti?

Amictus, Mappæ, Pallæ, Corporalia; & Purificatoria nitida, ac dealbata: ac denique Calices, & Patenæ integræ, & deauratæ, ſub pœnis arbitrio.

X. Ad Sacrum Presbyratus Ordinem promotus non audeat primam Miſſam celebrare, niſi affatim de Cæremoniis edoctus a Viro deputando a Nobis; & quæ in Canone Secreta dicuntur, memoria teneat, ac præparationes in promptu habeat.

X I. Prima die non impedita poſt Commemorationem omnium Defunctorum in Noſtra Cathedrali Eccleſia fit Sacrum ſolemne prò Epiſcopis, Canonicis, & Sacerdotibus defunctis hujus Diœceſis, cui ſinguli prò mutua charitate intereſſe tenentur, etiam ad Officium decantandum in Choro, & Miſſam pro iiſdem celebrandam, quam in libro præparato conſcribant; ut ſuffragium, quod aliis præſtiterint, ipſis etiam in poſterum præſtetur.

X I I. In Cathedrali, vel Parochiali Eccleſia, ubi plures celebrantur Miſſæ, nullus regulariter

---

X.
Trid.ſeſſ.22.dec.cit.
Syn.Prov.Surr.lóc.cit.
Aſprella cap 5.
X I.
Girondus in Syn.5.Decet.
Centinus in II.Sy.cap.4.
De Juliis cap.5.
X I I.
Syn.Prov.Surr. loc.cit. & tit. de Offic.Sacris.
Centinus in II.Syn.cap.2.

lariter ad Altare celebraturus accedat, niſi propè finem Præcedentis; & Succeſſivè; ne Fideles ad longinguam locorum diſtantiam Sacrificio priventur. Quam ob cauſam pluries mandavimus in S. Viſitatione locali, & hac præſenti Conſtitutione firmamus, Miſſas ità diſtribui a Parochis, vel Sacriſtis, ut Sacerdos Beneficiatus, modò non ſit Canonicus, non Beneficiato præferatur; tunc ille aut Canonicus, aut Beneficiatus prior ad celebrandum accedat, deindè alter, ſub pœnis Noſtro arbitrio Sacriſtæ transgredienti: niſi Eccleſiæ neceſſitas, tempus, & populi multitudo in majoribus ſolemnitatibus aliud expoſtularet, præſertim die Natalia Domini Noſtri Jeſu Chriſti, cujus noctè non liceat Fidelibus, præcipuè Mulieribus Sacram Euchariſtiam miniſtrare.

XIII. Inhærentes Decretis S. Con. Conc. *De Celebratione Miſſarum* authoritate Urbani VIII. editis, aliiſque per Noſtros Prædeceſſores emanatis, prohibemus ſub pœna Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ Capitulis, & Collegiis, ne acce-

XIII.

S. C. C. ſub Vrbano VIII. conſt. 93. Cum ſæpè contingat. 21. *Jun* 1625.

Innocentius XII. *in Bulla* 23. *Jan.* 1697.

Centinus in II. Syn. cap. 4.

Nepita de Celebr. Miſſ.

acceptent onera Miſſarum perpetua ſine Noſtra, vel Noſtri Vicarii Generalis licentia in ſcriptis obtinenda, poſt quàm conſtiterit, poſſe Sacerdotes tàm novo oneri ſuſcipiendo, quàm antiquis ſuſceptis ſatisfacere, & quod redditus reſpondeant oneribus adjunctis ſecundum conſuetudinem Diœceſis, ne Defunctorum Animæ ex impoſſibili onerum implemento diſpendium patiantur, & Teſtatores intentione fruſtrentur.

X I V. Reductionem Miſſarum a Prædeceſſoribus Noſtris ad Carolenum cum dimidio prò qualibet Miſſa in Beneficiis erectis, atque erigendis auctam prò Eccleſiaſticis Noſtræ Diœceſis, prò Exteris ad carolenum unum confirmamus.

X V. Pluries obſervatum eſt, injuria amotos eſſe infrà annum Cappellanos a Magiſtris, & Patronis Eccleſiarum, & Cappellarum hujus Civitatis, & Diœceſis; Et quod animum Noſtrum intimo dolore affecit, fuiſſe Sacerdotes, qui in Cappellani præjudicium ſeſe ultrò obtulerint, ac ſtatutam actu inſervienti mercedem diminuerint. Nos cupientes iſtud avaritiæ genus evellere, odiique

X I V.
Girondus in Syn. §. Ex eadem.

X V.
Gallus in Syn. tit. de Cappellanis.

que fomitem extinguere, præcipimus nullos amoveri Cappellanos, niſi cum cauſa a Nobis diſcutienda, & per duos menſes antè anni finem; Sacerdotes verò ſeſe ultrò exhibentes cum diminutione ſtatutæ mercedis pœnis ad Noſtrum arbitrium, ſi conſtiterit, puniemus.

X V I. Cum in Sancta Eccleſiarum, ac Diœceſis Viſitatione audiverimus, oves proprio Parocho concreditas Miſſam diebus feſtivis audire in aliis Cappellis intrà limites Parochiæ, ita ut Verbo Dei, aliiſque Chriſtianis exercitiis, quæ ſingulis illis diebus ſumma animi Noſtri lætitià a Parochis fiunt, omninò deſtituantur, ac priventur; Ideò Conviſitatorum Noſtrorum conſenſu prohibuimus, & præſenti Conſtitutione prohibemus ſub pœna a Nobis imponenda, ut nullus Sacerdos in Cappellis tàm intra, quàm extra Parochialem Eccleſiam, & in Parochiæ Altaribus, dum concioni Populus intereſt, audeat celebrare antè Parochi Miſſam, quàm fieri mandamus poſt exactam horam ab ortu ſolis.

CA-

X V I.

S.C.Ep. 14.*Mai.* 1581.*Conc.Colon* III.*par.*2.*cap.*89 *Conc.Benev. an.*1693, *tit.*35, *cap.*6. *Conc.Prov.Neapol.* 1699.*tit.*2. *cap.*2. *Syn.Prov.Surr.loc.cit.*

CAPUT III.

De Divinis Officiis, & Choro.

I. CAnonici, qui & Fratres Noſtri vocantur, & Conſiliarii, in Clericorum albo primum ordinem, dignitatem, & gradum conſequuntur. Quocirca meminerint Concilii Lateranenſis V. ſub Leone X., & inter generalia decimi noni, ſeſſ. 9. ſtatuentis, quod ſi Choro addicti interfuerint quidem Choro, nec tamen recitaverint, quamvis ſtatuta loci, vel fundatio, vel conſuetudo id indulgeret, ſolamque requireret corporis præſentiam, mortalis delicti declarentur rei, & obligationi adſtricti fructus, ac diſtributiones reſtituant. Ideò ea omnia, quæ a Prædeceſſoribus Noſtris fuerint præſcripta, pertinentia quidem ad debitam divinorum Officiorum celebrationem, & Chori miniſterium, religiosè obſervent ſinguli, unà cum eis, quæ fuerunt a Nobis in Sancta Viſitatione locali demandata, & publicata, ut cœleſtis æmuli Hierarchiæ Sacrificium labiorum confitentium Domino indeſinenter Deo Noſtro conficiant.

II. Ut

I I. Vt Divinum Officium , quò laudes, grateſque Omnipotenti Deo perſolvuntur , non interiori tantùm , ſed exteriori etiam , ac ſenſibili cultu recitetur , mandamus , ut nullus ſive Canonicus , ſive Hebdomadarius abſque Ordinis ſui inſignibus Choro intereſſe præſumat ; aliter a Punctatore notetur.

I I I. Abſentes , niſi ex juſta cauſa , omninò punctentur a Punctatore electo prò tempore, qui juramentum præſtet de Officio ſuo fideliter, & accuratè exequendo, ad præſcriptum Concilii Tridentini ; quod ut nullo unquam prætextu omittatur, certiores fieri volumus in qualibet electione , an verè , & integrè illud Punctator electus præſtiterit. Si quis autem aliquando per impedimentum adeſſe nequiverit , in ſui defectum alium ſubſtituat Canonicum.

I V. Die Sanctiſſimi Corporis Chriſti Reverendus Archidiaconus Nobis abſentibus celebrabit,

R

I I.

Centinus in II.Syn.cap. I.

Gallus in Syn. De horis Canon.

I I I.

Trid.ſeſſ. 24. De Reformat. *cap.* 12.

S Pius V. Conſt. Suſceptæ 10. *Mai.* 1567. *prò Eccleſia Neapol.*

S C.Conc. 17. *Mar.* 1619.

S.R.C. 28. *Mai.* 1622. & 19. *Ian.* 1608. *in una Barenſi.* & 21. *Mar.* 1609. *in Piſaur.*

Gallus in Syn.loc.cit.

I V.

Centinus cap. 11.

bit, & in Supplicatione ſolemni Euchariſtiam deferet; Die verò Octava ejuſdem Feſtivitatis Reverendus Primicerius. Nobis autem præſentibus, ipſiusque ſolemnitatis die Sacramentum deferentibus, Reverendus Archidiaconus octavo die idem munus abſolvet.

V. Nullus, dum Divina celebrantur Officia, audeat è propria Sede recedere, colloquia miſcere, a cantu ſe abſtinere, Choroque evagari, niſi res Divina expoſtularet; Seriò monentes, atque in Domino hortantes Archidiaconum, Primicerium, & Cantorem, ut Miſſæ ſolemnia, cæteraque Divina Officia congruis perſolvantur horis, & ab aliis perſolvi curent.

V I. Determinatis horis, juxtà horariam tabellam in Sacello appoſitam, pulſandi Miſſam cum Tertia

---

V.

Centinus in II.*Syn.cap.*1.

*De Iuliis cap.*6.

*Nepita tit.*De Choro.

Con.Generale XII. *& Lateranenſe* IV.*ſub Innoc.*III. *can.* 17. Diſtrictè præcipit in virtute obedientiæ, ut divinum officium nocturnum pariter, & diurnum, quantum eis dederit Deus ſtudiosè celebretur pariter, & devotè. *Et legitur in cap.*Dolentes, de Celebrat. Miſſ.*ubi inſignis eſt gloſſa exponens vocem* ſtudiosè, *quantum ad officium oris ſine ſyncopa*: Devote *autem quantum ad officium cordis, dicente Apoſtolo*: Orabo ſpiritu:(*ideſt reſpiratione & lingua*)Orabo & mente:(*ideſt devota mentis attentione*) pſallam ſpiritu, pſallam & mente.

V I.

S. C. Ep. 3. *Mar.* 1509. *in Aret.*

*Et in Theat.*18.*Apr.*1617.

*Et in Tarent.*3.*Sept.*1606.

*Centinus in II.Syn.cap.*1.

*De Iuliis cap.*6.

Tertia, & Veſperas cum Completorio, Sacriſta, vel ejus Oeconomus poſt tranſactam ab ultimo ſigno tertiam partem horæ candelas in Altare accendat. Diurnum, ac nocturnum Officium nullimodè differatur ad alicujus inſtantiam, & Hebdomadario abſenti Archidiaconus, vel Primicerius, vel Cantor, & iſtis abſentibus Primus in Choro det alteri Canonico Officii inchoandi ſignum. Tandem, ut Pſalmi poſt Antiphonas præintonentur juxta cantus Gregoriani modulationes, ac notas, obſervetur Edictum prolatum a Nobis 17. Martii 1703., & aliud ejuſdem diei, Menſis, & Anni prò Hebdomadariis.

VII. Hortamur Noſtrum Capitulum, Nobis ſive præſentibus, ſed impeditis, ſive abſentibus, ut indifferenter deſerviat cunctis diebus Dominicis, & feſtivis de præcepto, maximè tempore adventus, Quadrageſimæ, & Octavæ, Corporis Domini; Aliis verò diebus dimidia pars, ut declaravit S.C.C., & reſcripſit tunc temporis Epiſcopo hujus Eccleſiæ 9. Dec. 1615., teneri omnibus diebus Dominicis, & feſtis B. Mariæ Virginis, Apoſtolorum, & primæ Claſſis intereſſe.

 Inhæ-

VII.
*S.C.C.26.Iul.*1588.
*Caſtellanet.*16.*Septem.*1596.
*Adrien.*5.*Febr.*1602.

VIII. Inhærendo declarationi S.C.C., & Synodalibus Conſtitutionibus, ne Dignitates, Canonici, & Hebdomadarii ſine Noſtra facultate abſcedant, maximè eorum hebdomadæ tempore, accedentes ad feſta aliorum Sanctorum; volumus ut contravenientes unius tareni pœna mulctentur, quando Nobis cum Cappa, vel ſolemniter celebrantibus, aut cum Pluviali tàm in Veſperis, quàm in Miſſa deficiunt.

IX. Quolibet quatrimeſtri in unum conveniat Noſtrum Capitulum, & dies, quæ commodior erit Canonicis, notetur per tabellæ affixionem in Sacriſtia Dominica ſaltem præcedenti, quæ legitimæ intimationis vim habebit. Initio orent aliquantulùm, dein ſedeat unusquiſque, liberè de propoſitis reſpondeat, ſuamque ferat ſententiam cum voto, ac ſuffragio juxtà propriam dignitatem, & antiquitatem; quibus receptis, quod majori eorum parti viſum fuerit, in librum Capitularium Actorum redigatur per ipſius Capituli Secretarium.

CA-

VIII.

S. C. C. in Ferrar. 11. *Febr.* 1628.

Et in Monopol. 16. *Decembr.* 1628.

*Continus in II.Syn.cap.*1.

*Nerius cap.*5.

IX.

Conc. Prov. Mediol. S.Caroli hoc tit.

Syn.Prov.Surr. De modo congregandi Capitulum.

*De Iuliis cap.*8.

CAPUT IV.

De Obſervatione Feſtorum.

I. PRæceptum illud primæ tabulæ tertium de Sabbato ſanctificando, ſatis ſuperque ſcimus, in Dominicæ Reſurrectionis diem, pientiſſimè obſervandum in perpetuum Eccleſiam mutaſſe; ut cum uſibus, ac indigentiæ humanę alios tribuiſſent Fideles, unum illum Divinæ Majeſtati tribuerent, quæ admirabili rerum omnium opificio abſoluto benedixit Diei ſeptimo, & ab omni opere, quod patrarat, ad æternum Beneficentiæ ſuæ monumentum quievit. Accedunt Sanctorum Prototypa certis etiam præſcriptis diebus colenda, ne charitas nimio, ac profano laborum ſervilium uſu refrigeſcat; idcircò operæ pretium erit debitæ devotionis incremento, ac defectibus opportunè providere.

II. Vt

1\. *Syn. Laodicena can. 29 celebrari prohibet Sabbatum, præcipitque Diei Dominici celebrationem. Die Dominicus celebratur loco Sabbati ex Apoſtolica inſtitutione*, 1. Cor. 16. Per unam Sabbati unuſquiſque veſtrùm apud ſe reponat, &c. *& vocatur Dominica dies* Apocal. 1. v. 10. *in honorem ſcilicet & cultum Dominicæ Reſurrectionis.*

II. Ut per Noſtrum Paſtorale officium, quantum fieri poteſt, Divinus Cultus reſtituatur, Parochis univerſis præcipimus, ut populo identidem enuncient dies feſtos per hebdomadam ſanctificandos, & a dimidio præcedentis noctis uſque ad ſubſequentis dimidium obſervandos: Dei Templa prò Divinis Officiis, ac Sacroſancto Miſſæ Sacrificio pia, ſinceraque attentione frequentanda: Eccleſiæ Sacramenta, quæ ad ſalutem neceſſaria ſunt, ad Animarum curationem percipienda: ac demum conciones audiendas; egenis eleemoſynas erogandas, Deumque perpetuis laudibus venerandum.

III. Mandamus omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, ut diebus Deo conſecratis ea, ad quæ tenentur, obſervent; & opera ſervilia, ſtrepitus judiciales, profani contractus, aliaque hujuſmodi ſint interdicta. Propterea invigilent Noſtri Miniſtri ſuper eorum obſervantia, Nobiſ-

que

II.

*Trid.ſeſſ.*22. De dieb.feſt.

Cath. Rom. par. 3. de Feſt. Obſer.

*Can.*Omnes Fideles.

*Can.*Miſſas,de Conſ.*diſt.* 1.

Can. Pronunciandum, *eod. tit.diſt.*3.

*Cap.*1.de Feriis.

Pius V. Conſt. 5. Cum primum.

Syn.Prov.Surr.hoc tit.

*Palma num.*20.*&* 21.

*Aſprella num.*65.

*De Iuliis cap.*3.

III.

Iuxtà cit. Conſt. 5. *Pii V.Can.* Nullus 15.*qu.*4.

*Cap.*1.*&* 3.De Feriis.

Centinus in 1.*Syn.cap.*2.

De Iuliis cap 3.

Nerius cap 9.

que referant , ſi quos transgreſſores invenerint.

I V. Quia Noſtrum eſt in hoc præcepto prò caſibus particularibus , ac perneceſſariis diſpenſare , juxtà Bullam fel. rec. Vrbani VIII. quæ incipit , *Univerſa* , & eſt 164. , ſub pœna a Nobis infligenda prohibemus , ne diebus hiſce, præſertim Officiorum Divinorum tempore , ſaltationes , & laruatæ choreæ repræſententur ; ut gravioribus remotis offenſis vindicem Dei dexteram removeamus .

V. Curent Parochi , ut filii familias , aut quomodocumque ſubjecti in quolibet die feſto Sacroſanctæ Miſſæ præcepto devotè ſatisfaciant , nec Nubiles, nec ob recentem Mariti mortem Viduæ abſolvantur quacumque conſuetudine , quam pravum uſum dicimus , e medio ſublata ; gravemque pœnitentiam ne dum tranſgreſſoribus , verum etiam quomodolibet cooperantibus injungant .

Sciant

I V.

Ex Cap. Licet , de Feriis.
Can. Si qua Mulier *diſt.* 30.
Can. Irreligioſa , De Conſ. *diſt.* 3.
Ex Pragm. II. Ne quid in loco publico.
Syn. Prov. Surr loc. cit.
Nerius loc. cit.

V.

Conc. Mediol. III. S. Caroli tit. De his quæ ad Matrimonii Sacram. pertinent.
Centinus in II. Syn. cap. 2.

VI. Sciant denique Vniverſi, præcipuum Noſtræ Diœceſis ſpeculum quammaximè exhiberi in cultu, & veneratione Deiparæ ſemper Virginis Mariæ, nec non D. Cataldi Supremi Patroni, aliorumque Tutelarium Numinum, quorum præſentiſſimum præſidium in arcendis ærumnis, & benedictionibus impetrandis Civitas Noſtra indeſinenter agnoſcit. Quapropter toto animi conatu, impigroque ſtudio curandum eſt, ne in hujuſmodi Feſtis celebrandis charitas refrigeſcat, ac nimia exultantis Populi hilaritate verus pietatis cultus cum ſpirituali Animarum detrimento corrumpatur.

CA-

CAPUT V.

De Immunitate Eccleſiaſtica.

I. INutiles haberi conſuetudines omnes, quæ aliquo pacto libertatem, & immunitatem Eccleſiaſticam violant, novo Decretalium jure ſancitum invenitur. Porro Levitica Tibus, *Numer. cap.* 3. loco Primogenitorum in ſortem Domini aſſumpta a Seculi oneribus per Moyſis legem fuit exempta, ut Dei Tabernaculo liberiùs inſerviret; quò magis Primogenitus in multis Fratribus Dominus Noſter Jeſus Chriſtus, Divino cultui mancipatos a ſeculari poteſtate, quæ rerum ſpiritualium tractandarum incapax, immunes eſſe voluerit?

II. Prò ea igitur tuenda inviolabiliter obſervetur

S

I.

Cap. Clerici, De Judiciis, *Cap.*Cum terra, de elect. *Cap.*Ad noſtram. *Cap.*Cum inter, de conſvet.*Cap.*Noverit, De ſentent.Excomm.*Cap.* Cauſam quæ, de præſcript.

Conc.Generale XI. *ſeu Lateranenſe III.ſub Alexandro III.Pontifice can.*19.*interdicit ſub anathemate onera ſuper Eccleſias, vel Clericos imponentibus; aut Epiſcoporum Iuriſdictionem minuentibus, aut uſurpantibus. Permittit nihilominùs Epiſcopis, & Clero ſubſidia quædam communitatibus conferre, dummodò duæ interveniant conditiones, neceſſitas communis, & ne ulla ſit coactionis ſpecies.*

II.

*Quintius num.*30.*&* 31.
Aſprella num 58.*&* 59.
*Nerius cap.*9.*hoc tit.*
Nepita hoc tit.

vetur Conſtitutio Gregorii XIV. *Cum alias nonnulli*, etiam jure Cæſareo confirmata, juxtà illius tenorem, continentiam, ac formam: cæteris etiam Noſtrorum Prædeceſſorum ſanctionibus, ordinationibus, & decretis, hæc, & connexa reſpicientibus in ſuo robore permanſuris.

III. Sub pœna Excommunicationis interdicimus Juratis, Curſoribus, & Servientibus quibuſcumque, ne quemquam in Eccleſiis, vel Cœmeteriis, ſive alio loco immuni tàm civiliter, quàm criminaliter citare attentent.

IV. Nullus Juriſdictionis laicalis Miniſter ſub pœna excommunicationis perquiſitionem ullam attentare præſumat, vel fieri præcipiat, aut permittat in ædibus Eccleſiaſticorum prò quavis cauſa ſinè noſtro, vel Noſtri Vicarii Generalis conſenſu, & ſine perſona Eccleſiaſtica per Nos deputanda.

V. Excommunicationi pariter ſubiicimus impedientes, vel impediri facientes Curſores Noſtræ Curiæ quo minus officium ſuum exerceant, aut quomodolibet exequantur: & offendentes ejuſdem Curiæ Officiales ſive cum armis, ſive cum fuſtibus.

VI. Clerici prò damnis illatis ab eorum animalibus juxtà S. C. Decreta teneantur solùm ad ea, prò quibus conveniri mandabimus in

Noſtro

Noſtro Eccleſiaſtico foro ; numquam verò ad pœnam , & ſtatutum Laicorum : & contrafacientes Eccleſiaſticis cenſuris innodari mandabimus.

V I I. Singuli tandem animadvertant ; debitam numquam ſatis exigi ergà Eccleſiaſticum Ordinem venerationem ab eo , qui ait : *Nolite tangere Chriſtos meos* , 1. *Paral. cap.* 16. *v.* 22. : quapropter quidquid per Bullam Cœnæ Domini , quidquid per Conſtitutionem decimam Martini V. *Ad reprimendas* , illi proviſum eſſe noſcatur , provideri etiam ſibi unuſquiſque contendat.

CAPUT VI.

De Bonis Eccleſiaſticis non alienandis, & de occupantibus eorumdem Jura.

I. INclytus Chriſti martyr Laurentius, ne opes Eccleſiæ in Cœleſtes theſauros per manus pauperum deportandę, incuſtoditæ permanerent, ferrea & ignita crate initi martyrii ſanguine roborata ſarctas tectas ſervarę voluit ad inſtructionem Fidelium, quibus Sacrorum Canonum obſervantiam nunc ſeriò injungimus. Tres verò alienandarum Eccleſiæ rerum juſtas eſſe cauſas docet Gloſſa in proœmio *Cauſæ* 12. *qu.* 2. Primam, ipſius Eccleſiæ neceſſitatem, aut evidentem utilitatem: ut ſi fructus ad Eccleſiæ impenſas, aut Cleri ſubſtentationem, aut debitorum ſolutionem ſufficere non poſſint. Cauſa ſecunda eſt pietatis, ad ſubſidium pauperum in gravi neceſſitate, vel in redemptione captivorum, juxtà diffinitionem S. Papæ Gregorii *lib.* 5. *epiſt.* 17., *& lib.* 7. *epiſt.* 4. qui vult his caſibus Sacra Vaſa confringi, & conflari. *Aurum enim habet Eccleſia non ut ſervet, ſed ut*

I. *Can.* Hoc jus porrectum, *quæſt* 2.
Can. Aurum, 12. *quæſt.* 2.

10. *Can.* Sine exceptione, *& Can* Terrulas 12 *qu.* 2.
Cap. Ad aures de reb. Eccleſ. non alien.

ut eroget, et ſubveniat in neceſſitatibus. Cauſa denique tertia eſt vitandi damni, quando Eccleſiæ prædia ſterilia, aut inculta remanerent ob magnas neceſſarias in eis reparandis impenſas, magnamque diſtantiam.

II. Præter triplicem hanc neceſſitatem, Noſtro conſilio, ac judicio probandam caveant omnes, ad quos ſpectat, ne Eccleſiaſtica Bona vendant, permutent, vel in emphyteuſim concedant, vel alio titulo alienent, vel hypothecæ ſubiiciant

II.

Can. Non licet. *Can.* Abbatibus 12. *qu.* 24. *Can.* 1. & 10. *qu.* 2.

Can. Res in Epiſc. 12. *qu.* 2.

Cap. Nulli; *Cap.* Si quis, De reb. Eccl. alien. vel non.

Cap. Is cui, de Elect. *in* 6.

Paulus II. in Extr. Ambitioſæ de reb. Eccl.

Paulus IV. conſt. 2. Injunctum.

Can. Terrulas 12. *qu.* 2.

Plures ſunt ſervandæ ſolemnitates ad legitimam rerum Eccleſiæ alienationem. Prima eſt, ut interveniat Capituli, aut Cleri deliberatio, & conſenſus ſcripto expreſſus, cum ſingulorum ſubſcriptione, iuxta can. 32. Concilii Carthaginenſis IV., & Can. Sine exceptione 12. qu. 2. *Secunda, ut ex deputatione per Capitulum committantur certæ perſonæ ad juridicè inquirendum, de qualitate rei, cujus tractatur alienatio, deque utilitate, aut neceſſitate ejus alienationis: quæ demum facta inquiſitio refertur ad Capitulum. Tertia, ut publicè per Parochos tam loci, quam convicinos, perque affixas ſchedulas denuncietur illa futura alienatio per licitationem, ac ſubhaſtationem, ut qui in licitatione plus obtulerit, rem habeat. Quarta, ut accedat Epiſcopi conſenſus, aut ejus Vicarii, aut Abbatis, ſi de re agitur Regularis Eccleſiæ, aut Monaſterii. Quo ultimo caſu requiritur inſuper Summi Pontificis conſenſus. Prædictæ requiruntur ſolemnitates, etiamſi non fiat alienatio in perpetuum, aut etiam ad annos triginta, dummodo fiat emphyteuſis ultra novennium.*

ſubiiciant ſine prævio aſſenſu Sanctiſſimi Domini Noſtri, & in rebus modicis ſine Noſtro; alioquin pœnam excommunicationis ſciant non evitare, & contractum nullitatis vitio laborare. Pari quo ad hoc ratione cenſentur Stabilia, Actiones, Jura, Permutationes, etiam ſi fiant inter duas Eccleſias, & de re meliori, Tranſactiones, & Compromiſſa ſuper rebus Eccleſiæ jam incorporatis, Mobilia pretioſa, ut ſunt Armenta, Greges, Vaſa argentea, atque his ſimilia.

III. Ut omnes hujus Civitatis, & Diœceſis notitiam eorum habeant, quæ Sacroſancta Tridentina Synodus ſancivit *ſeſſ.* 22. *de refor. cap.* 11. mandamus Parochis, & Concionatoribus, quod in aliqua Dominica Quadrageſimæ publicent, & patrio ſermone exponant; videlicet, *Uſurpantes, convertentes in proprios uſus, quocumque quæſito colore, ſive per ſe, ſive per alios, & detinentes Bona, fructus, emolumenta, atque obventiones Eccleſiæ, vel cujuslibet loci pii, & impedientes quomodolibet, ne præfata iis, ad quos pertinent, reddantur, neque ab iiſdem percipiantur, ſunt excommunicati, & abſolutio eſt Summo Pontifici reſervata in Bulla Cœnæ Domini can.* 17. Clericos hujusmodi

III.
Nepita in Syn. hoc tit.

di alienationibus, aut uſurpationibus aſſentientes, ultrà excommunicationis pœnam, pœna privationis Beneficii, & inhabilitatis ad alia affici volumus.

IV. Cappellæ, & Sepulcra tàm in Eccleſiis conſecratis, quàm benedictis tantùm, ſi a Domino vendi, vel ad annuum canonem concedi, vel alterari præſumantur, aut tradantur, cum ſint res ſacræ, abſque noſtra facultate, & cauſa per Nos cognita, poſt traditionis actum interdicta denunciamus, & contractum nullum, atque irritum declaramus.

V. Indemnitati Noſtræ Cathedralis Eccleſiæ, aliarumque Eccleſiarum, Cappellarum, Locorumque Piorum hujus Civitatis conſulentes, excommunicamus omnes, & ſingulos indebitè turbantes, & moleſtantes Poſſeſſiones, ac Bona earundem Eccleſiarum, necnon redditus, alioſque proventus occupantes, & in prædictis conſilium, ac favo-

IV.

Nepita loc. cit.

V.

Conc. Vaſenſe, ſeu Vaſionenſe can. 4. eos excommunicat, qui oblationes retinent, aut Eccleſiæ reddere morantur. Vocatque hujuſmodi retentores ſacrilegos. Citatur nominatim Vaſenſis hic Canon in Concilii II. Arelatenſis can. 47. Citatur pariter in Decreto Can. Qui oblationes 13. qu. *2. idemque ſtatuitur in Conc. Matiſconenſi I. can. 4.*

Palma num. 5.

Quintius num. 41.

Nerius de Caſibus reſervatis.

Nepita loc. cit.

Aſprella num. 65.

favorem præbentes: cui etiam pœnæ ſubjicimus incidentes fructiferas arbores, necnon ſcientes, & non revelantes cenſus debitos prædictis Eccleſiis, Lociſque Piis.

V I. Uſurpantes Jura præſentandi Beneficia, & Miſſas, eadem dolo, aut vi occupantes, legitimi poſſeſſores illorum ineuntes cum Beneficiatis pactum ſolvendi minus pretium, ad quod tenentur, vel illa prò eorum beneplacito renunciandi, ideòque aliquid vel ſolvere, vel recipere promittunt, non ſunt a Simoniaca labe immunes, & promiſſio habetur illicita; proindè prohibemus ſub pœna excommunicationis hujuſmodi Beneficia expoſcere, & promittere antequam vacent per mortem, vel per alium modum juxtà Sacros Canones.

V I I. Cum ex vi pacti de retrovendendo aliqua pecuniarum ſumma, quam Capitale appellant, Eccleſiæ alicui reſtituatur, vel ex legato, vel ex donatione, vel ex ſimili via de novo acquiſita, quod in annuum canonem, vel emptionem Stabilium convertendum ſit, abſque noſtro, vel noſtri Vicarii Generalis permiſſu nullimodè exe-

---

V I.
Palma num.8.& 9.
Quintius num.43.& 44.
Aſprella num.68.& 69.

V I I.
De Iuliis cap.4

executioni mandetur ſub pœna excommunicationis, & tranſgredientium periculo, ac detrimento cedat, ſi quid hanc ob cauſam Eccleſia paſſa fuerit.

CAPUT VII.

De Sacris Proceſſionibus.

I. SAcras Proceſſiones, quibus Religionis cultus Deo Optimo Maximo, Creatori & Conſervatori univerſi Orbis exhibetur, patefaciendo fidelium vota, debito ritu, ac honore proſequi; abuſus, ſi qui fortè irrepſerint, amputare; & Ritum, quo præordinatæ ſunt, unuſquiſque ſtudeat conſervare: ut Deus ipſe infinita ſua Bonitate præſentia a nobis mala, & futura dignetur avertere. Quapropter in medio ponimus, quæ Noſtri Prædeceſſores ſanctè decreverint, & Nos prò Cleri veneratione de novo decernimus.

II. Clericis omnibus noſtræ Curæ ſubjectis rigorosè præcipimus, ut ſtatutis Supplicationum diebus ſummo mane ad Cathedralem, vel ad Pa-

T rochias

II.
Syn.Prov.Surr. de Proceſſ.
Centinus §. Quo circà.
Quintius num. 26.
Aſprella num 47. & 49.

rochias conveniant, undè initium capere ſolet Supplicatio, eamque proſequantur talari veſte, ac ſuperpelliceo mundo induti abſque chirothecis, & pileis, ſed cum bireto, Litanias Sanctorum, vel Preces, aut Pſalmos prò earumdem qualitate pſallentes, inanibuſque excluſis colloquiis nulli caput aperientes, neque huc, neque illuc oculos divertentes, donec ad Cathedralem, vel ad alias Eccleſias reverſi noſtra benedictione accepta ad propria revertantur. Ab his generalibus Supplicationibus non abſoluuntur Clerici quantumvis exempti, modò Beneficiis in hac Diœceſi potiantur, ſub pœna trium ducatorum Locis piis applicanda, & aliis prò rerum eventu.

III. Proceſſio Sanctiſſimæ Euchariſtiæ quanto debeat animi, corporiſque ornatu condecorari, omnibus apertò liquet; ideò mandamus, ut die Sanctiſſimi Corporis Domini, niſi viæ ſint accomodatæ eo modo, & forma, prò ut in Cæremoniali Romano præſcribitur, alia decentiori tranſportetur. Et quia in Octava prædictæ feſtivitatis fit etiam Proceſſio extrà Cathedralem, mulctentur omnes de Clero mulctâ librarum trium ceræ; moderata per hanc Conſtitutionem pœna duca-

III.
Gitondus §. Proceſſionem.
Centinus in I.Syn.Decr.6.
De Iuliis cap.9.
Gallus tit. de Proceſſionibus.

ducatorum trium, qui ſinè rationabili cauſa præfatæ Proceſſioni adeſſe neglexerint, uti aliis etiam, quæ gravem ob neceſſitatem a Nobis præſcribentur.

I V. In præſenti itidem Conſtitutione declaramus, quod, ſicuti Parochi in Aſſumptæ Virginis Celebritate ob præſentiam Eccleſiis debitam ad ſolemnem Supplicationem non tenentur, ita Eccleſiaſticos reliquos propter populorum frequentiam ad Nundinas coeuntium in poſterum ab eadem ſe volumus abſtinere: excepto dumtaxat noſtro Capitulo, ad cujus antiquam Jurisdictionem pertinet ſolemniori ritu Sacra perficere prò illa tam Venerabili die, ſicut eadem perficienda probata conſuetudine mandamus. Hujuſmodi autem Proceſſionis loco Miſſam ſolemnem cum Litaniis Beatiſſimæ Virginis cantu devoto ac plano prò Defunctorum Animabus, perſolvi in unaquaque Parochiali Eccleſia ſtabili tenore manſuram decernimus.

V. Juxtà Synodales Conſtitutiones meminerint univerſi, feria 6. ſequenti ad feſtum Sanctiſſimi Corporis Chriſti fieri Proceſſionem demanè ab Eccleſia Sanctiſſimæ Annunciatæ, quam

V.

Centinus in I.Syn.loc.cit.
De Iuliis lcc.cit.

ab aliis etiam Parochiis fieri mandamus; determinantes diem Sabbati prò Eccleſia Parochiali Paſtinæ, Dominicam prò Parochialibus S. Agathæ, & Monticuli, feriam ſecundam prò Parochiali Torchæ, feriam tertiam prò Parochiali Nerani, feriam quartam prò Parochialibus Termini, & Marciani, diem Octavæ prò Parochialibus Schiazzani, & Aquariæ: ſeriò declarantes, hujuſmodi Proceſſiones celebrari prædictis diebus antè prandium ſub pœna interdicti Eccleſiæ reſpectivè.

V I. Hujus Noſtræ Diœceſis Confraternitatibus ſub pœna interdicti earum Oratoriorum præcipimus, ut in generalibus Proceſſionibus die & hora ſtatuta accedant ad Noſtram Cathedralem Eccleſiam: Monemus itidem utriuſque ſexus Chriſtifideles, ut rixas, acclamationes in viis, & plateis, per quas Proceſſiones incedunt, omnimodè avertant, ne religioſiſſimum opus decedat in Populi potiùs offenſionem, quàm ædificationem.

V I I. Volumus pariter in præſenti, ut Sancti Marci, & Rogationum Proceſſiones a ſolis Parochis cum Eccleſiaſticis ibidem commorantibus, & Confraternitatibus, quas ad pietatem fovendam exci-

tamus,

V I.
Centinus loc. cit.

tamus ; prò meritò abſolvantur ; ità tamen ut Cathedralis ſit ſola prò Suis adimplendis cum omnibus intra ipſius limites exiſtentibus . Cæteræ autem Parochiæ , quibus proprii debent Eccleſiaſtici intereſſe prò iiſdem ſupplicationibus complendis , diſtribuantur in partes juxtà præſentem Diſpoſitionem , ne debitus Clericorum numerus tanto muneri deficiat , ſervata Parochiarum antiquitate , ordine , primatu , decore , ac terminis per Nos proximiori Paragrapho præſcribendis .

§. UNICUS.

Nova Methodus circà Proceſſiones S. Marci, ac Rogationum conſtruendas exponitur.

I. CONcilium Aurelianenſe I. Symmacho clavum univerſalis Eccleſiæ moderante, anno a Chriſto 508. hæc de Rogationibus habet can. 29. *Rogationes, ſeu Litanias, antè Aſcenſum Domini placuit celebrari, ita, ut præmiſſum triduanum jejunium in Aſcenſionis Dominicæ ſolemnitate ſolvatur: per quod triduum ſervi, & ancillæ ab opere relaxentur, quo magis plebs univerſa conveniat.* Nos conſiderata non ſolùm locorum diſtantia, quæ & ingens attulit ſemper Eccle-

I.

Sidonius Apollinaris lib. 7. epiſt. 1. ad Mamertum Viennenſem Epiſcopum, *hunc ipſum prædicat authorem* Rogationum, *quarum præſidio, civium ſuorum, quorum exitium & multa de cælo prodigia, & Barbararum gentium incurſiones interminabantur, ſaluti conſuluerit. Hæc porro contigerunt circa Chriſti ann.* 474. *Poſt Mamercum Heſychius Eccleſiæ Viennæ gubernacula ſuſcepit, cui ſucceſſit Ruitus, qui* homil. in Rogationes, *ſic ait*; Currit tramite viali non per Gallias modò, ſed per Orbem totum Rogationis obſervantiæ flumen irriguum.

Eccleſiaſticis Noſtris incommodum, & anſam Fidelibus præbuit neque ab operibus deſiſtendi, neque Rogationes aſſociandi; verum etiam rudiorum ignavia, qui a Supplicationum præſentia divinas augeri benedictiones autumant: Adhibito tandem Noſtri Capituli, ac Parochorum conſilio decrevimus tàm æquis Eccleſiaſticorum votis, quàm Fidelium neceſſitati, terrarumque omnium utilitati conſulere.

III. In tres igitur claſſes dividere ſtatuimus Parochias omnes, Cathedrali excepta, prò Rogationibus ab unaquaque celebrandis. Primam complent Parochiæ, quæ in Oppidis S. Agathæ, Torchæ, & Paſtinæ exiſtunt: Alteram, quæ in Oppidis Monticuli, & Aquariæ: Tertiam; quæ in Oppidis Termini, Schiazzani, Nerani, ac Marciani.

IV. Prò prima claſſe Parochia S. Agathæ, utpotè antiquior, det omnibus Proceſſionibus initium. Ab ipſa Proceſſio S. Marci uſque ad D. Mariæ ad Nives; Ab ipſa prima Rogationum uſq; ad Parochiam Torchæ; Ab ipſa ſecunda Rogationum uſq; ad Parochiam Paſtinæ celebretur; tertiam deniq; per Oppidi limites circumductam ipſa S. Agathæ Parochia excipiet.

V. Prò ſecunda egrediatur Proceſſio Sancti Marci a Parochia Monticuli ad S. Mariæ Lauretanæ Ædiculam procedens. Ab eadem prima Rogationum, cui terminum S. Soſſii Eccleſia

imponat

imponat : Reliquæ dein , quarum altera ad D. Rocci Templum , altera Monticuli plateas perluſtrans ad ejuſdem Eccleſiam ingredietur, initium a Divi Petri Parochia aſſumant.

V I. Prò tertia tandem , quia pari antiquitate fruuntur Termini , ac Schiazzani Parochiæ, ab utraque inchoari Proceſſiones decernimus; nempè illam S. Marci a Parochia Termini uſque ad Mitiliani Eremum, ac primam Rogationum ab eadem uſque ad D. Sergii Fanum. Secundam autem Rogationum a Parochia Schiazzani uſque ad Templum D. Joannis Baptiſtæ in Caſis Oppidulo ; tertiam denique Schiazzani oppido circumducto ad ejuſdem Parochiam terminari.

V I I. Proceſſiones , quæ a Clericis intra Cathedralis limites commorantibus unà cum Regularibus concelebrantur, antiquum ejuſdem tenorem, atque ordinem ſervent ; videlicet ad S. Mariæ ad Delubrum Proceſſio S. Marci extendatur , ad Eccleſiam Societatis Jeſu prima Rogationum, ad Divi Philippi ſecunda , ac tertia Divæ Thereſiæ mœnibus perluſtratis ad eandem Cathedralem procedat . Iidem in utriuſque Paſchatis Sabato ad Cathedralem Eccleſiam convenire teneantur :

V I I I. Viciniori ad dictas Proceſſiones Dominica inter Divini Verbi prædicationem ſignificent Parochi populis eorum curæ commiſſis

ut

ūt ſuſceptis Pœnitentiæ, atque Euchariſtiæ Sacramentis omnes utriuſque ſexus religioſa animi præparatione ad eas accedant prò felici fructuum ubertate impetranda: Ubi verò finem reſpectivè habuerit Supplicatio, Parochorum munus prò uniuſcuiſque Sede ſub pœnis arbitrio adimpleatur, fideles hortanto, ut precibus, atque orationibus Deum excitent ad Divinam campis benedictionem elargiendam.

I X. Parochi in cujuslibet Proceſſionis termino Miſſam alternativè, antiquiori ſemper prælato, decantent; qui prò Subdiaconatus, ac Diaconatus miniſterio Sacerdotes ad arbitrium eligant, ſicut etiam prò Cruce in Proceſſionibus deferenda. Volumus pariter, ut in Eccleſia, ubi finem habuerit ſupplicatio S. Marci, poſt Miſſam cantatam ſolemniori cantu Litaniæ Beatiſſimæ Virginis decantentur.

X. Vt majori cultu præcipui hujus Civitatis Patroni S. Cataldi Feſtum celebremus, Proceſſionem confirmamus de Noſtra Cathedraſi, in qua Sacrum ejus Brachium ſumma veneratione adſervatur, & colitur; Volentes, ut Eccleſiaſtici Nobis ſubjecti, nemine excepto, ad eamdem accedant, atque interſint ſub pœna trigin-

V ta

X.
Centinus in Syn.loc.cit.

*De Iulijs tit.*de Proceſſionibus.

ia quinque librarum ceræ piis uſibus applicandæ; maximè quia per Noſtros Prædeceſſores fuit alteri ſubrogata, quæ fieri ſolebat in Noſtra Cathedrali die Cinerum poſt concionem, quam Nos etiam abrogamus.

X I. Eidem pariter pœnæ ſubjaceant, qui cæteris Proceſſionibus aſſiſtere negligentes conceſſum beneficium demereri ſtuduerint. Et meminerint, aliud a Nobis prò hujuſmodi benignitate non expectari prœmium, quàm æternos Chriſti Servatoris amplexus, per ipſorum preces, ac dignos Eccleſiaſticis mores Nobis in Æternitate concedendos.

PARS TERTIA.

De Perſonis, et Moribus Eccleſiaſticis.

CLericorum Status a Deo electus, & Sacris Altaribus mancipatus, quantùm diſtet a Seculari mundanis rebus addicto, nemo eſt, qui non intelligat, ac ſciat; propterea̍ Clericorum mores a Laicorum diſtare etiam oportet, utpotè qui in ſortem Domini vocati non Secularium imitari vitam, ſed his longè præcellentes, terrenis contemptis cupiditatibus, Deo vivere, Cœleſtibus vacare, ad Divina debeant incumbere: ne turpioribus involuti vitiis graviſſima illa D. Gregorii animadverſione afficiantur; ait enim, quod nullum ab aliis majus præjudicium, quàm a Sacerdotibus tolerat Deus, quando eos, quos ad aliorum correctionem poſuit, dare de ſe exempla pravitatis cernit. Quia in re maximi momenti, ut præcipuas, imò & primas Paſtoralis Noſtræ ſolicitudinis partes implere in Domino poſſimus, Eccleſiaſticis omnibus Noſtræ Juriſdi-

ctioni ſubjectis Sanctas Sacrorum Canonum ; & Concilii Tridentini leges, Prædeceſſorum Noſtrorum ſalutaribus monitis, reguliſque munitas, rurſus commendamus, atque obnixè præcìpimus.

CAPVT I.

De Parochorum Munere.

I. CVm multa, ac ſublimia Chriſti Optimi Maximi collata in genus humanum extiterint beneficia, qui tot tantiſque ſuis laboribus, ęrumnis, opprobriis, contumeliis, & morte demùm acerbiſſima vitam nobis, ſalutem, libertatem, veram ſapientiam, ac religionem fuerit adeptus: undè triumphum etiam Sibi glorioſiſſimum, & præclaros illos, illuſtreſque titulos reportaverit: ut et totius Orbis Salvator, Doctor, Pax, Vita, Otium, Veritas, Paſtor, Salus, Felicitaſque mortalium jure optimo diceretur; nullus tamen inter hos titulos clarior, illuſtriorque videri ſolet illo, quo & Lumen, & Splendor Patris, & Sol multis Prophetarum vaticiniis, & aperta Apoſtolorum; ac totius Eccleſiæ prædicatione appellari conſuevit. Quid enim de Chriſto Jeſu vitæ magiſtro aut ſapientius excogitari, aut aptius & con-

convenientius dici unquam potuiſſet, quam Solem nuncupare, qui primus miſeris mortalibus, incertis curſibus, & incredibili cæcitate vagantibus, veræ virtutis, ac Sapientiæ viam intento veluti digito commonſtraverit. Hoc quidem nomine, hoc lumine illuſtratos optamus Noſtræ Diœceſis Parochos; ut Animarum tenebris fulgentia ſidera evadant, ſe in prædicatione ſocios, in laboribus comites Solis Divini præbentes. Vt igitur ea, qua par eſt, vigilantia, & charitate Animas ſibi commiſſas verbo & exemplo inſtituant, his Conſtitutionibus evincere aggredimur juxtà Tridentini Sanctiones *Seſſ.* 23. *cap.* 1.

II. Non ſinè maximo animi Noſtri mærore percepimus in Sancta Viſitatione locali hujus Noſtræ Diœceſis, Parentes, ac Dominos filiorum, ſervorumque immemores Doctrinam Chriſtianam, quam Parochi edocent, non curare, ut Filii, ſervique addiſcerent; quapropter illos, ad quos ſpectat, ſæpius admoneant Parochi, præſentem debere Conſtitutionem exequi: & ſi opus fuerit, ipſos etiam per cenſuras compellemus juxtà Tridentini *Seſſ.* 24. *cap.* 4. Vt verò alliciant Parentes, Propinquos, alioſque ad tan-

tæ ne-

II.
Ex Trid. ſeſſ. 5. *cap.* 2. *ſeſſ.* 24 *cap.* 4. *& alibi*.
Pius V. conſt. Ex debito Paſtoralis Officii.
Paulus V. conſt. Ex credito Nobis.

tæ neceſſitatis opus, publicent Indulgentias a S. Pio V. conceſſas in Conſtit. *Ex debito Paſtoralis officii*, & a Paulo V. in Conſtit. *Ex credito Nobis*.

III. Nulla interpoſita mora ad extremè laborantes infirmos accedant, diuturnis ægritudinibus languentes viſitent, atque alacri animo ad miniſtranda iiſdem in quacumque temporis differentia, ac temperie Sacramenta pervolent. Quod ſi ex hac vita migrare quis contigerit propter eorum apertam incuriam ſine Sacramentorum munimento, pœna ſuſpenſionis a Nobis infligenda mulctabuntur.

IV. In ſubſidium extremè laborantium, in quibus agitur de integro æternæ vitæ aſſe, opportunè advocent Parochi alios Sacerdotes, & ſi quos repugnantes invenerint, Nos vel Noſtrum Vicarium Generalem admoneant, ut providere hujuſmodi Temeritati valeamus. Sed quia commiſſum Nobis Gregem, quoad poſſumus adjuvare optamus, curent Nos etiam reddere de Infirmi periculo certiores, ut eum viſere, ac benedictione donare poſſimus.

Licet

III.

Quintius num. 15.
Aſprella num. 25.

IV.

De Juliis cap. 2.
Nerius loc. cit.

V. Licet ad Parochos pertineat magis morti proximos adjuvare, id volumus tamen, ut non ſolum ipſi, ſed alii etiam præſtent Sacerdotes ea charitate, quam periculum ex hac vita migrantium ſeriò expoſtulat. Perlibenter igitur omnes periclitantibus aſſiſtant, ut meliora ſemper, & majora ipſis in dies chariſmata cumulentur.

V I. Dominicis ſaltem diebus, aliiſque feſtivis populum ſuæ Parochiæ edoceant Fidei rudimenta, Obedientiam ergà Parentes, bonos mores; & curent, ut vel inter Miſſarum ſolemnia, vel in Veſperis ad Campanæ ſignum pueri, & adoleſcentes utriuſque ſexus Doctrinæ Chriſtianæ recitationi interſint.

V I I. In propriis Eccleſiis in quibus Veſperæ, Miſſæ, aliaque Divina Officia celebrantur, tàm Parochus ipſe, quàm reliqui Sacerdotes ſint ſuperpelliceo mundo induti ſub pœnis Noſtro arbitrio imponendis, ex Decretis Sanctæ Viſitationis localis; ut Miniſtri debita reverentia in Choro aſſiſtant.

Parochi

V.

Nerius loc. cit.

V I.

Syn. Prov. Surr. hoc tit.
Centinus in 1. Syn. decr. 1.
De Iuliis in Syn. cap. 1.

Nerius cap. 5.
Nepita. §. Curam Animarum.

V I I.

Centinus loc. cit.

VIII. Parochi, utpotè Paſtores, diebus Dominicis, & Feſtivis ſint ſuis Eccleſiis præſentes, Confeſſiones audiant, Evangelium explicent; idcircò prædictis diebus non accedant ad Confeſſiones extrà Parochiam audiendas, ne Animæ ipſis commiſſæ propriò deſtituantur Paſtore. Sciant obligationem propriæ Reſidentiæ; & ſi alius Sacerdos, ipſis juſta de cauſa abſentibus, ſubrogandus ſit, debet à Nobis ad formam Tridentini approbari;

IX. Sub pœna ad Noſtrum arbitrium præcipimus, ut habeant Parochi Rituale Romanum juſſu Pauli V. editum, cujus ſolemnitatibus, & cæremoniis utantur in Sacramentis adminiſtrandis; neque addant, vel minuant, vel mutent verba ſpectantia ad Sacramenti ſubſtantiam, ſed illa tota mentis attentione devotè ac diſtinctè pronuncient. Volumus inſuper, ut, dum alii Sacerdotes de eorum conſenſu Sacramentum baptiſmi adminiſtrant, ſint quantum fieri poteſt præſentes, illoſque inſtruant, ut omnia verba diſtinctè, attentè, ac devotè proferant.

X. Habeant ſinguli librum, in quo Baptiſmi, Con-

VIII.
Trid. ſeſſ. 23. De Reformat. *cap.* 1.
Aſprella num. 17.
Nerius loc.cit.

IX.
Nepita tit. de Parochis.

X.
Rit.Rom. in fin. tit. Formulæ ſcribendi.
Syn.Prov.Surr hoc.tit.

Confirmationis, Matrimonii Sacramenta, & Mortuorum nomina diligenter & accuratè cum anno, die, ac menſe per extenſum deſcribantur, ad formam Ritualis Romani: quem, & alios Prædeceſſorum ſuorum ſub clavi cuſtodiant, nullique legendos tradant, niſi ipſis præſentibus, atque inſpicientibus, ut omnis occaſio mali auferatur. Eundem quolibet anno in Sancta Viſitatione, vel quoties fuerint a Nobis requiſiti, exhibeant ſub pœnis Noſtro arbitrio infligendis.

X I. Conficiant peculiarem libellum de ſtatu Animarum, quæ eorum curæ ſubjacent, illumque ſingulis annis recognoſcant; uti etiam alios, in quibus adnotentur Viſitationes locales, quo die, menſe, & anno a Nobis, vel Noſtro Vicario Generali peractæ fuerint; Decreta pariter, quæ in eis relaxantur, Ordinationes circulares, aut Edicta quæ a Noſtra Curia expediuntur, ſub pœnis arbitrio in caſu transgreſſionis.

X I I. Benedictiones Cinerum, Palmarum, Candelarum fiant tantùm in Majoribus Eccleſiis, non autem in Cappellis; & fieri conceduntur in Eccleſiis Sanctiſſimæ Annunciatæ, Sanctæ Thereſiæ

X

X I I.

Sac. Rot. in Neapolitana Iurium Parochialium coram Anſaldo 13. Mar. 1711.

S.C.C. 8. Mar. 1618. Et S.C.Ep. 31. *Auguſti 1629.*

Conc. Prov. Mediol. tit. de Societatibus.

Gallus de Benedictionibus.

reſiæ, & Sanctæ Mariæ a Miſericordia. Quo ad
ovorum autem, Ciborum Paſchalium, retium, na-
vium, ac domorum nonniſi a Parochis ex De-
creto S. Rotæ 13. Martii 1711. conficiantur, ſub
pœna a Nobis ſtatuenda omnibus aliis, qui hu-
juſmodi munus ſuſceperint.

X I I I. Nemo poſt partum, ac nuptias
benedicere audeat mulieres, cum hæc ſint pro-
pria Parochorum jura in ſuis Eccleſiis exercen-
da, aliiſque Eccleſiaſticis interdicimus ſub pœna
arbitraria.

X I V. In Baptiſmali Fonte benedicendo
caveat Parochus, ne veterem aquam alicui
tradat; ſæpè enim ementitæ devotionis prætex-
tu ſuperſtitionibus anſa præbetur, cujus evi-
tandæ gratia tàm recipientes, quàm dantes No-
ſtro reſervamus judicio puniendos.

X V. Ut autem paterno affectu, & opportu-
nis ſuaſionibus diffidia, & contentiones inter
ſubditos Parochi evitent, nullus alius, excepto
Parocho Noſtræ Cathedralis, ſe admiſceat in
exi-

X I I I.
S.C.Conc.in Antuerp.18. Nov. 1662.
Conc.Prov.I.S.Caroli p.2.
Conc.Prov.Neapol.cap.13.

X I V.
Syn.Diæc.Emin.Cantelmi num. 28.hoc tit.

X V.
Ex Conc.Generale XII. Lateranenſe IV.ſub Pontif.Innoc. III. can.32.
Nerius loc.cit.

exigendis redditibus, & cenſibus ſuæ Parochiæ; ſed propriam expectent mercedem, a Magiſtris, ſeù Adminiſtratoribus ſolvendam, & apochas de recepto in propriæ adminiſtrationis libro exarent ſub pœna arbitrio Noſtro infligenda, moderata pœna excommunicationis.

X V I. Ægyptiacas mulieres, quæ ex manuum lineamentis eventurum aliquod vaticinantur, incautoſque nugis, ac præſtigiis decipiunt, omninò fugiendas eſſe jubemus; propterea Parochi illarum dolos, & fraudes ad extorquendam pecuniam eſſe accomodatas, animabus eorum curæ commiſſis patefaciant.

X V I I. Sepulturæ electio, quæ ſuis munita conditionibus in mortuorum libris adſcribatur, fiat gratis a Parocho; & ſi impeditus, vel abſens fuerit, conficiatur a Confeſſario per Nos approbato, eidemque poſteà Parocho tradatur.

X V I I I. Tandem quæ in hac Synodo ſparſim dicta ſunt, ac dicentur ad Parochos pertinentia, obſervent ipſi exactè. Intereà caveant, ne adoleſcentes, qui per ætatem, ac

X 2 ma-

X V I.
Nepita tit. de Parochis.

X V I I.
Syn. Prov. Surr hoc. tit.
Nerius De Iuribus Parochorum.

maturiorem Rationis uſum Pœnitentiæ , atque Euchariſtiæ capaces videntur , cœleſti hoc dono privati diutiùs remaneant . Jejunia , feſtoſque dies inter Miſſarum ſolemnia populo promulgent ; ipſum ad ſalutem neceſſaria edoceant; quæve vitanda , quæve amplectenda ad vitam æternam obtinendam . Sacramentorum virtutem explicent , in quo exercitio profanos omittant ſermones ſub pœna Sacrorum Canonum . Tandem oſtendant ſe ſe in omnibus zelo Apoſtolico præditos , cum debeant ex Evangelica Parabola aſſimilari Homini negotiatori quærenti bonas margaritas , animas ſcilicet ſuo regimini concreditas , & ne una depereat , omnia ſua bona , ſanam nempè doctrinam , ſedulam operam , impigrum laborem , & paternæ Charitatis ignem vendere omnimodè debent .

CAPVT II.

De Vita, & Honeſtate Clericorum.

I. VItæ exemplum magnam afferre verbis authoritatem, ac quoddam eſſe veluti prædicandi genus, incomperto habemus; quapropter Eccleſiaſticos omnes tàm Nobis ſubjectos, quàm exteros per viſcera Miſericordiæ Jeſu Chriſti monemus, atque obteſtamur, ut ità ſobriè, ac piè vivant, ut cæteris eorum vita, & converſatio ad pietatem, & morum diſciplinam exemplo eſſe poſſint. Nullo ipſi faſtu, nulla pompa utantur, non veſtibus, quæ ſtatum dedeceant, non pretioſa ſupellectile. Sit eorum menſa frugalis, & parca, ejuſque condimenta ſint Charitas, Sanctorum librorum lectio, vel pii cum Domeſticis ſermones. Sint etiam de Suorum moribus, & vita ſoliciti, ne ex illorum vitiis turpem contrahant infamiæ notam.

Igitur

I.
Conc. Agathenſe can. 20.
Conc. Carthaginenſe IV. can. 44 & 45.

II. Igitur cujuſcumque Dignitatis & gradus ſint Eccleſiaſtici Nobis ſubjecti, Clericalem habitum ſuo ordini, ac profeſſioni congruentem, tonſuramque conſpicuam deferant, juxtà Tridentini, Sacrorumque Canonum diſpoſitiones, ac pœnas ibidem ſtatutas; quas etiam luent, qui talem habitum minimè ſuſcepiſſe, vel ſuſceptum abiecisse convicti fuerint. Quod ſi Beneficiati ſint, vel ſacra exerceant officia, ſine talari veſte Eccleſiam ingredi non præſumant.

III. Nullus comam immodicè enutriat, multòque minùs fictitiam adhibeat. Anulos quilibet abjiciat, niſi ea ſit præditus dignitate, in qua conferenda anulus traditur, eumque deponat, nec inverſo lapide utatur in Miſſarum celebratione. Neutiquam in choro adhibeantur chiro-

II.

*Trid.ſeſſ.*14.de refor.*cap.*6.*&* *ſeſſ.*23.*cap.*6.

Can. Omnis Iactantia *cum* *ſeq.*21.*quaſt.*4.*Cap.*Clericis.*Cap.* Si quis ex Clericis.*Cap.* Clerici officia.De vita & honeſt. Cleric.*Clement.*Quoniam,§.Dignitatem,De vita & honeſt. Cleric. *Sixtus V. Conſt.* Sacroſancta.

III.

Can. Omnis Iactantia *cum* *ſeq.*21.*qu.*4.

Trid.ubi ſup.

*Conc.Later.IV.can.*16.

Conc. Carthaginenſe IV. can. 44.*& allegatur apud Gratianum.* *Can.*Clericus *diſt.*41.

*Conc.Agathenſe can.*20.

Conc.Prov.Mediol. IV.

Gallus hoc tit.

De Iulijs in II. Syn. §. Sub pœna.

Syn.Prov.Surr.hoc tit.

*Nerius in Edicto num.*3.

Centinus in I. Syn. §. Acoloratis.

chirothecæ: nec ocreæ, ſeù tibialia, niſi violacei, cinericei, nigri, aut alterius honeſti coloris deferantur, ut ornamenti novitas cum nimia vilitate in omnibus fugiatur, ſub pœnis arbitrio prò qualibet tranſgreſſione.

I V. Nullus ſub pœna amiſſionis armorum, & ducatorum decem piis uſibus applicanda geſtare audeat tàm per Civitatem & Oppida, quàm per Villas arma cujuſcumque generis prohibita, ſive defenſiva, ſive offenſiva, neque per ſe, neque per alios. Si quis autem tali neceſſitate prematur, ut illis omninò uti debeat, ad Nos recurrat, qui maturiùs cauſa cognita facultatem gratis concedemus.

V. Noctu, niſi honeſta urgentique cauſa, domo non exeant, ac facem ſeù lumen adhibeant, ut omnibus pateſiant, tamquam lucis filii non ambulantes in tenebris.

Sine

I V.

Syn.Prov.Surr.hoc tit.
*Aſprella num.*45.
Centinus in I.Syn.hoc tit.
De Iuliis hoc tit.
*Nerius in Edicto num.*6.
Nepita §.Nullum.
*Can.*1.*&* 23 *quæſt.*8.
*Cap.*Clerici de vita, & honeſt.Cler.
Clem.I.eod.tit.
*Venationem etiam prohibet Conc.Agathenſe can.*55. *Eandem Conc.Epaunenſe can.* 3.*ſub Sigiſmundo Burgundionum Rege, Præſide Alcimo Avito Vienneſi Epiſcopo, anno* 517. *Et prætereà Canon* 13. *Matiſconenſis II. Concilii an.*585.

V.

Syn.Prov.Surr.loc.cit.
*Aſprella num.*45.
De Iulijs loc.cit.

VI. Sine habitu Clericali noctu nullus audeat incedere; Nullus lyras movere, dulces cantare modos, aut canentes comitari præſumat; Se a comeſſationibus, & ebrietatibus, a choreis, & comædiis vel recitando, vel operam prębendo, omninò abſtineant ſub pœnis quoad conſtitutos in Sacris, & Beneficiatos exilii per ſex menſes, quo ad alios in Minoribus, & primæ tonſuræ per tres. Hinc ſinè Noſtra expreſſa licentia Sacras in qualibet Eccleſia Repreſentationes fieri prohibemus.

VII. Si quis Eccleſiaſticorum publicè aleis, taxillis, aliove ludi genere vetito luſerit, aut ex profeſſo domum ſuam aliis ad ludendum accomodaverit, luſoribuſve aſtiterit, pœna ducatorum decem piis uſibus applicanda pro qualibet vice mulctabitur.

Eccle-

VI.

*Can.*Nullus Presbyter, *Can.* Non oportet de Conſ. *diſt.* 5. *Can.*His igitur,*diſt.*23.

*Nerius in Edicto num.*9.

*Centinus in II.Syn.§.*4.

*Syn.Laodicena can.*54.*Clericis vetat ſpectaculis, & ſcenicis intereſſe : citatur in Can.* Non oportet *diſt.*95.

*Conc.Later.*IV.*can.* 15. *Clericorum crapulam coercet.*

*Clericorum in ebrietatem lapſum antiquiora Concilia, Agathenſe can.*41., *& Veneticum in Gallia can.*13 *puniunt, vel excommunicationis, vel flagellationis pœna.*

VII.

Conc.Lateranenſe IV.*can.*16.

Syn.Prov.Surr.loc.cit.

Aſprella loc.cit.

De Iuliјs §. Si quis Clericorum.

Nerius in Edicto num 10.

Nepita loc.cit.

VIII. Eccleſiaſticis omnibus ſubintroducere domum, in qua ſoli degunt, mulieres ſuſpectas, prohibemus quocumque famulatus, vel miniſterii prætextu, ſed tantùm honeſtas, quæ annos quinquaginta compleverint, omnemque effugerint ſuſpicionem: aliter ejiciantur ſub pœna a Nobis infligenda. Neque audeant mulieres inſtruere ad legendum, ſcribendum, canendum, aliave hujuſmodi ſine Noſtra facultate gratis concedenda.

IX. Per viam nemo ſe comitem adjungat cum mulieribus in nullo canonico gradu ſibi conjunctis, neque illis aliquod indecorum obſequium, laicis etiam periculoſum, aut ſervitutis officium præſtet. Tranſgreſſores, ſi ſæpius nulla habita Eccleſiaſticæ dignitati ratione communia iſta cum laicis facere auſi fuerint, graves pœnas prò Noſtro arbitrio ſubibunt.

Y Prò

VIII.

Cap. Inhibendum, & *Cap.* A Nobis, De Cohab. Cler. & Mulier.

Can. Interdixit *diſt.* 32. *Can.* Non oportet *cum ſeq. diſt.* 8.

Conc. Prov. II. S. Caroli.

Syn. Prov. Surr. loc. cit.

De Iuliis in Syn. §. Clerici.

Nerius §. Sine Noſtra facultate.

IX.

Can. Conſequens eſt *diſt.* 88.

De Iuliis §. Clerici.

Nerius loc. cit.

X. Prò aliis non fidejubeant, præter quam in Curia Noſtra, ſine cujus licentia nullum teſtimonium perhibeant in foro laicali; neque deponant ſuper criminalitatis articulos infamiam negativam, vel repulsam concernentes ſub pœnis arbitrio; nec medendi artem ſub eiſdem pœnis exerceant, licet inciſio, vel aduſtio non intercedat, citrà Sedis Apoſtolicæ facultatem.

X I. Fugiant illicitas negotiationes lucrifaciendi gratia, & contravenientes pœnis Sacrorum Canonum, aliiſque ad Noſtrum arbitrium punien-

---

X.

Can. Te quidem. 11. *qu.* 1.

Cap. Clericus, De Fideiuſſoribus.

Cap. Sententiam, Ne Clerici vel Mon.

Cap. Adamus de Ætat., & qualit.

Syn. Prov. Surr. loc. cit.

Quintius in Syn. num. 45.

Aſprella num 46.

De Iuliis §. Nullus Clericus, & §. Medendi artem.

Nerius loc. cit. & cap. 12.

Nepita hoc tit.

X I.

Conc. Lateranenſe IV. can. 16.

Syn. Laodicena Can. 24. *Omnibus Clericis cauponarum ingreſſum interdicit. Habetur in Can.* Non oportet *diſt.* 44. *Cui conformis eſt canon Apoſtolorum* 13. Si quis Clericus in caupona comedens deprehenſus fuerit, ſegregetur, præterquam ſi in via propter neceſſitatem diverterit in publicum hoſpitium.

Can. Clerici *cum ſeq* 14. *quæſt.* 4. *Can.* Pervenit *cum ſeq.* 21. *qu.* 3.

Trid. ſeſſ. 22. de Refor. *cap.* 1.

Syn. Prov. Surr loc. cit.

Nepita loc. cit.

Aſprella num. 66.

De Iuliis in II. Syn. §. 12.

Nerius loc. cit.

punientur, ac bona ipſa piis locis applicentur. Tabernas quoque non adeant, niſi neceſſitate cogente; neque extrà Eccleſiam incedere audeant ſuperpelliceo induti, niſi in Exequiis, & Proceſſionibus, ſub pœna duarum librarum ceræ piis uſibus eroganda.

XII. Ad otium malorum omnium ſeminarium profligandum Sacrarum Literarum ſtudio dent operam; ad Conſcientiæ caſus incumbant; Tridentinum, & Cathechiſmum Romanum calleant; Congregationes Clericorum, quæ ſemel in hebdomada in Collegio Societatis Ieſu, & in Eccleſia S. Agathæ habentur, ſedulò frequententent, ſub pœnis arbitrio Noſtro ſtatuendis. Tandem monemus Clericos omnes, qui nullis, vel ſaltem ſimplicibus Beneficiis potiuntur, ut propriæ Reſidentiæ debitum ex antiqua Eccleſiæ di-

XII.

Can. Si quis 7. *qu.* 1. *Can.* Clericus 21. *qu.* 1.

Trid. ſeſſ. 23. De ref. *cap.* 14. *&* 16.

Conc. Agathenſe Hac can. 52. *habet*: Presbytero, aut Diacono, aut Clerico ſine Antiſtitis ſui literis ambulanti communionem nullus impedat. *Vide canones Apoſtolorum* 15. 16. *&* 32. *Et Chalcedonenſem canonem* 13.

Iterum Conc. Agathenſe can. 64. *Triennio ſuſpendit a Communione primum Clericos, qui a propria Eccleſia citra juſtam cauſam die aliquo ex ſolemnioribus, puta Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Paſchæ, vel Pentecoſtes abfuerint. Deinde Presbyteros, aut Diaconos, qui quocumque anni tempore tres hebdomadas extra propriam Eccleſiam exegerint.*

XIV. Laudabile Prædeceſſorum as . Qua-rum inſtitutum, quo Clerici Noſtræ D[illegible]antia, unà cum Canonicis, Parochis, Beneficiatis, al[illegible]nere-que cujuſvis Ordinis, gradus, & Dignitatis convenire jubentur die Viſitationis Beatæ Mariæ ſemper Virginis, qui eſt titulus Noſtræ Cathedralis, ſub pœna librarum ceræ in Edicto ſtatuta, denuò atque iterum confirmamus; dum Nobis, & Succeſſoribus Noſtris Obedientiam per oſculum manus præſtare tenentur.

XV. Eccleſiaſtici Ordinis Dignitas tales quidem exigit viros in ſortem Domini vocatos, qui veræ pietatis cultu, vitæ innocentia, morum honeſtate, & gravitate aliis præcellant, habeantur, & debito honore pertractentur; verè enim Parentes noſtri ſunt, & injuria Clerico illata, illata Eccleſiæ cenſetur. Nos ad coercendam quorumdam Laicorum impudentiam hoc præſenti decreto ſub excommunicationis pœna mandamus, ut nemo audeat libellos famoſos, & cantiunculas contrà Eccleſiaſticas Per-

ſonas

XIV.
Girondus §. In die Viſitationis.

Centinus in I. *Syn. Decr.* 5. *§.* Laudabile. *Et in append. cap.* 1. *§.* 2. *&* 3. *ad quintam.*

Nepita in Syn. verſ. Monitos eſſe volumus.

XV.
Nerius loc. cit.

ſonas componere ; qua itidem pœna ferientur a Nobis quicumque auſu temerario intulerint eiſdem , & præcipuè Sacerdotibus graves injurias in locis publicis , vel coram pluribus.

X XI. Novitates uti odioſas relegare ex hac Noſtra tam Dilecta Diœceſi cupientes , interdicimus omnibus Noſtræ Jurisdictioni ſubjectis , ne in unum conveniant in Eccleſiis , vel Oratoriis ad Procuratores creandos , niſi de Noſtro permiſſu , & perſona deputanda a Nobis , ſub pœna ſuſpenſionis a Divinis . Quocircà conſilio potius quantum poterunt , labore plùs penè quam poterunt , excubent , vigilent prò Eccleſia Dei , prò qua multum eſt omnibus inſudandum . Etenim quis eſt tàm durus, ferreus, & inhumanus , quem non commoveant, & in fletum maximum adducant tàm gravia, & ferè inſanabilia illi inflicta vulnera . Ad horum auxilia congregendi conventus , ad hæc mala inflammandus Eccleſiaſticus Ordo.

X V I I. Sciant poſtremò univerſi , in die illa iræ ſtrictiorem Deo reddituros rationem de Vnigenito Filio ſuo , quem in hujus mundi miſeriarum profundum Cœlo dimiſit in rem penitùs omnium , omniumque ſalutem . Quomodo fidem ejus , documenta , leges , conſilia , exempla cuſtodiverint . Quibus compenſaverint officiis labores exhauſtos , ærumnas perlatas , in-

jurias

jurias acceptas, contumelias toleratas. Qua tandem veneratione, religione, obſervantia, ac ſanctimonia Sanguinem prò humano genere ad mortem uſque in Cruce effuſum contrectaverint. Eccleſiam denique ſuam negotio tanto conſtructam, tàm longa, tàmque clara & generoſa martyrum acie communitam, tot Patrum Doctrinis, ceù lampadibus Spiritus Sancti illuſtratam, qua fide, & vigilantia ſervaverint, atque excoluerint.

CAPUT III.

De Exorciſmis.

I. EXorcizandi officium non alii, niſi apprimè edocti exerceant, qui in verè obſeſſis debita charitate Fidem, per quam in libertatem gloriæ filiorum Dei aſſeruntur, excitare ſatagant, & a dubiis hominibus, qui plerumque falluntur, nimiam credulitatem amovere; ne in miniſterio tàm ſancto obeundo ludicrum aliquod, & indecens irrepat. Ut tandem efficaciſ-

ſimum

I.

Conc. Arauſicanum I. can. 14. Energumenis permittit, ut omnimodè communicent, ſi ſe ſolicitudini Clericorum tradant, monitiſque obtemperent, virtute Sacramenti muniendi contrà dæmonum aggreſſiones.

ſimum Energumenis præbeat remedium ; ſtudeat Exorciſta cautè , ac devotè in hujuſmodi actione ſe gerere : & ideo , antequam exorciſmum adhibere voluerit , jejunió & oratione ſe ipſum præparet , conſcientiam mundet , horteturque obſeſſum , ut prius confiteatur , ac Fidei actum in Deum eliciat.

II. Diabolicæ vexationis indicium conſtabit ex fide jurata Medicorum , aſſerentium non profuiſſe medicamenta adhibita ; ex qua fide concedetur a Nobis exorcizandi officium , quod nullus Sacerdos ſive Secularis , ſive Regularis exercere audeat in qualibet Eccleſia , etiam propria , ſub pœnis quo ad Seculares ſuſpenſionis à Divinis , quo ad Regulares privationis ipſo facto ab audiendis confeſſionibus facultate.

III. Ipſa facultate conceſſa fiant exorciſmi , prò ut in Rituali Romano ſunt inſtituti, & nonniſi in Eccleſia a Nobis deſtinata , neque in ædibus laicorum , aut in privatis locis, niſi id exprimatur ; ſed in publico Eccleſiæ loco, præſentibus dumtaxat viris honeſtis , & gravibus

II.

S.C.Congr.In una Parmenſi 15 *Novembr.*1645.*Et* 31. *ejuſdem menſis & anni in Sulmon.*

*Nerius cap.*8.

Nepita tit.de Parochis.

III.

Rit.Rom. in Rubr. de Exorciſmis.

Conc.Mediol.I.par. 7. *hoc tit.*

Syn.Prov.Surr.hoc tit.

Nerius loc.cit.

bus ætate, ut decentiùs actio peragatur; & adjuvetur Obſeſſus piis adſtantium precibus.

IV. Se abſtineat Miniſter ab experimentis, interrogationibus, & quæſitis, quæ a Sacris hiſce ſint aliena Ritibus. Unctionem, & quodlibet aliud remedium nullimodè propria manu fœminis applicet, licet ſint verè maleficiatæ, ſub iiſdem pœnis ſuſpenſionis a Divinis, & privationis facultate audiendi confeſſiones.

V. In fœminis energumenis exorcizandis adhibeat Miniſter duos probatos Viros, duaſque, vel unam ſaltem ætate maturam fœminam unà cum Perſona Eccleſiaſtica. Prædictiones, revelationes, ſeù viſiones Energumenorum contemnat, nullamque eis præſtet fidem; quæſtum omnem aufugiat, turpiaque & inania evitet.

IV.
Rit.Rom.§.12.
Syn.Prov.Surr.loc. cit.
Nerius loc.cit.

CAPUT IV.

De Tertiariis, et Bizochis.

I. MUlieres, ſeu Virgines in privatis domibus degentes, ſingularem Divinæ Miſericordiæ gratiam in ſuſcepto alicujus Religionis habitu confoveant, atque conſervent. Sint humiles, modeſtæ, directoribus ſuis obſequentes, non vaniloquæ, non rerum ſecularium cupidæ: Sacramentum ſitiant fontes, Eccleſias frequentent, Orationi indulgeant, ac id unum ſtudeant, quomodo Deo ſatisfaciant, ab omni vanitate, & hominum converſatione abhorrentes.

II. Superioribus Regularibus ſufficienti facultate a Sede Apoſtolica ſuffultis in memoriam reducimus Decretum S. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium emanatum die 20. Decembris 1616. quod præcipimus ad unguem obſervari. Quarè juxtà ipſius tenorem nullus ſine Noſtra facultate, & ſine prævia informatione a Nobis capta admittat mulieres ad habitum Tertii Ordinis: quippè quæ talibus debeant requiſitis

II.
S.C.*Ep.*10.*Dec.*1616.
*Nicolaus IV.Conſt.*2. Supra Montem 17.*Aug.*1289.
*Nerius cap.*11.*hoc tit.*

quiſitis gaudere , ut ſcilicet ſint probatæ vitæ, bonis moribus præditæ , in ætate quadraginta annorum conſtitutæ , & undè poſſint ſufficienter vivere , de proprio habeant : neque cum aliis viris , quàm conſanguineis , vel affinibus in primo , & ſecundo gradu ſibi adjunctis cohabitent .

I I I. In hujuſmodi autem habitu concedendo , ac reſpectivè deferendo abſtineant ſe a velo ſupra caput , quod Superiectum dicitur , a Pectorali , ſeu Subcanno , & a Patientia , quæ propria ſunt inſignia Monialium ſolemniter profitentium . Quin imò eas , quæ ſupradicta tria, vel ipſorum aliquid deprehenſæ fuerint deferre, illa dimittere etiam per cenſuras a Nobis compellendas eſſe , Sacra Congregatio decrevit .

I V. Attamen per hæc Decreta non prohibetur ipſis , vel aliis quibuſcumque deferre non poſſe , vel voti , vel devotionis cauſa veſtem cujuſvis Religioſi alterius coloris ; dummodò hujuſmodi veſtis non conveniat cum habitu, ſeu ſacco, quo utuntur Tertiariæ , vel Moniales clauſtrorum .

I I I.
S.Congr.cit.num. 11.
Can Placuit,*Can.*Juvenculas 20 *quæſt.* 1 *Can* Diaconiſſam,
*Can.*Vidua 22.*quæſt.* 1.

I V.
Nerius loc.cit.

II. Igitur cujuſcumque Dignitatis & gradus ſint Eccleſiaſtici Nobis ſubjecti, Clericalem habitum ſuo ordini, ac profeſſioni congruentem, tonſuramque conſpicuam deferant, juxtà Tridentini, Sacrorumque Canonum diſpoſitiones, ac pœnas ibidem ſtatutas; quas etiam luent, qui talem habitum minimè ſuſcepiſſe, vel ſuſceptum abieciſſe convicti fuerint. Quod ſi Beneficiati ſint, vel ſacra exerceant officia, ſine talari veſte Eccleſiam ingredi non præſumant.

III. Nullus comam immodicè enutriat, multòque minùs fictitiam adhibeat. Anulos quilibet abjiciat, niſi ea ſit præditus dignitate, in qua conferenda anulus traditur, eumque deponat, nec inverſo lapide utatur in Miſſarum celebratione. Neutiquam in choro adhibeantur chiro.

II.

*Trid.ſeſſ.*14.de refor.*cap.6.& ſeſſ.23.cap.6.*

Can. Omnis Jactantia *cum ſeq.21.quaſt.4.Cap.*Clericis.*Cap.* Si quis ex Clericis.*Cap.* Clerici officia.De vita & honeſt. Cleric.*Clement.*Quoniam,§.Dignitatem,De vita & honeſt. Cleric. *Sixtus V. Conſt.* Sacroſancta.

III.

Can. Omnis Iactantia *cum ſeq.21.qu.4.*

Trid.ubi ſup.

Conc.Later.IV.can.16.

Conc. Carthaginenſe IV. can. 44.& allegatur apud Gratianum. *Can.*Clericus *diſt.*42.

Conc.Agathenſe can.20.

Conc.Prov.Mediol. IV.

Gallus hoc tit.

De Iulijs in II. *Syn.* §. Sub pœna.

Syn.Prov.Surr.hoc tit.

Nerius in Edicto num.3.

Centinus in I. Syn. §. Acoloratis.

chirothecæ: nec ocreæ, ſeù tibialia, niſi violacei, cinericei, nigri, aut alterius honeſti coloris deferantur, ut ornamenti novitas cum nimia vilitate in omnibus fugiatur, ſub pœnis arbitrio prò qualibet tranſgreſſione.

I V. Nullus ſub pœna amiſſionis armorum, & ducatorum decem piis uſibus applicanda geſtare audeat tàm per Civitatem & Oppida, quàm per Villas arma cujuſcumque generis prohibita, ſive defenſiva, ſive offenſiva, neque per ſe, neque per alios. Si quis autem tali neceſſitate prematur, ut illis omninò uti debeat, ad Nos recurrat, qui maturiùs cauſa cognita facultatem gratis concedemus.

V. Noctu, niſi honeſta urgentique cauſa, domo non exeant, ac facem ſeù lumen adhibeant, ut omnibus pateſiant, tamquam lucis filii non ambulantes in tenebris.

Sine

I V.

Syn.Prov.Surr.hoc tit.
*Aſprella num.*45.
Centinus in I.Syn.hoc tit.
De Iuliis hoc tit.
*Nerius in Edicto num.*6.
Nepita §.Nullum.
*Can.*1.*&* 23 *quæſt.*8.
*Cap.*Clerici de vita, & honeſt.Cler.
Clem.I.eod.tit.
*Venationem etiam prohibet Conc.Agathenſe can.*55. *Eandem Conc.Epaunenſe can.* 3.*ſub Sigiſmundo Burgundionum Rege, Præſide Alcimo Avito Viennenſi Epiſcopo, anno* 517. *Et præterea Canon* 13. *Matiſconenſis II. Concilii an.*585.

V.

Syn.Prov.Surr.loc.cit.
*Aſprella num.*45.
De Iulijs loc.cit.

V I. Sine habitu Clericali noctu nullus audeat incedere; Nullus lyras movere, dulces cantare modos, aut canentes comitari præſumat; Se a comeſſationibus, & ebrietatibus, a choreis, & comædiis vel recitando, vel operam præbendo, omninò abſtineant ſub pœnis quoad conſtitutos in Sacris, & Beneficiatos exilii per ſex menſes, quo ad alios in Minoribus, & primæ tonſuræ per tres. Hinc ſinè Noſtra expreſſa licentia Sacras in qualibet Eccleſia Repreſentationes fieri prohibemus.

V I I. Si quis Eccleſiaſticorum publicè aleis, taxillis, aliove ludi genere vetito luſerit, aut ex profeſſo domum ſuam aliis ad ludendum accomodaverit, luſoribuſve aſtiterit, pœna ducatorum decem piis uſibus applicanda pro qualibet vice mulctabitur.

Eccle-

V I.

*Can.*Nullus Presbyter, *Can.* Non oportet de Conſ. *diſt.* 5. *Can.*His igitur,*diſt.*23.

*Nerius in Edicto num.*9.

Centinus in II.Syn.§.4.

*Syn.Laodicena can.*54.*Clericis vetat ſpectaculis, & ſcenicis intereſſe: citatur in Can.* Non oportet *diſt.*95.

*Conc.Later.*IV.*can.* 15. *Clericorum crapulam coercet.*

*Clericorum in ebrietatem lapſum antiquiora Concilia, Agathenſe can.*41.,*& Veneticum in Gallia can.*13 *puniunt, vel excommunicationis, vel flagellationis pœna.*

V I I.

Conc.Lateranenſe IV.*can.*16.

Syn.Prov.Surr.loc.cit.

Aſprella loc.cit.

De Juliis §. Si quis Clericorum.

Nerius in Edicto num 10.

Nepita loc.cit.

VIII. Eccleſiaſticis omnibus ſubintroducere domum, in qua ſoli degunt, mulieres ſuſpectas, prohibemus quocumque famulatus, vel miniſterii prætextu, ſed tantùm honeſtas, quæ annos quinquaginta compleverint, omnemque effugerint ſuſpicionem: aliter ejiciantur ſub pœna a Nobis infligenda. Neque audeant mulieres inſtruere ad legendum, ſcribendum, canendum, aliave hujuſmodi ſine Noſtra facultate gratis concedenda.

IX. Per viam nemo ſe comitem adjungat cum mulieribus in nullo canonico gradu ſibi conjunctis, neque illis aliquod indecorum obſequium, laicis etiam periculoſum, aut ſervitutis officium præſtet. Transgreſſores, ſi ſæpius nulla habita Eccleſiaſticæ dignitati ratione communia iſta cum laicis facere auſi fuerint, graves pœnas prò Noſtro arbitrio ſubibunt.

VIII.

Cap. Inhibendum, & *Cap.* A Nobis, De Cohab. Cler. & Mulier.

Can. Interdixit *diſt.* 32. *Can.* Non oportet *cum ſeq. diſt.* 8.

Conc. Prov. II. S. Caroli.

Syn. Prov. Surr. loc. cit.

De Iuliis in Syn. §. Clerici.

Nerius §. Sine Noſtra facultate.

IX.

Can. Conſequens eſt *diſt.* 88.

De Iuliis §. Clerici.

Nerius loc. cit.

X. Prò aliis non fidejubeant, præter quam in Curia Noſtra, ſine cujus licentia nullum teſtimonium perhibeant in foro laicali; neque deponant ſuper criminalitatis articulos infamiam negativam, vel repulsam concernentes ſub pœnis arbitrio; nec medendi artem ſub eiſdem pœnis exerceant, licet inciſio, vel aduſtio non intercedat, citrà Sedis Apoſtolicæ facultatem.

X I. Fugiant illicitas negotiationes lucrifaciendi gratia, & contravenientes pœnis Sacrorum Canonum, aliiſque ad Noſtrum arbitrium punien-

---

X.

*Can.*Tu quidem. 11. *qu.* 1.

*Cap.*Clericus, De Fideiuſſoribus.

*Cap.*Sententiam, Ne Clerici vel Mon.

Cap. Adamus de Ætat., & qualit.

Syn. Prov. Surr. loc. cit.

Quintius in Syn. num. 45.

Aſprella num 46.

De Iuliis §. Nullus Clericus, & §. Medendi artem.

Nerius loc. cit. & cap. 12.

Nepita hoc tit.

X I.

Conc. Lateranenſe IV. can. 16.

Syn. Laodicena Can. 24. *Omnibus Clericis cauponarum ingreſſum interdicit. Habetur in Can.* Non oportet *diſt.* 44. *Cui conformis eſt canon Apoſtolorum* 13. Si quis Clericus in caupona comedens deprehenſus fuerit, ſegregetur, præterquam ſi in via propter neceſſitatem diverterit in publicum hoſpitium.

Can. Clerici *cum ſeq* 14. *quæſt.* 4. *Can.* Pervenit *cum ſeq.* 21. *qu.* 3.

Trid. ſeſſ. 22. de Refor. *cap.* 1.

Syn. Prov. Surr loc. cit.

Nepita loc. cit.

Aſprella num. 66.

De Iuliis in II. Syn. §. 12.

Nerius loc. cit.

punientur, ac bona ipſa piis locis applicentur. Tabernas quoque non adeant, niſi neceſſitate cogente; neque extrà Eccleſiam incedere audeant ſuperpelliceo induti, niſi in Exequiis, & Proceſſionibus, ſub pœna duarum librarum ceræ piis uſibus erogandæ.

X I I. Ad otium malorum omnium ſeminarium profligandum Sacrarum Literarum ſtudio dent operam; ad Conſcientiæ caſus incumbant; Tridentinum, & Cathechiſmum Romanum calleant; Congregationes Clericorum, quæ ſemel in hebdomada in Collegio Societatis Ieſu, & in Eccleſia S. Agathæ habentur, ſedulò frequentent, ſub pœnis arbitrio Noſtro ſtatuendis. Tandem monemus Clericos omnes, qui nullis, vel ſaltem ſimplicibus Beneficiis potiuntur, ut propriæ Reſidentiæ debitum ex antiqua Eccleſiæ diſci-

X I I.

Can. Si quis 7. *qu.* 1. *Can.* Clericus 21. *qu.* 1.

Trid. ſeſſ. 23. De ref. *cap.* 14. *&* 16.

Conc. Agathenſe Hac can. 52. *habet*: Presbytero, aut Diacono, aut Clerico ſine Antiſtitis ſui literis ambulanti communionem nullus impedat. *Vide canones Apoſtolorum* 15. 16. *&* 32. *Et Chalcedonenſem canonem* 13.

Iterum Conc. Agathenſe can. 64. *Triennio ſuſpendit a Communione primum Clericos, qui a propria Eccleſia citra juſtam cauſam die aliquo ex ſolemnioribus, puta Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Paſchæ, vel Pentecoſtes abſfuerint. Deinde Presbyteros, aut Diaconos, qui quocumque anni tempore tres hebdomadas extra propriam Eccleſiam exegerint.*

ſciplina adimpleant ; Quòd ſi voluerint ad eorum beneplacitum per breve tempus quandoque diſcedere , meminerint prò Miſſæ celebratione literas dimiſſoriales , ſeù commendatitias a Nobis , vel Noſtro Vicario Generali obtinere , ex Tridentini Decreto Epiſcopis mandante , ne permittant diu Sacerdotes a Sacrificio vacare.

XIII. Sacerdotes , nullum ſi adſit impedimentum , diebus ſaltem Dominicis , & Feſtis Sanctorum Sacrificium perſolvant . Cæteri verò , qui Sacerdotes non ſunt , ſed ſive in Sacris , ſive in minoribus conſtituti , paſcantur Angelorum pane diebus ſtatutis in Edicto affixo in Sacriſtia , niſi fuerint pariter impediti ; Quod Edictum , deſignans etiam miniſterium ſingulorum diebus , & menſibus diſtributis in Noſtra Cathedrali Eccleſia , inviolabiliter obſervandum injungimus , ac ſi eſſet præſenti decreto inſertum.

Lau-

XIII.

Can. Si non frequentius, de Conſ *diſt.*2.

Conc. Toletanum. 1. *can.* 5. *exigit ab omnibus Clericis , ut Miſſæ quotidiè interſint.*

Centinus hoc tit.

De Iuliis §. Clerici.

Nerius §. Si nullum, & §. Interveniant.

X I V. Laudabile Prædeceſſorum Noſtrorum inſtitutum, quo Clerici Noſtræ Diœceſis unà cum Canonicis, Parochis, Beneficiatis, aliiſque cujuſvis Ordinis, gradus, & Dignitatis convenire jubentur die Viſitationis Beatæ Mariæ ſemper Virginis, qui eſt titulus Noſtræ Cathedralis, ſub pœna librarum ceræ in Edicto ſtatuta, denuò atque iterum confirmamus; dum Nobis, & Succeſſoribus Noſtris Obedientiam per oſculum manus præſtare tenentur.

X V. Eccleſiaſtici Ordinis Dignitas tales quidem exigit viros in ſortem Domini vocatos, qui veræ pietatis cultu, vitæ innocentia, morum honeſtate, & gravitate aliis præcellant, habeantur, & debito honore pertractentur; verè enim Parentes noſtri ſunt, & injuria Clerico illata, illata Eccleſiæ cenſetur. Nos ad coercendam quorumdam Laicorum impudentiam hoc præſenti decreto ſub excommunicationis pœna mandàmus, ut nemo audeat libellos famoſos, & cantiunculas contrà Eccleſiaſticas Per-

ſonas

X I V.

Girondus §. In die Viſitationis.

Centinus in I. *Syn. Decr.* 5. *§.* Laudabile. *Et in append. cap.* 1. *§.* 2. *&* 3. *ad quintam.*

Nepita in Syn. verſ. Monitos eſſe volumus.

X V.

Nerius loc. cit.

ſonas componere ; qua itidem pœna ferientur a Nobis quicumque auſu temerario intulerint eiſdem , & præcipuè Sacerdotibus graves injurias in locis publicis , vel coram pluribus.

XXI. Novitates uti odioſas relegare ex hac Noſtra tam Dilecta Diœceſi cupientes , interdicimus omnibus Noſtræ Jurisdictioni ſubjectis , ne in unum conveniant in Eccleſiis , vel Oratoriis ad Procuratores creandos , niſi de Noſtro permiſſu , & perſona deputanda a Nobis , ſub pœna ſuſpenſionis a Divinis . Quocircà conſilio potius quantum poterunt , labore plùs penè quam poterunt , excubent , vigilent prò Eccleſia Dei , prò qua multum eſt omnibus inſudandum . Etenim quis eſt tàm durus, ferreus, & inhumanus , quem non commoveant, & in fletum maximum adducant tàm gravia, & ferè inſanabilia illi inflicta vulnera . Ad horum auxilia congregendi conventus , ad hæc mala inflammandus Eccleſiaſticus Ordo.

XVII. Sciant poſtremò univerſi , in die illa iræ ſtrictiorem Deo reddituros rationem de Vnigenito Filio ſuo , quem in hujus mundi miſeriarum profundum Cœlo dimiſit in rem penitùs omnium , omniumque ſalutem . Quomodo fidem ejus , documenta , leges , conſilia , exempla cuſtodiverint . Quibus compenſaverint officiis labores exhauſtos , ærumnas perlatas , injurias

jurias acceptas, contumelias toleratas. Qua tandem veneratione, religione, obſervantia, ac ſanctimonia Sanguinem prò humano genere ad mortem uſque in Cruce effuſum contrectaverint. Eccleſiam denique ſuam negotio tanto conſtructam, tàm longa, tàmque clara & generoſa martyrum acie communitam, tot Patrum Doctrinis, ceù lampadibus Spiritus Sancti illuſtratam, qua fide, & vigilantia ſervaverint, atque excoluerint.

CAPUT III.

De Exorciſmis.

I. EXorcizandi officium non alii, niſi apprimè edocti exerceant, qui in verè obſeſſis debita charitate Fidem, per quam in libertatem gloriæ filiorum Dei aſſeruntur, excitare ſatagant, & a dubiis hominibus, qui plerumque falluntur, nimiam credulitatem amovere; ne in miniſterio tàm ſancto obeundo ludicrum aliquod, & indecens irrepat. Ut tandem efficaciſſimum

I.
Conc. Arauſicanum I. can. 14. Energumenis permittit, ut omnimodè communicent, ſi ſe ſolicitudini Clericorum tradant, monitiſque obtemperent, virtute Sacramenti muniendi contrà dæmonum aggreſſiones.

ſimum Energumenis præbeat remedium ; ſtudeat Exorciſta cautè , ac devotè in hujuſmodi actione ſe gerere : & ideo , antequam exorciſmum adhibere voluerit , jejunió & oratione ſe ipſum præparet , conſcientiam mundet , horteturque obſeſſum , ut prius confiteatur , ac Fidei actum in Deum eliciat.

II. Diabolicæ vexationis indicium conſtabit ex fide jurata Medicorum , aſſerentium non profuiſſe medicamenta adhibita ; ex qua fide concedetur a Nobis exorcizandi officium , quod nullus Sacerdos ſive Secularis , ſive Regularis exercere audeat in qualibet Eccleſia , etiam propria , ſub pœnis quo ad Seculares ſuſpenſionis à Divinis , quo ad Regulares privationis ipſo facto ab audiendis confeſſionibus facultate.

III. Ipſa facultate conceſſa fiant exorciſmi , prò ut in Rituali Romano ſunt inſtituti, & nonniſi in Eccleſia a Nobis deſtinata , neque in ædibus laicorum , aut in privatis locis, niſi id exprimatur ; ſed in publico Eccleſiæ loco, præſentibus dumtaxat viris honeſtis , & gravibus

II.

S.C.Congr. In una Parmenſi 15 *Novembr.*1645. *Et* 31. *ejuſdem menſis & anni in Sulmon.*

*Nerius cap.*8.

Nepita tit. de Parochis.

III.

Rit.Rom. in Rubr. de Exorciſmis.

Conc. Mediol. I. par. 7. *hoc tit.*

Syn.Prov.Surr.hoc tit.

Nerius loc.cit.

bus ætate, ut decentiùs actio peragatur; & adjuvetur Obſeſſus piis adſtantium precibus.

IV. Se abſtineat Miniſter ab experimentis, interrogationibus, & quæſitis, quæ a Sacris hiſce ſint aliena Ritibus. Unctionem, & quodlibet aliud remedium nullimodè propria manu fœminis applicet, licet ſint verè maleficiatæ, ſub iiſdem pœnis ſuſpenſionis a Divinis, & privationis facultate audiendi confeſſiones.

V. In fœminis energumenis exorcizandis adhibeat Miniſter duos probatos Viros, duaſque, vel unam ſaltem ætate maturam fœminam unà cum Perſona Eccleſiaſtica. Prædictiones, revelationes, ſeù viſiones Energumenorum contemnat, nullamque eis præſtet fidem; quæſtum omnem aufugiat, turpiaque & inania evitet.

IV.
Rit.Rom.§.12.
Syn.Prov.Surr.loc. cit.
Nerius loc.cit.

CAPUT IV.

De Tertiariis, et Bizochis.

I. MUlieres, ſeu Virgines in privatis domibus degentes, ſingularem Divinæ Miſericordiæ gratiam in ſuſcepto alicujus Religionis habitu confoveant, atque conſervent. Sint humiles, modeſtæ, directoribus ſuis obſequentes, non vaniloquæ, non rerum ſecularium cupidæ: *S*acramentum ſitiant fontes, Eccleſias frequentent, Orationi indulgeant, ac id unum ſtudeant, quomodo Deo ſatisfaciant, ab omni vanitate, & hominum converſatione abhorrentes.

I I. Superioribus Regularibus ſufficienti facultate a Sede Apoſtolica ſuffultis in memoriam reducimus Decretum S. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium emanatum die 20. Decembris 1616. quod præcipimus ad unguem obſervari. Quarè juxtà ipſius tenorem nullus ſine Noſtra facultate, & ſinè prævia informatione a Nobis capta admittat mulieres ad habitum Tertii Ordinis: quippè quæ talibus debeant requiſitis

I I.
S.C.*Ep*.10.*Dec*.1616.
Nicolaus IV.Conſt.2. Supra Montem 17.*Aug*.1289.
Nerius cap.11.*hoc tit*.

quiſitis gaudere, ut ſcilicet ſint probatæ vitæ, bonis moribus præditæ, in ætate quadraginta annorum conſtitutæ, & undè poſſint ſufficienter vivere, de proprio habeant: neque cum aliis viris, quàm conſanguineis, vel affinibus in primo, & ſecundo gradu ſibi adjunctis cohabitent.

III. In hujuſmodi autem habitu concedendo, ac reſpectivè deferendo abſtineant ſe a velo ſupra caput, quod Superiectum dicitur, a Pectorali, ſeu Subcanno, & a Patientia, quæ propria ſunt inſignia Monialium ſolemniter profitentium. Quin imò eas, quæ ſupradicta tria, vel ipſorum aliquid deprehenſæ fuerint deferre, illa dimittere etiam per cenſuras a Nobis compellendas eſſe, Sacra Congregatio decrevit.

IV. Attamen per hæc Decreta non prohibetur ipſis, vel aliis quibuſcumque deferre non poſſe, vel voti, vel devotionis cauſa veſtem cujuſvis Religioſi alterius coloris; dummodò hujuſmodi veſtis non conveniat cum habitu, ſeu ſaccò, quo utuntur Tertiariæ, vel Moniales clauſtrorum.

III.
*S.Congr.cit.num.*11.
Can Placuit, *Can.* Juvenculas 20 *quæſt.*1 *Can* Diaconiſſam,

Can. Vidua 22. *quæſt.*1.

IV.
Nerius loc.cit.

CAPUT V.

De Sanctimonialibus.

I. MEminerint quotidiè Sanctimoniales, ſe Divino Numini eſſe deſponſatas: idcircò & mentis, & cordis puritate, innocentiæ operibus, Regularium obſervantia, Sponſo ſuo, qui eſt Chriſtus Dominus, præ cujus amore ſeculi vanitatibus, illecebriſque verterunt terga, viribus omnibus placere ſtudeant: Igitur ne minimus quidem aditus infenſiſſimo Animarum hoſti, qui Virginalem ſimplicitatem variis inſidiarum technis impetere aggreditur, per Cuſtodum negligentiam præbeatur, invigilent.

II. Omnibus ſub graviſſima pœna a Nobis imponenda prohibemus acceſſum ad colloquendum cum illis, ſine Noſtra, vel Noſtri Vicarii Generalis facultate: exceptis Conjunctis extrà tempus Adventus, & Quadrageſimæ.

Nulli

II.

Can. In Decima 18. *qu.* 2. *Cap.* Monaſteria de Vita, & Honeſt. Cleric. *Cap.* Periculoſo de Statu Regul. *in* 6.

III. Nulli quavis prædito dignitate Presbytero liceat ſine Noſtra, vel Noſtri Generalis Vicarii licentia in Monialium Eccleſiis celebrare ſub pœna librarum trium ceræ in ſubſidium Excommunicationis, niſi ordinario Cappellano, vel Beneficiatis in eis; quod etiam de Regularibus intelligi volumus ſub pœna arbitraria.

IV. Ex Decretis Sanctæ Viſitationis localis Eccleſiarum Monialium prohibuimus, ut præſenti etiam Conſtitutione prohibemus, ne aliquid a Communicatoriis extrahatur, quamvis ad Eccleſiæ ſervitium pertineat: proindeque excepto Sacræ Communionis tempore, ac uſu candelas diſpenſandi, & palmas, ſint illa ſemper clauſa, & clavis per Monaſterii Prioriſſam retineatur; dedecet enim, locum addictum pro Monialibus paſcendis Euchariſtico alimento ad aliud commodum adhiberi, atque uſum.

V. Sint Sacramentis aſſiduæ, humiles, ac devotæ, non ſint clamoroſæ, ſed mites, obedientes, charitatem invicem ſervantes, ſanctiſque moribus præditæ; modeſtiam demùm in omnibus præſeferant, ac præſertim Educandæ ab omni fuco, & corporis ornatu alienæ.

CA-

III. *Cap.* Monaſteria, de Vita, & Honeſt. Cleric.

IV. *Alexander VII. pro Vrbe conſt.* Sacroſanct. 10. *Febr.* 1657.

CAPUT VI.

De Sacriſtis.

I. DUorum Paſtophoriorum accuratè meminit Clemens in *Conſtit. Apoſt.* quæ ſolebant intrà Eccleſias extrui : quorum pariter mentio eſt apud Paulinum ſub nomine *Secretariorum*, quæ dicit eſſe ad abſidem, *in epiſt.* 11. *ad Severum*. Cum verò abſis peculiariter diceretur fornix, ſeu arcus ipſum Sanctuarium supernè coronans, colligitur indè duo illa Paſtophoria, ſeù Secretaria fuiſſe ad utrumque Sanctuarii latus collocata, quorum unum inſerviebat, ut aliquibus viſum eſt, prò ea, quæ nunç vocatur Sacriſtia, & olim Secretarium. Grecè quoque Sacriſtia vocari ſolebat Σκευοφυλάκιον, & cui ejus cura incumbebat, Grecè Σκευοφύλαξ, Latinè Sacriſta, cuſtos, & æditŭus. Alterum paſtophorium, & Secretarium inſerviebat recondendis ſacris, & Eccleſiaſticis libris; teſtatur enim Paulinus ſe, quod ad lævam erat, Secretarium, hoc inſcripſiſſe diſticho;

Si quem Sancta tenet meditandi in
lege voluntas,
Hic poterit reſidens Sacris intendere
libris.

Nos

I I. Nos itaque tàm laudabile antiquæ Eccleſiæ inſtitutum laudantes, in omnibus ſaltem majoribus Templis Sacriſtis cum aditu in illa conſtrui commendamus. Vnus, vel duo ſint in Noſtra Cathedrali, Sacriſtæ, qui non ſolùm Clerici ſint, ut hoc munus exerceant, ſed illi etiam aſſumantur, qui in eo Ordine meliores reputantur, ut nulla negligentia in Sancta Dei Eccleſia deprehendatur. Non omittat Sacriſta Clericus Campanæ ſigna tàm de mane, quàm veſperè prò Angelica Salutatione. In funeribus, & exequiis per Civitatem, & Diœceſim perſolvendis cum Cruce Cathedralis præcedat, & Parochum aſſociet prò Sacramentorum adminiſtratione. Lampadem ardentem antè Sanctiſſimum Sacramentum confoveat, de ſummo mane Sacra Suppellectilia prò Miſſis celebrandis, aliaque neceſſaria præparet, ſcopis quolibet octiduo, etiam ab aranearum telis, totam Eccleſiam emundet. Quando alter Sacriſta eſt impeditus, vel ab Eccleſia abeſt, ſit in ea Clericus aſſiduus, neque per ipſam vagetur, niſi prò opportunis miniſtrandis, ineptiſque obviandis. Quæ omnia cum de conſuetudine Noſtræ Cathedralis inveniannian-

I I. *Conc. Prov. Mediol.* tit. Quæ pertinent ad ornatum.

niantur; volumus omninò confirmata, aliarumque Eccleſiarum Æditius obnixè demandata.

III. Sit de omni Eccleſiaſtico ornamento Sacriſta ſolicitus; munditiem tùm in Corporalibus, tùm in Purificatoriis, ac reliquis eiuſdem generis præ oculis habeat, quæ, niſi ab aliquo in Sacris conſtituto, atque in vaſe ad id ſpecialiter deſtinato, minimè abluantur; habeant Calices cuppam, & patenam ſolùm ex argento deaurato: Quæ omnia ſi accomodari debeant, fiat de conſenſu Reverendi Æconomi.

IV. Miſſis celebratis in propriis recondat locis Sacras Veſtes, Miſſalia, Vaſcula, uti etiam librum, in quo deſcribuntur Miſſæ peractæ a Cappellanis, qui eas debent propria manu conſcribere prò ſatisfactione, ut ſancivit Alexander VI.

V. Non permittat Sacerdotes de Sacriſtia ad celebrandum exire, niſi prius in Altari candelæ accendantur, & ſin ampullæ paratæ, ut admirationes, ac evagationes tàm celebrantis, quàm circumſtantium evitentur. Curet pariter, ut in diebus feſtis perſolvantur interpellatim Sacrificia,

III. *Can.* Omnis Præsbyter de Conſ. *diſt.* 4.

Can. Ut Calix de Conſ. *diſt.* 1.

crificia, unum ſcilicet poſt aliud, uno tantùm Calice præparato, exceptis dumtaxat Canonicis, ac ſi fortè adveniret Sacerdos advena celebraturus.

V I. Penes ipſum ſit clavis Eccleſiæ, neque ulli commendet laico, cum ſcire debeat, ad ipſum ſpectare ſuppellectilium, ac pretioſorum vaſorum cuſtodiam. Non permittat propius ad Altare laicos accedere, neque in Sacriſtia confabulari, Cleriсiſque inhibeat extrà Eccleſiam immorari.

C A P U T VII.

De Foro, & Stylo Curiæ Epiſcopalis.

I. UT Forus Noſter Epiſcopalis ſemper, & in poſterùm ea ſit præditus integritate, qua in præſens regitur, cum & ejus Miniſtris nullam faciat injuſtitiam dominari, & eorum dextera muneribus vacua impertiri unicuique dignetur jus ſuum voluntate conſtanti, ac perpetua. Mandamus proindè, ut non ſolùm Taxa Innocentiana quo ad Miniſtrorum mercedem, verùm etiam Metropolitanæ Curiæ ſtylus, a quo ille prædictæ Curiæ Noſtræ ex nihilo differt, tàm prò Civilibus, & Criminalibus cau-

ſis, quàm prò aliis quibuſcumque penitùs obſervetur. Utraque igitur, Innocentiana ſcilicet Taxa, & Surrentinæ Curiæ Stylus in aula publicæ Audientiæ affixa detineantur, ut omnibus pateſiant.

I I. Ne illius Actuarius ſiniſtra inuratur murmuratione, ſed ſemper ipſius integritas certis eluceat argumentis, volumus, & præcipimus, ut in calce cujuslibet expediendæ Scripturæ fideliter adnotet, quid prò illa fuerit perſolutum; aliter arbitraria pœna plectetur, uti etiam ſi Taxas prædictas non obſervaverit.

I I I. Obſervet Vicarius Noſter Generalis, ut in capitibus porrigendis contrà Eccleſiaſticas perſonas per viam denunciationis apponatur nomen porrigentis: Et cum denuncians ad evitandum evitanda ſe nolit prodere, ſuam ſaltem perſonam Noſtræ Curiæ notificet, ut ejus legalitas innoteſcat; ne odii cauſa ab incertis Perſonis falſa, & ficta contrà Innocentes obiiciantur, ex eo quòd falſa crimina, licet non probentur, notam plerumque inurere ſoleant.

Archi-

I. I. I.
Cap. 2. De Re Judicata.
Trid. ſeſſ. 21. de Reformat.
cap. 10.

I V. Archivium Noſtrum, in quo reponuntur Proceſſus omnes tàm Civiles, quàm Criminales, Matrimoniales, Beneficiales, uti etiam Scripturæ aliæ, ac Inventaria Bonorum Eccleſiaſticorum, nec non Regiſtra Bullarum, & Jura omnia pertinentia ad Noſtram Menſam Epiſcopalem, & Cathedralem; cum maximè naufragium perferat tempore vacationis Sedis Epiſcopalis, mandamus ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ ipſo facto incurrenda, cujus abſolutionem Nobis reſervamus, ut nullus audeat in futurum delere, comburere, ſupprimere, aut quomodolibet auferre, & occultare Proceſſus, Inſtrumenta, & alias quaſcumque Scripturas ad Forum, aut Menſam Epiſcopalem ſpectantes. Quam etiam pœnam ipſo facto incurrant, qui nunc aliqua ex prædictis retinent, quamvis non legitima ad illos olim via pervenerint, niſi reſtituant intrà duorum menſium ſpatium a promulgatione præſentis Conſtitutionis.

V. Seris perpetuò occluſum retineat ipſum Archivium Noſter Vicarius Generalis, claveſque nemini tradat, neque cujuslibet generis Scripturas, niſi Ipſo ſpectante, vel Noſtro Actuario, legendas exhibeat, illaſque deindè in ſuis recondat locis, ut facillimè poſſint reperiri.

CAPVT VIII.

De Legatorum Piorum Exequutore.

I. LEgata Pia ex Sanctiſſimi Pii V. Conſtitutione, quæ incipit, *Exigit*, executioni demandari debent intrà triennium a die obitus Teſtatoris; aliter exequentur Commiſſarii Reverendæ Fabricæ S. Petri, retenta eorum medietate prò dicta Fabrica. Nos verò, ut infrà annum hujuſmodi Teſtatorum mentes, & voluntates adimpleantur, deputamus Exequutorem, & Judicem in hujuſmodi cauſis cum facultate prò ut de jure cogendi quoſcumque recuſantes adimplere tales diſpoſitiones ad pias Cauſas Admodum Reverendum Dominum D. Criſtophorum Scoppa; ut ſic electus, conſtitutus, & deputatus valeat, ex tali faultate, aliiſque neceſſariis & opportunis præfatum officium fideliter adimplere; atque exercere.

CAPUT IX.

De Pœnarum Depoſitario.

I. QUia ex Sacro Tridentino Concilio pœnas pecuniarias prò cujuslibet delicti, & delinquentium qualitate exigendas piis locis applicari fatemur, & ad ſolvendum condemnatus audiri non debet, niſi facto de illis publico depoſito penes aliquem a Nobis deputandum juxtà S. C. declarationes; propterea pœnarum Depoſitarium eligimus, ac deputamus ad Noſtrum arbitrium Admodum Reverendum Dominum D. Antoninum Palma, qui & de fidelitate ſervanda cautionem præbeat, & nihil niſi de mandato manu Noſtra ſubſcripto expendat, & in fine anni Nobis dati & accepti reddat rationes.

I I. Jura Cathedratici, ſeu Synodatici, quæ exigere poſſemus in Noſtra hac prima Synodo, & ſunt

I I.
S.C.Epiſc.26.Febr.in Benev. 1687.
*Et in Maſ.Lubrenſ.*26. *Apr.* 1610.
Girondus § Quòd vero.
*Gallus tit.*de Exequiis.
De Iuliis cap 18.

Ad munificentiam iſtam pari rependendam præmio pereleganti, qua potuit, impreſſione, ſuiſque ſumptibus Synodum hanc Diœceſanam typis perlibenter edidit univerſæ Diœceſis Clerus Paſtoris ſui amantiſſimus.

ſunt introducta ad Cathedræ Pontificalis honorem, quæque a toto Capitulo, Parochis, & Clericis in pecunia uſuali, quæ conſtat ex duobus ſolidis, ex Coſtitut. Honorii III. quæ incipit, *Loquente*, in Synodi celebratione ſolent Epiſcopo perſolvi, eiſdem benignè, & liberaliter condonamus, nullo per hujuſmodi munificentiam illato Nobis, Noſtriſque Succeſſoribus præjudicio in futurum.

CAPUT ULTIMUM.

De Conſtitutionibus Synodalibus.

I. Conſtitutiones Synodales, quas ad Fidelium Noſtri Regiminis ſpecialem utilitatem, atque Eccleſiaſticam Cleri diſciplinam hac prima in Synodo ſtatuimus, eſto collegimus ex ſalutaribus Noſtrorum Prædeceſſorum legibus, quas Noſtræ Dignitati proſequi honorificum, & ſaluberrimum reputavimus, tàm exactè ab omnibus obſervari mandamus, ut pœnarum executioni locus non relinquatur, illarumque jam peracta publicatione ità volumus quemquam devinciri, ac ſi eſſent ſingulis perſonaliter intimatæ:

II. Noſtræ autem Auctoritatis fines non ità Conſtitutionibus iſtis præfinimus, ut eas vel mutare,

tare ; vel corrigere , imò ubi opus fuerit cum ſubditis Noſtris diſpenſare , aut illis addere, quæ in Domino addenda videbuntur , prò ut æquitas , & eventuum exigentia ſuadebunt , non poſſimus . Verùm ſalutares Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones Synodales præſentibus adverſantes ad hujuſmodi terminos reducimus.

III. Omnibus , & ſingulis Noſtræ Curæ ſubjectis , ſive ſint Dignitates , & Canonici Noſtri Capituli , ſive ſint Parochi , vel Rectores nuncupati , ſive Cappellani , aliique Presbyteri , & Clerici etiam in minoribus , & prima Tonſura conſtituti ſub pœna ad Noſtrum arbitrium mandamus , ut infrà trium menſium terminum apud ſe habeant præfatas Conſtitutiones vel manu exaratas , vel typis impreſſas , ut eas valeant prò caſuum contingentia memoriæ demandare , a vetitis abſtinere , ac præcepta exequi . Regulares quoque , Confeſſarios , & Concionatores hortamur , eaſdem apud ſe retinere prò ſuis ritè muneribus perſolvendis in earumdem Conſtitutionum materia .

IV. Curet obnixè Vicarius Noſter Generalis , cujus erit Synodales has Conſtitutiones exequutioni demandare , ut nullo ſtudio prætermiſſo illarum vigeat apud omnes obſervantia . De cætero omni qua decet , & debemus reverentia , ac ſubmiſſione ergà Sanctam Catholicam Romanam

Ec-

Eccleſiam, Eccleſiarum omnium Matrem, ac Magiſtram has Conſtitutiones Noſtras Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO Papa XIII. Salvatoris Noſtri in Terris Vicario humillime ſubiicimus, ut Apoſtolicæ Sedis authoritate immutentur, corrigantur, emendentur, aut ſi dignum fuerit, fulciantur.

JACOBUS MARIA DE ROSSI
Epiſcopus Maſſæ Lubrenſis.

VINCENTIUS DE TURRI
Synodi Secretarius.

IN-

VAA 1528572

INDEX CAPITUM,

Quæ in triplici Parte continentur Synodalium Conſtitutionum.

PARS PRIMA.

De Fidei Profeſſione, & Sacramentis. pag. 3.
CAP. I. *De Fidei Profeſſione.* 4.
CAP. II. *De Sacramento Baptiſmatis.* 7.
CAP. III. *De Sacramento Confirmationis.* 13.
CAP. IV. *De Auguſtiſſimo Eucariſtię Sacramento.* 17.
CAP. V. *De Pœnitentiæ Sacramento.* 25.
CAP. VI. *De Caſibus Epiſcopo Reſervatis.* 30.
§. I. *Caſus cum Excommunicatione Reſervati.* 32.
§. II. *Caſus ſinè Excommunicatione Reſervati.* 33.
CAP. VII. *De Extremæ Unctionis Sacramento.* 36.
CAP. VIII. *De Ordinis Sacramento.* 39.
§. UNICUS. *Ordinandorum Requiſita enumerantur.* 47.
CAP. IX. *De Sacramento Matrimonii.* 51.

PARS SECUNDA.

De Rebus, ac Muneribus Eccleſiaſticis. 60.
CAP. I. *De Sacroſanctis Eccleſiis.* 61.

CAP.II. *De Celebratione Miſſarum.* 69.
CAP.III. *De Divinis Officiis, & Choro.* 80.
CAP.IV. *De Obſervatione Feſtorum.* 85.
CAP.V. *De Immunitate Eccleſiaſtica.* 89.
CAP.VI. *De Bonis Eccleſiaſticis non alienandis, & de occupantibus eorumdem Jura.* 92.
CAP.VII. *De Sacris Proceſſionibus.* 97.
§.UNICUS. *Nova Methodus circà Proceſſiones S. Marci, ac Rogationum conſtruendas exponitur.* 102.

PARS TERTIA.

De Perſonis, et Moribus Eccleſiaſticis. 107.

CAP.I. *De Parochorum Munere.* 108.
CAP. II. *De Vita, et Honeſtate Clericorum.* 117.
CAP. III. *De Exorciſmis.* 127.
CAP.IV. *De Tertiariis, et Bizochis.* 130.
CAP. V. *De Sanctimonialibus.* 132.
CAP. VI. *De Sacriſtis.* 134.
CAP.VII. *De Foro, et Stylo Curiæ Epiſcopalis.* 137.
CAP. VIII. *De Legatorum Piorum Exequutore.* 140.
CAP.IX. *De Pœnarum Depoſitario.* 141.
CAP.ULTIMUM. *De Conſtitutionibus Synodalibus.* 142.

ERRA-

ERRATA SIC CORRIGANTUR:

Inviſibiles *pag.*	3.	Inviſibilis
Educeant	11.	Edoceant
Docet	12.	Decet
Eum	17.	Cum
Propriæquæ	19.	Propriæque
Clavæ	23.	Clave
Qui ſemper	23.	Quæ ſemper
In aliqua	23.	Ità aliqua
Paſſum	28.	Peſſum
Confertut	39.	Confertur
Præcamur	40.	Precamur
Deſit	47.	Deſierit
Subdiaconus	49.	Subdiaconatus
Tunc debitam	60.	Tùm debitam
Volente	70.	Volentes
Ad longinguam	77.	Ob longinquam
Hortanto	105.	Hortando
Quia in re	107.	Qua in re
Congregendi	126.	Congregandi
Sacramentum	130.	Sacramentorum
Sacriſtis	135.	Sacriſtias
Sin	136.	Sint

1

Digitized by Google